NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

ZAKONI

ZAKONSKE ODREDBE I NAREDBE

PROGLAŠENE
OD 1. DO 29. LISTOPADA 1941.

KNJIGA VII. *(Svezak 61.–70.)*

Uredjuje: **A. Mataić**

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB

Br. 2950

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

ZAKONI
ZAKONSKE ODREDBE, NAREDBE i t. d.

PROGLAŠENE
OD 1. DO 29. LISTOPADA 1941.

KNJIGA VII.
(SVEZAK 61.—70.)

UREDJUJE: A. MATAIĆ,
VIEĆNIK STOLA SEDMORICE U M.

ZAGREB

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB, ILICA 30

narodne
KNJIŽNICA
Ljubljana

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

ZAKONSKA ODREDBA

o ograničenju sticanja rudarskih prava

§ 1.

Sva rudarska prava osim onih, koja pripadaju Nezavisnoj Državi Hrvatskoj na iztraživanje (samorovi, zaštitna polja), utrnjuju sama po sebi svršetkom šeste godine trajanja, ako do konca toga roka nije zamoljena podjela prava izkoriščivanja (rudna ili dolovna polja, osredci, dnevne mjere, koncesije). Taj se rok računa od dana prve prijave samorova odnosno zaštitnog polja, bez obzira, da li je prvi sticalac ta prava dalje prenosio.

Poništuju se sve prijave za samorove i zaštitna polja, podnesena iza 10. travnja 1941. i ukidaju tim prijavama stečena prava osim onih Nezavisne Države Hrvatske.

Obustavlja se svako primanje prijava na rudarska prava osim prijava Nezavisne Države Hrvatske.

Za otudjivanje svih rudarskih prava, prava na iztraživanje i izkoriščivanje, koja pripadaju Nezavisnoj Državi Hrvatskoj ili davanje tih prava drugima na iskoriščivanje potrebno je odobrenje Državnog gospodarstvenog povjerenstva.

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a provedenje se povjerava ministarstvu šumarstva i rudarstva.

U Zagrebu, dne 1. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXXIX-1614-Z. p.-1941.

Ministar šumarstva i rudarstva:

Ing. Ivica Frković, v. r.

Predsjednik
zakonodavnog povjerenstva
ministar:

Dr. Milovan Žanić, v. r.

---

* Narodne novine od 1. listopada 1941. br. 141.

ZAKONSKA ODREDBA
o osnutku »Pomoći«

§ 1.

U ministarstvu udružbe osniva se oblast pod imenom »Pomoć«.

»Pomoć« je izvršna i nadzorna oblast, kojoj je dužnost pomagati siromašne i potrebite na cjelokupnom području Nezavisne Države Hrvatske, osobito u zimskim mjesecima.

§ 2.

Sve državne, samoupravne, javne i posebničke ustanove, kojima je svrha pomaganje siromašnih i potrebitih dužne su suradjivati s »Pomoći«, koja svoje djelovanje uviek vrši uz suradnju takvih ustanova.

§ 3.

»Pomoć« vrši svoju dužnost posredno ili neposredno, a s pomoću sredstava, kojima u tu svrhu razpolaže ministarstvo udružbe i s pomoću sredstava, prikupljenih od samoupravnih tiela, ustanova, pojedinaca ili javnim sabiranjem.

§ 4.

»Pomoć« je vlastna:

1.) Pokretati sabirne akcije na cielokupnom državnom području i ravnati njima;

2.) podticati djelatnost ustanova, kojima je svrha pomaganje siromašnih i potrebitih, uskladjivati njihovu djelatnost medjusobno i podvrći je svojoj djelatnosti;

3. nadzirati djelatnost svih onih ustanova, koje s njome suradjuju.

§ 5.

Na čelu »Pomoći« stoji nadstojnik.

Nadstojnika »Pomoći« i ovoj oblasti potrebno stručno, pomoćno i podvorno osoblje odredjuje ministar udružbe izmedju osoblja ministarstva udružbe.

§ 6.

Ustrojstvo i poslovanje »Pomoći« propisat će ministarstva udružbe i unutarnjih poslova sporazumno propisnikom.

§ 7.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru udružbe.

§ 8.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 29. rujna 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CCCXXVI-1593 Z. p.-1941.

Ministar udružbe:
Dr. Lovro Sušić, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Andrija Artuković, v. r.

Predsjednik
zakonodavnog povjerenstva
ministar:
Dr. Milovan Žanić, v. r.

* Narodne novine od 1. listopada 1941. br. 141.

Na temelju § 3. st. 1. i § 12. zakonske odredbe o osnutku Narodne zaštite Nezavisne Države Hrvatske broj: CXCII-604-Z. p.-1941. od 15. srpnja 1941. propisujem

NAREDBU O PROVEDBI ZAMRAČENJA

Obće provodjenje zamračenja

§ 1.

Kod izvora svjetlosti, koji su prieko potrebni za održavanje privrednog, javnog i privatnog života, imaju se provesti mjere zamračenja. Isto vriedi za izvore svjetlosti u prostorijama, koje napose odredi mjerodavno zapovjedničtvo i nadzorničtvo Narodne zaštite prema uputama ministarstva hrvatskog domobranstva. Svi preostali izvori svjetlosti moraju se staviti izvan pogona, u koliko nemaju naročite dozvole za djelomičnu razsvjetu.

Vrste mjera za zamračivanje i njihova provedba

§ 2.

1) Razlikuju se ove mjere zamračenja:

a) zasjenjivanje izvora svjetlosti,

b) zasjenjivanje otvora, kroz koje prolazi svietlo (u daljem tekstu — izlazni otvor).

2) Izvori svjetlosti su sva tiela i postupci, koji daju, odnosno stvaraju svjetlost, uključivši sve naprave, koje s izvorom svjetlosti tvore tehničko jedinstvo.

3) Izlazni otvori su svi prozori, vrata, nadsvietla, stakleni krovovi i zidovi, te ostali otvori sgrada i prometala svih vrsta, kroz koje može svjetlost prodrieti u slobodan prostor.

Zasjenjivanje izvora svjetlosti

§ 3.

1) Izvori svjetlosti u slobodnom prostoru, koji se ne stavljaju izvan pogona, moraju se zasjeniti tako, da u tami i kod čistog vremena normalno oko ne može na udaljenost od 500 metara visine u okomitom ili kosom smjeru opaziti niti neposredne niti posredne pojave svjetlosti.

2) Isto vriedi za izvore svjetlosti, koji nisu stavljeni izvan pogona u sgradama i prometalima svake vrste, ako nisu provedene mjere zamračivanja na izlaznim otvorima .

Sredstva zasjenjivanja

§ 4.

1) Izvori svjetlosti svake vrste mogu se zasjenjivati oslabljenjem svjetlosnog djelovanja ili ograničenjem prostora osvjetljivanja.

2) Za to su prikladna ova sredstva: sniženje napetosti struje s pomoću reostata ili odpornika za pojedina razsvjetna mjesta i krugove električne struje, žarulje i razsvjetna tiela manje svjetlostne jakosti ili s naročitom razpodjelom svjetlosti, svjetiljke tinjalice. optički sustav koji usmjeruju svjetlost, filteri i premazi, koji prigušuju svjetlost, naprave za zasjenjivanje.

3) Sniženje napetosti struje dopušteno je obćenito samo za one krugove električne struje, na koje nisu priključene nikakve druge sprave i strojevi osim izvora svjetlosti, koji se moraju zasjeniti. Odpornici se smiju upotriebiti samo na pojedinačnim rasvjetnim mjestima, a na električnim vodovima s više razsvjetnih mjesta samo kod nepromjenljivog obterećenja i po mogućnosti samo kod vodova istosmjerne struje. Sprave za smanjenje odpora i odpornici moraju se osigurati (protiv prodiranja sa strane nepoznatih).

4) Kao filtri za prigušenje svietla prikladni su: obojeno staklo, umjetna vlakna, fina žičana mreža, fino izbrušeno limeno sito, premazi, naprave za stvaranje tamnomodrog svietla i t. d. Ne dopuštaju se filtri, premazi ili svjetiljke, koji daju drugo bojadisano svietlo osim tamnomodrog.

5) Filtri, premazi i uredjaji za zasjenjivanje moraju biti trajni, (koliko je potrebno) zatim odporni protiv vručine, a kod upotrebe u slobodnom prostoru i protiv utjecaja vremena.

Zasjenjivanje izlaznih otvora

§ 5.

Izlazni otvori sgrada i prometala svih vrsta, kod kojih je podpuno zadržana unutarnja razsvjeta, moraju se zasjeniti napravama, koje ne propuštaju svietla. Sredstva, koja slabo propuštaju svietlost, mogu se upotriebiti, ako se drugim mjerama spriečí izlaz svjetlosti u vanjski prostor.

Sredstva za zasjenjivanje izlaznih otvora

§ 6.

1) Za zasjenjivanje izlaznih otvora prikladni su kapci, zastori, žaluzije, daske ili druga sredstva iz drva, tkanine, ljepenke, papira, umjetnih tkanina, lima i t. d.

2) Premazivanje prozorskih stakala, nadsvietla, staklenih krovova i sličnih izlaznih otvora dopušteno je samo kao pomoćna mjera zamraćenja u slučaju, kada je zasjenjivanje izlaznog otvora na način, naveden u st. 1., naročito otežčano iz tehničkih ili gospodarskih razloga, odnosno, ako se kod zasjenjivanja izvora svjetlosti ne mogu u cielosti izvršiti propisi § 3. stav 2. Premazivanjem stakla ne smije se odviše ugroziti dovoljno osvjetljenje prostorija danjim svietlom. Kao sredstvo za zasjenjivanje prikladan je takav materijal, kojim se lako rukuje i koji ne gubi svoja svojstva kod dulje upotrebe.

Pohrana i označivanje sredstava za zasjenjivanje

§ 7.

Sredstva za zasjenjivanje, koja se za vrieme mira ne ostavljaju stalno na izvorima svjetlosti ili na izlaznim otvorima, koje treba zasjeniti, imaju se tako pohraniti i po potrebi označiti, da su stalno pripravna za upotrebu, i da se u svako doba mogu brzo postaviti.

Stavljanje izvora svjetlosti izvan pogona.

§ 8.

Izvori svjetlosti, za koje se ne provode mjere zamračenja prema propisima § 3.—6., moraju se staviti izvan pogona tako, da je sigurno spriečeno svako stavljanje u pogon od nepozvanih ili uslied zabune.

Razsvjeta prometa

§ 9.

1) Razsvjetu cesta, putova, trgova, željezničkih i lučkih uredjaja, vodenih putova i raznih zemljišta valja staviti izvan pogona, ukoliko se u sliedećim odredbama ne propisuje drugačije.

2) Za održanje prometa valja predvidjeti na važnim križanjima cesta, prometnim točkama i opasnim mjestima svietla za regulaciju prometa. Ova se moraju tako udesiti, da jasno označuju smjer kolnika i da ih lako vide svi, koji se služe cestom. Za ceste i trgove s jakim prometom mogu se ta svietla predvidjeti u većem broju.

3) Sredstva za reguliranje prometa obskrbljuju se:

a) razpoloživim električnim vodom,

b) priključenjem na najbliži kućni vod.

c) posebnim izvorima energije (akumulatori, petrolej, ulje i t. d.)

4) Svietla za reguliranje prometa moraju se zasjeniti i udesiti tako:

a) da se iznad vodoravne ravnine, koja je položena kroz izvor svjetlosti, ne vidi nikakvo neposredno svietlo,

b) da se proizvede po mogućnosti jednolična svjetlost tla,

c) da jakost svjetla osvjetljene površine (cesta, kućnih zidova i t. d.) odgovara propisima § 3. st. 1.

d) da se onemogući zablještavanje sudionika u prometu i odsievanje na mokroj površini ceste i na plohama vode,

e) da je osigurana dovoljna odpornost naprave protiv oštećenja i utjecaja vremena,

f) da je spriečeno njihanje na vjetru,

5) Tehničkim i organizatornim mjerama valja osigurati, da se u kratkom vremenu može izvršiti izkapčanje vanjske razsvjete i ukapčanje svietla za reguliranje prometa.

Razsvjeta prometnih znakova

§ 10.

1) Razsvietljeni prometni znakovi i ostali uredjaji, koji služe za sigurnost prometa (signale, table, prometni stupovi, prometne svjetiljke, kornjače, brklje, ulične i kućne oznake i t. d.) moraju se, koliko je to potrebno ostaviti u pogonu uz uvaženje propisa § 3. st. 1. i § 4. Ova se svietla moraju prekriti, da znakovi budu vidljivi samo u smjeru, iz kojega je njihova vidljivost potrebna u prometno-tehničkom pogledu, i ujedno se mora onemogućiti njihovo odsievanje na mokroj cesti i na površinama vode, ili tako smanjiti u svjetlonosnom djelovanju, da se u tami i kod čistog vremena ne vidi u udaljenosti većoj od 500 metara. Isto vriedi za oznake, koje obilježuju javne prostore za zaštitu od napadaja iz zraka, mjesta prve pomoći, redarstvene urede, stanove liečnika, primalja i t. d.

2) Organizatornim i tehničkim mjerama treba osigurati, da se razsvjeta prometnih znakova u što kraćem vremenu može prilogaditi zahtjevima zamračenja.

Razsvjeta suhozemnih prometala

§ 11.

1) Kod svih suhozemnih prometala (motornih vozila i njihovih prikolica, motornih vozila na tračnicama, dvokolica, kola i ručnih kola) moraju se provesti mjere zamračenja na svim vanjskim izvorima

svjetlosti, koji su bezuvjetno potrebni za promet. Ostali izvora svjetlosti moraju se staviti izvan pogona.

2) Suhozemna prometala i vlakovi na javnim prometnim putovima osim dvokolica, moraju, kada se nalaze u pokretu, imati za vrieme tame crvena svietla straga.

3) Suhozemna prometala i vlakovi na javnim prometnim putovima, kada se nalaze u pokretu, moraju biti razsvietljeni prema obćenitim propisima, imajući na umu potrebe zamračenja, osim ako se nalaze na prostorima za parkiranje ili na mjestima, koja su posebno označena u svrhu sprječavanja nesgoda.

4) Reflektori motornih kola moraju biti:

a) tako nadkriti, da izravno svietlo može pasti samo izpod ravnine, koja je za 10° nagnuta prema dolje od vodoravne crte, zatim, da razsvjetna jakost prometnog puta odgovara propisima § 3. st. 1. i, da su izvori svjetlosti u tami i kod čistog vremena vidljivi za sudionike prometa na udaljenosti od 100 metara, ali da ih se više ne vidi iz udaljenosti od 500 metara, ili

b) tako prekriveni, da svietlo može izlaziti samo kroz otvor u sredini prednjeg stakla, koji je u vodoravnoj crti dug 5—8 cm, a širok 1 cm.

5) Reflektori tramvajskih kola moraju se uz obaziranje na propise § 3. st. 1. i § 4. tako zasjeniti, da su vidljivi jedino u prometno-tehnički potrebnom smjeru. Kod toga se mora po mogućnosti osigurati dovoljna jednolična razsvjeta prometnog puta sa strane prometala. Na javnim prometnim putovima moraju se prometala osim toga označiti sprieda sa dvie rubne svjetiljke u jednakoj visini, po mogućnosti što bliže vanjskom graničnom rubu, ako se ta prometala ne bi

mogla prepoznati kao tramvajska prometala po osvjetljenim napisima, koji označuju smjer, ili po brojevima.

6) Reflektori dvokolica moraju se:

a) tako nadkriti, da izravno svietlo može pasti samo izpod ravnine, koja je za 10° nagnuta prema dolje od vodoravne crte, zatim, da razsvjetna jakost na prometnom putu odgovara propisima § 3. st. 1., i da su izvori svjetlosti u tami i kod čistog vremena vidljivi za sudionike prometa na udaljenosti od 100 metara, ali da ih se više ne vidi iz udaljenosti od 500 m ili

b) tako prekriveni, da svietlo može izlaziti samo kroz otvor na donjoj polovini prednjeg stakla, koji je 4 cm dug i 1 cm širok.

7) za razsvjetu kolnika za vrieme zamračenja moraju se upotriebiti jedan ili dva naročita uredjaja za razsvjetu (zamračeni reflektori) prema propisima st. 4. a).

8) Ostali prometno-tehnički potrebni vanjski izvori sjetlosti na suhozemnim prometalima svih vrsta (rubna, završna, kočnička svjetla, oznake, za pokazivanje smjera, table s oznakama za pokazivanje smjera i za brojeve, oznake za postaje i prikolica iza motornih vozila) moraju se zasjeniti na isti način kao i oni u § 10. st. 1., a kod toga ima biti osigurana vidljivost na udaljenosti od 100 m.

9) Motorna vozila moraju uviek sa sobom imati sredstva za zamračivanje ili razsvjetne uredjaje za zamračenje.

Razsvjeta prometala na vodi

§ 12.

1) Kod svih prometala na vodi moraju se provesti mjere zamračenja na svim vanjskim izvorima svjetlosti, koji su bezuvjetno potrebni za promet, imajući u vidu propise § 3. st. 1. i § 4. Ostali izvori svjetlosti moraju se staviti izvan pogona, uz uvaženje odredbe § 13.

2) Poziciona i sidrištna svietla moraju se tako zasjeniti, da su u tmini i kod čistog vremena vidljiva na unutrašnjim vodenim putovima samo do udaljenosti od 500 m, na moru do udaljenosti do 1 morske milje, a jarbolno svietlo do 2 morske milje. Kod toga valja izbjegavati odsievanje svjetlosti na vodenoj površini.

Ostali izvori svjetlosti u slobodnom prostoru

§ 13.

1) Izvori svjetlosti u slobodnom prostoru, koji su potrebni za vršenje nuždnih poslova, imaju se zasjeniti ili prekriti prema propisima § 3. st. 1. i § 4. Ostali izvori svjetlosti, napose na satovima, svjetlosnim reklamama ili izlozima moraju se staviti izvan pogona.

2) Pojave svjetlosti kod vanjskih radova (na primjer svarivanje) i industrijske pojave vatre (kod visokih peći, tvornice čelika, valjaonica, ljevaonica, koksara, plinara, petrolejskih rafinerija i sl.) moraju se prema propisima § 3. st. 1. prekriti ili zasjeniti drugim sredstvima, koja su prilagodjena dotičnom pogonu. Ako to nije moguće, treba za vrieme uzbune obustaviti pogonske postupke, koji uzrokuju pojavljivanje vatre.

3) Ručne i džepne svjetiljke mogu se upotrebljavati za rasvjetu u slobodnom prostoru jedino, ako su zasjenjene i ako se njima rukuje prema propisima § 3. st. 1. i § 4.

Mjere zamračivanja u sgradama svih vrsta

§ 14.

U sgradama svih vrsta imaju se mjere za zamračenje u smislu § 1. provesti za razsvietljenje prostorije, koje imaju izlazne otvore.

Izlazni otvori

§ 15.

1) Izlazni otvori imaju se u pravilu zasjeniti:

a) kod radnih i stanbenih prostorija s velikom potrebom svietla,

b) kod prostorija s velikim javnim prometom, prostorija za skupštine, gostionice, kazališta i sl.,

c) kod izloga, koji nemaju neprozirne pregrade prema prodavaonici.

2) Zasjenjivanje izlaznih otvora ima se izvršiti prema propisima § 5. i 6.

3) Naročito pogodne uredjaje za zamračenje predstavljaju kapci ili roloi na vanjskoj strani sgrade, koji ne propuštaju svietlost. Oni su ujedno zaštita protiv razbijanja prozora od zračnog tlaka ili tlaka razornih bombi.

4) Zastori moraju imati veću površinu od izlaznog otvora ili se moraju preudesiti na podesni način, da ne propuštaju svjetlost. Osim toga mora se spriečiti,

da ne bi vjetar ili slučajni dodir tih zastora prouzročili prolaz svietla.

5) Kod zastora, roloa i žaluzija, koji propuštaju svietlo, moraju se izvršiti naknadne mjere za zamračenje. Izvori svjetlosti moraju se kod toga barem toliko prekriti, da nikakvo izravno svietlo ne pogadja izlazne otvore. Potreba jačeg zasjenjivanja izvora svjetlosti ovisi o njihovoj jakosti i o mjestnim prilikama. Da bi se pojačalo djelovanje prigušivanja svietla, mogu se zastori snabdjeti tamnom podstavom na vanjskoj strani ili se mogu tamno obojadisati.

6) Učinak tih mjera za zamračenje mora se izpitati izvana za vrieme tamnih noći tako, da se utvrdi, može li se razpoznati iskopčanje ili ukopčanje svietla. Izpitivanje se može dobro izvršiti i sa prozora suprotnih kuća, koji stoje na višem položaju.

7) U prostorijama, gdje postoji jača opasnost požara, moraju se izabrati nezapaljiva ili težko zapaljiva sredstva za zamračenje.

8) U prostorijama, u kojima sbog zasjenjivanja izlaznih otvora nastupa povišenje temperature, moraju se izvršiti mjere za ohladjivanje, ali tako, da iz toga prostora ne može izlaziti nikakovo svietlo.

9) Vrata, koja vode iz jako razsvjetljenih unutrašnjih prostorija ravno u slobodan prostor, moraju se osigurati da kod njihova otvaranja ne može svietlo prodrieti van. To se može izvršiti ovim mjerama:

a) svjetlostnim ustavama, koje su prema vani i prema unutra vratima ili zastorima za svietlo nepropustno zatvorene. Izlazi i ulazi ustava ne smiju se istovremeno otvarati. Veličina ustava ima se tako izabrati, da se promet može odvijati bez zapreka;

b) zastorima, koji se nalaze tik uz vrata prostorija sa slabim prometom, a treba ih udesiti tako, da se izbjegne istodobno otvaranje vrata i zastora;

c) automatskim uredjajima, koji gase unutrašnju razsvjetu i istodobno ukapčaju pomoćna svietla čim se vrata otvore.

Izvori svjetlosti

§ 16.

Izvori svjetlosti moraju se u pravilu zasjeniti:

a) u prostorijama, u kojima je potrebno slabo svietlo, što služi jedino za orijentaciju (stubište, hodnici, stanovi, koji se ne upotrebljavaju stalno, čekaonice, smočnice, zahodi, nuzprostorije), i u kojima nisu provedene mjere zamračenja na izlaznim otvorima;

b) u obrtnim radionicama s velikim prozorima, u kojima je iz gospodarskih ili tehničkih razloga naročito otežčano zasjenjivanje izlaznih otvora.

Slabo razsvietljene prostorije

§ 17.

U prostorijama, navedenim u § 16. a), treba izvore svjetlosti zasjeniti po propisima § 3. st. 2. i § 4. na taj način, da su prostorije po mogućnosti jednosmjerno razsvietljene i da se izbjegnu jako svjetle točke. Osim toga moraju se izvori svietla prekriti, ako nisu zaštićeni od vidika iz zraka zidovima, koji se nalaze pred otvorima prozora, zidovima ili krovovima susjednih kuća ili drugim zaklonima.

Obrtne radne prostorije

§ 18.

1) U prostorijama, navedenim u § 16. pod b), imaju se mjere zamračenja provesti prema propisima § 3. st. 2. i 4. na ovaj način:

a) Obću razsvjetu prostorija treba u jakosti svietla smanjiti što je više moguće, a da se zbog toga ne poveća opasnost od nesgoda. Kod toga treba nastojati, da prostorije budu po mogućnosti što jednoličnije razsvietljene, i da se izbjegnu jako svietle točke.

b) Kod svakog radnog mjesta moraju se prirediti pojedinačna svietla tako, da se što više smanji loš utjecaj na radnu sposobnost i izradu.

c) Izvori svjetlosti pod a) i b) moraju se tako prekriti, da od njih ne pada nikakva svjetlost na izlazne otvore.

2) Svrsishodnost navedenih mjera prema potrebama pogona u smislu st. 1. mora se izpitati pokusima kroz više noći, a njihov učinak u smislu zračnoobranbene tehnike s pomoću vježba zamračenja.

3. Ako se ne mogu bez zapreka izvršiti mjere, predvidjene u st. 1., onda valja izvršiti dodatne mjere zamračenja na izlaznim otvorima.

Mjere zamračivanja unutar prometala.

§ 19.

Za unutrašnju razsvjetu prometala svake vrste vriede odgovarajući propisi § 14.—18.

Zamračenje novih naprava

§ 20.

Kod osnivanja i izvodjenja novogradnja, pregradnja i proširenja, kod izvodjenja novih tipova prometala i novih razsvjetnih naprava unutar sgrada i izvan njih treba uviek uzimati u obzir potrebe zamračenja.

Upotreba tamnomodrog svietla

§ 21.

1) Svagdje, gdje se učinak zamračenja može podpuno provesti, a da se istodobno bolje može udovoljiti potrebi za jačom razsvjetom, mogu se upotriebiti izvori svjetlosti, koji daju tamnomodro svietlo. Takvi se izvori svjetlosti imadu naročito upotriebiti:

a) za razsvjetu prometa i prometnih znakova § 9. i 10.

b) za razsvjetu kolodvorskih perona, čekaonica i javnih telefonskih govornica.

c) za unutarnju razsvjetu tramvaja, omnibusa, motornih vozila, željezničkih vagona.

Ako su izlazni otvori željezničkih vagona za svietlo nepropustno zastrti, može se u njima ostaviti redovita razsvjeta, ali se ova mora izkopčati i modro svietlo ukopčati svaki put, kada se zastori dižu odnosno prozori ili vrata otvaraju.

d) za razsvjetu prostorija, kojima izlazi vode izravno u slobodan prostor (kućne veže, predsoblja, hale, svjetlonostne ustave prema § 15. st. 9 a).

e) za razsvjetu prostorija u sgradama, kojih su izlazni otvori za svietlo nepropustni i zasjenjeni, ali se

zgodom otvaraju, a da je kod toga potrebna slaba razsvjeta (na pr. sobe u bolnicama i spavaonicama). U takvim prostorijama može se pridržati redoviti način razsvjete, ali se ta razsvjeta imade izkopčati i mjesto nje ukopčati tamnomodro svietlo uviek, kada se vrata ili prozori otvaraju ili odsjenjuju.

Mjere za pojačanje sigurnosti prometa

§ 22.

1) Na mjestima, važnim za promet (na pr. na križanjima cesta, na prielazima preko cesta, na stajalištima), moraju se vodoravne i okomite plohe rubnog kamena obilježiti bielom bojom u širini pješačkog hodnika tako, da se 50 cm. široki bieli potezi izmjenjuju s isto toliko širokim medjuprostorima. Na isti način moraju se obilježiti prometni otoci.

2) Stepenice u slobodnom prostoru moraju se označiti 20 cm. širokim bielim potezom u lomljenoj (cikcak) crti.

3) Drveće, svjetiljke, stupovi, mostovne ograde i t. d. na opasnim mjestima, zaokretima i cestama uz obalu, nadalje uglovi kuća i plotova, koji leže uz kolnike i hodnike, moraju se učiniti vidljivima bielim premazom u visini od 1 m. od zemlje.

4) Premaz mora biti stalan protiv utjecaja vremena i dobro vidljiv u tami.

Prielazne, završne i kaznene odredbe

§ 23.

Svi dosadanji propisi i odredbe o zamračenju, koji nisu u skladu s ovom naredbom, stavljaju se izvan krieposti.

§ 24.

Za provodjenje zamračivanja odgovara vlastnik odnosno posjednik objekta, na kome se svietlo nalazi.

Troškove zamračivanja snose osobe, koje su za zamračivanje odgovorne.

Sve pripreme za zamračivanje moraju se odmah tako provesti, da se podpuno zamračivanje može smjesta izvršiti.

§ 25.

Potrebne upute i objašnjenja za provedenje zamračivanja po ovoj naredbi izdaje Zapovjedničtvo NZ i područna Nadzorničtva NZ, koja vrše i nadzor nad provedbom ove naredbe.

§ 26.

U osobito iznimnim slučajevima mogu se dopustiti olakšanja od propisa ove naredbe za one uredjaje i poduzeća, za koje bi puno i trajno zamračivanje bilo nepodnošljivo iz tehničkih ili privrednih razloga.

Obrazložene molbe za olakšanje upućuju se pismeno Zapovjedničtvu NZ (preko područnih nadzorničtava NZ), koje o tome donosi odluku, te ujedno propisuje i naročiti način razsvjete s uvjetima o svima pojedinostima.

Dozvole za najnuždniju razsvjetu, koje su izdane od strane odjela za Narodnu zaštitu ministarstva hrvatskog domobranstva, ostaju u kriepосti i dalje pod uvjetima, iznesenim u samoj dozvoli, s napomenom, da se primjenjuju u svakom slučaju i odredbe § 6., 9., 10., 13. i 15. ove naredbe, gdje god je to izvodljivo.

§ 27.

Prekršitelji ove naredbe kaznit će se zatvorom do 30 dana ili globom do 10.000.— Kuna. U težim slučajevima izricat će se istodobno obje vrste kazne.

Globe teku u korist zaklade Narodne zaštite ministarstva hrvatskog domobranstva.

Ove kazne izriču prvomolbene upravne oblasti.

Odluke i presude, izrečene zbog prekršaja ove naredbe, odmah su izvršne, te uložena žalba nema odgodne moći.

§ 28.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 25. rujna 1941.

Ministar hrvatskog domobranstva
Doglavnik - Vojskovodja:

Slavko Kvaternik, v. r.

Broj 1555-Z.-p.-1941.

* Narodne novine od 1. listopada 1941. br. 141.

NADOPUNA PROVEDBENE NAREDBE
zakonske odredbe o sačuvanju hrvatske narodne imovine od 18. travnja 1941.

Toč. 1.

Točka 1. stavka 1. provedbene naredbe od 19. travnja 1941. broj 19189-1941. (Narodne novine broj 8. od 22. travnja 1941.) uz zakonsku odredbu o sačuvanju hrvatske narodne imovine od 18. travnja 1941. mienja se i glasi:

»Zakonska odredbe o sačuvanju hrvatske narodne imovine od 18. travnja 1941. odnosi se i na pravne poslove izmedju Židova medjusobno i izmedju Židova i trećih osoba, koji su sklopljeni i nakon 10. travnja 1941., pa se i oni moraju podnieti ministarstvu pravosudja i bogoštovlja na odobrenje u roku od 10 dana nakon sklopljenog pravnog posla, a u koliko ne budu odobreni, proglasit će se ništavima.«

Toč. 2.

Točki 2. provedbene naredbe od 19. travnja 1941. broj 19189-1941. dodaju se ove nove stavke:

»Kotarski kao gruntovni sudovi i sve druge oblasti, koje vode kakve javne knjige u pogledu odtudjenja imovine, obaviestit će o provedenoj zabilježbi ništavosti pravnoga posla prijašnjega i sadašnjega gruntovnoga vlastnika.

Gruntovni sudovi i oblasti navedene u prednjoj stavci imaju podnieti ministarstvu pravosudja i bogo-

štovlja svaku pravomoćnu odluku, kojom se odredjena provedba ništavosti pravnoga posla u javnim knjigama u smislu t. 2. zakonske odredbe o sačuvanju hrvatske narodne imovine od 18. travnja 1941.«

Toč. 3.

Točki 6. provedbene naredbe od 19. travnja broj 19189-1941. dodaju se ove nove stavke:

»Ministarstvo pravosudja i bogoštovlja izreći će u odluci, kojom ne odobrava pravni posao, da se taj pravni posao poništava.

Jednako će ministarstvo pravosudja i bogoštovlja nakon utvrdjenja, da stranke nisu podniele pravni posao na odobrenje, u propisanom roku izreći odlukom, da se pravni posao poništava.

Odluku o poništavanju pravnog posla dostavit će ministarstvo pravosudja i bogoštovlja učestnicima i gruntovnom sudu odnosno drugoj oblasti, koja vodi javne knjige u pogledu odtudjene imovine. Gruntovni sudovi i navedene druge oblasti uzpostaviti će na temelju ove odluke u javnim knjigama prijašnje stanje.«*

U Zagrebu, dne 25. rujna 1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Broj: 1602-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 1. listopada 1941. br. 141.

Ministarstvo unutarnjih poslova

Broj: 34.959-M-U-P-41.

NAREDBA

o promjeni imena mjesta i upravne obćine Hrastovac kotara Daruvar u Eichendorf

§ 1.

Ime mjesta i upravne obćine Hrastovac kotara Daruvar mienja se u Eichendorf.

§ 2.

Velika župa Livac i Zapolje u Novoj Gradiški izvršit će ovu naredbu.

§ 3.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 30. rujna 1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

* Narodne novine od 1. listopada 1941. br. 141.

ODREDBA

U Narodnim novinama od 29. rujna 1941. broj 139 tiskana je zakonska odredba o promjenama u vojnom kaznenom zakoniku od 11. veljače 1930. i u zakonu o izmjenama i dopunama vojnog kaznenog zakonika od 2. prosinca 1931. s mnogim pogrješkama i krivo. Radi toga odredjujem, da se ta zakonska odredba tiska i proglasi ponovno u cjelosti.

Tekst otisnut u Narodnim novinama broj 139 od 29. rujna 1941. nema vriednosti.*

U Zagrebu, dne 30. rujna 1941.

Predsjednik
zakonodavnog povjerenstva:

Dr. Milovan Žanić, v. r.

Broj: 1611-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 1. listopada 1941. br. 141.

Vidi zakonsku odredbu na slijedećoj stranici.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjenama u vojnom kaznenom zakoniku od 11. veljače 1930. i u zakonu o izmjenama i dopunama vojnog kaznenog zakonika od 2. prosinca 1931.

§ 1.

U § 46. iza rieči: »kaznit će se« stavljaju se rieči: »u koliko to ne bi prelazilo u teže kažnjivo djelo«; mjesto rieči: »strogim zatvorom najmanje šest mjeseci« stavljaju se rieči: »težkom tamnicom do pet godina«; a mjesto rieči: »težkom tamnicom« stavljaju se rieči: »težkom tamnicom od najmanje pet godina«.

§ 2.

U § 48. mjesto rieči: »strogim zatvorom od jedne do pet godina« stavljaju se rieči: »težkom tamnicom do deset godina«.

§ 3.

U 1. odjelu § 52. mjesto rieči: »zatvorom do tri mjeseca« stavljaju se rieči: »strogim zatvorom«.

U 2. odjelu § 52. mjesto rieči: »zatvorom do jedne godine« stavljaju se rieči: strogim zatvorom od najmanje jednu godinu«.

§ 4.

U 1. odjelu § 59. mjesto rieči: »od dva do sedam dana« stavljaju se rieči: »od jednog do tri dana«; briše se rieč: »tri«, a stavlja se rieč: »dva«; mjesto rieči: »u redovnom stanju zatvorom do šest mjeseci,

a u mobilnom i ratnom stanju strogim zatvorom najmanje jednu godinu« dolaze rieči: »u redovnom stanju strogim zatvorom do dvie godine, a za vrieme spreme (u mobilnom stanju) i u ratnom stanju, ili ako je samovoljno udaljenje izvršeno u redovnom stanju iz jedinice, koja je dobila zadatak, da odputuje na bojište ili da uguši pobunu, nemir ili nered, težkom tamnicom do pet godina«.

U 3. odjelu § 95. mjesto rieči: »od sedam« dolaze rieči: »od tri«, a mjesto rieči: »od tri« dolaze rieči: »od dva«.

§ 5.

U 1. odjelu § 64. brišu se rieči: »sedam« i »tri«, a stavljaju se rieči: »tri« i »dva«.

Točka 1. § 64. mienja se i glasi: »u redovnom stanju za prvo bjegunstvo tamnicom do dvie godine, a ako je bio u bjegunstvu preko tri mjeseca, tamnicom do četiri godine; za drugo bjegunstvo tamnicom do pet godina, a ako je bio u bjegunstvu preko tri mjeseca, težkom tamnicom do pet godina, a za treće bjegunstvo težkom tamnicom od najmanje pet godina«.

U točki 2. § 64. iza rieči: »prvo bjegunstvo« dodaju se rieči: »ili ako je prvo bjegunstvo izvršeno u redovnom stanju iz jedinice, koja je dobila zadatak, da odputuje na bojište ili da uguši pobunu, nemir ili nered«.

§ 6.

U 1. odjelu § 67. mjesto rieči: »zatvorom do jedne godine« dolaze rieči: »strogim zatvorom do dvie godine«. a izmedju rieči: »službu« i »zatvorom« umeće se rieč: »strogim«.

§ 7.

U 1. odjelu § 68. izmedju rieči: »stanju« i »zatvorom« umeće se rieč: »strogim«.

U 2. odjelu mjesto rieči: »strogim zatvorom najmanje dvie godine« dolaze rieči: »težkom tamnicom do pet godina«.

§ 8.

U 1. odjelu § 76. mjesto rieči: »zatvorom do jedne godine« dolaze rieči: »tamnicom do pet godina«.

U 2. odjelu mjesto rieči: »strogim zatvorom najmanje šest mjeseci« stavljaju se rieči: »težkom tamnicom do pet godina«.

§ 9.

U 1. odjelu § 77 mjesto rieči: »u mobilnom težkom tamnicom najmanje 10 godina, u ratnom stanju doživotnom težkom tamnicom, a na bojištu smrću« stavljaju se rieči: »za vrieme spreme (u mobilnom stanju) doživotnom težkom tamnicom, u ratnom stanju i na bojištu smrću«.

U 2. odjelu izmedju rieči: »redovnom« i »mobilnom« umeće se slovo: »i«, a brišu se rieči: »i ratnom«.

§ 10.

U 1. odjelu § 79. mjesto rieči: »zatvorom najmanje jednu godinu« dolazi rieč: »tamnicom«.

§ 11.

§ 81. mienja se i glasi:

»Zapovjednik ili razvodnik straže, stražnik ili zapovjednik obhodnje, koji samovoljno napusti svoju dužnost, kaznit će se: u redovnom stanju strogim zatvorom, a u težim slučajevima tamnicom do pet godina, za vrieme spreme (u mobilnom stanju) i u ratnom stanju težkom tamnicom do deset godina, a na bojištu smrću.

Za svaku drugu povredu svoje službe kaznit će se: u redovnom stanju strogim zatvorom do tri godine, za vrieme spreme (u mobilnom stanju) tamnicom do pet godina, u ratnom stanju težkom tamnicom do pet godina, a na bojištu težkom tamnicom od najmanje pet godina«.

§ 12.

§ 82. mienja se i glasi:

»Ostali u sastavu straže ili obhodnje za samovoljno napuštanje njihovo kaznit će se: u redovnom stanju strogim zatvorom do tri godine, za vrieme spreme (u mobilnom stanju) tamnicom do pet godina, u ratnom stanju težkom tamnicom do pet godina, a na bojištu težkom tamnicom od najmanje deset godina.

Za svaku drugu povredu svoje službe kaznit će se: u redovnom stanju zatvorom do dvie godine, za vrieme spreme (u mobilnom stanju) zatvorom od najmanje šest mjeseci, u ratnom stanju tamnicom do pet godina, a na bojištu teškom tamnicom do deset godina«.

§ 13.

1. odjel § 83. mienja se i glasi:

»Tko se svojevoljno opije na straži ili u obhodnji, te se onesposobi za vršenje službe, kaznit će se tamnicom do tri godine, a ako to učini u nadzorničkoj službi, kaznit će se strogim zatvorom do tri godine«.

U 2. odjelu mjesto rieči: »zatvorom do šest mjeseci« dolaze rieči: »zatvorom do tri godine«.

§ 14.

U 1. odjelu § 86. mjesto rieči: »zatvorom do jedne godine« stavljaju se rieči: »strogim zatvorom do dvie godine«.

§ 15.

U § 91. mjesto rieči: »zatvorom najmanje šest mjeseci« dolaze rieči: »strogim zatvorom«; mjesto rieči: »strogim zatvorom najmanje jednu godinu« dolaze rieči: »težkom tamnicom do pet godina«.

§ 16.

U § 92. mjesto rieči: »zatvorom najmanje jednu godinu« dolaze rieči: »tamnicom do pet godina«, a mjesto rieči: »pet« dolazi rieč »deset«.

§ 17.

U § 120. mjesto rieči: »zatvorom, ako ukupna vriednost zadržatoga ne iznosi više od 300 dinara; a ako je vriednost veća, strogim zatvorom i gubitkom časnih prava« dolaze rieči: »strogim zatvorom i gubitkom časnih prava, ako ukupna vriednost zadržanoga ne iznosi više od 1000 kuna; a ako je vriednost veća, težkom tamnicom do deset godina«.

§ 18.

U 1. odjelu § 131. mjesto rieči: »zatvorom do tri godine« dolaze rieči: »tamnicom do pet godina«.

§ 19.

Ova zakonska odredba stupa na snagu proglašenjem u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 27. rujna 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXXI-1563-Z. p.-1941.

Zapovjednik cjelokupne oružane snage i ministar hrvatskog domobranstva
Doglavnik - Vojskovodja:

Slavko Kvaternik, v. r.

Predsjednik zakonodavnog povjerenstva ministar:

Dr. Milovan Žanić, v. r.

Napomena. Gornja zakonska odredba se donosi na temelju odredbe o ponovnom tisku zakonske odredbe o promjeni u vojnom kaznenom zakoniku, koja je objavljena u broju 141. Narodnih novina od 1. listopada 1941.

Zakonska odredba o promjenama u vojnom kaznenom zakoniku od 11. veljače 1930. i u zakonu o izmjenama i dopunama vojnog kaznenog zakonika od 2. prosinca 1931. objavljena u broju 139 Narodnih novina od 29. rujna 1941., ne vriedi.

* Narodne novine od 2. listopada 1941. br. 142.

ZAKONSKA ODREDBA

o postupku kod komunističkih napadaja, kad se počinitelj ne pronadje.

§ 1.

Kad uslied komunističkog napadaja na život ili imovinu, pogine jedna ili više osoba, a za deset dana od počinjenog čina ne pronadje se počinitelj, odredit će i izvršiti Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo za javni red i sigurnost u Zagrebu, za svakog poginulog strieljanje deset osoba iz reda redarstveno ustanovljenih prvaka komunista.

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a proteže se i na slučajeve, kod kojih nije još protekao rok od deset dana, odredjen u § 1. ove zakonske odredbe.

U Zagrebu, dne 2. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXXXI-1620-Z. p.-1941.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 2. listopada 1941. br. 142.

ZAKONSKA ODREDBA
o odlaganju ovrha

§ 1.

Za vrieme od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ove zakonske odredbe ne može se dozvoliti nikakva ovrha prema zakonu o ovrsi i osiguranju od 9. srpnja 1930. ni ovrha radi predhodnoga izpunjenja prema § 321. st. 4. toga zakona.

Sve dozvoljene a neprovedene ovrhe odnosno ovrhe radi predhodnoga izpunjenja prema § 321. st. 4. zakona o ovrsi i osiguranju odlažu se na vrieme od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ove zakonske odredbe.

U roku iz prve stavke ne može se dozvoliti ni provesti ovršno uvedenje dostalca u posjed nekretnina dosudjenih mu na prisilnoj dražbi.

§ 2.

Ovlašćuje se ministar pravosudja i bogoštovlja, da mjerodavno tumači propise ove zakonske odredbe.

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 30. rujna 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXXX-1617-Z. p.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Predsjednik zakonodavnog povjerenstva ministar:
Dr. Milovan Žanić, v. r.

* Narodne novine od 2. listopada 1941. br. 142.

MJERODAVNO TUMAČENJE

zakonske odredbe od 23. srpnja 1941. broj CCV-830 Z. p.-1941. o stavljanju izvan snage odkaza najma i zakupa:

»Zakonska odredba od 23. srpnja 1941. broj CCV-830 Z. p.-1941. o stavljanju izvan snage odkaza najma i zakupa ne odnosi se na nagodbe, koje su sklopljene pred sudom«.

Ovo mjerodavno tumačenje ne primjenjuje se na one slučajeve, koji su već pravomoćno riešeni sudskom odlukom.*

U Zagrebu, 30. rujna 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: 1606-Z. p.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 2. listopada 1941. br. 142.

Državno ravnateljstvo za prehranu

Broj: 26.077-1941.

U vezi s odredbom o popisu kukuruzom zasijanih površina, čardaka i sušionica za kukuruz broj 21.805 (Narodne novine br. 122. od 9. IX. 1941.), a na temelju provedbene naredbe broj 511. Z. p. 1941. od 24. VI. 1941. zakonskoj odredbi od 21. VI. 1941. broj CLXIII-432. Z. p. 1941. o prehrani pučanstva i pokriću gospodarskih potreba žitaricama i kukuruzom izdaje se sliedeća

ODREDBA

o načinu predaje viška kukuruza u klipu i u zrnu, te o cienama kukuruza za gospodarsku godinu 1941.-1942.

§ 1.

Prema podatcima o predvidivom roku berbe kukuruza označit će prvomolbene obće upravne oblasti dan, kada na njihovom području smije početi berba kukuruza, uvaživši mjestne prilike. Prije toga roka zabranjuje se proizvoditeljima branje kukuruza u klipu.

Prvomolbene obće upravne oblasti imaju u produljenom roku do 5. listopada 1941. dostaviti Državnom ravnateljstvu za prehranu skupni izkaz svih zasijanih površina kukuruzom na svome području po obćinama, uz oznaku predvidivog ukupnog priroda.

Državno ravnateljstvo za prehranu označit će za svaki kotar najmanju količinu kukuruza u klipu ili u zrnu, koju u pojedinim kotarima za mjesece označene u § 2. moraju proizvoditelji predati u skladišta komisionara Državnog ravnateljstva za prehranu. U isto vrieme označit će Državno ravnateljstvo za prehranu koje se količine imaju smjestiti u razpoložive čardake, te u koje se sušare na području kotara ili izvan kotara kukuruz u klipu ili zrnu ima dostaviti.

Prvomolbene obće upravne oblasti obaviestit će pojedine obćine na svojem području koju odpadajuću najmanju količinu kukuruza imaju proizvoditelji mjesečno predavati. Obćinska ili gradska poglavarstva izdat će o tome proglas i pozvati proizvoditelje na izvršenje obaveze predaje viška kukuruza. Za izpravno udovoljenje pozivu odgovorni su obćinski poglavari i pojedini proizvoditelji.

Proizvoditelji imaju slobodan izbor komisionara, kojemu će svoje viške kukuruza predavati, u koliko Državno ravnateljstvo za prehranu ne odredi za pojedini kotar komisionara, odnosno sušaru ili čardak, kuda se kukuruz ima dostaviti.

Svoj izbor komisionara proizvoditelj ne može bezrazložno mienjati. Priedlog o promjeni komisionara ima proizvoditelj podnieti obćinskom ili gradskom poglavarstvu, koje će izpitati razloge, te priedlog odobriti ili zabaciti.

Sveukupne količine viška kukuruza moraju biti predane komisionarima Državnog ravnateljstva za prehranu postepeno do najkasnije konca veljače 1942.

Državno ravnateljstvo za prehranu izpitat će po svojim nadzornicima pružene podatke prema uvodno

spomenutoj odredbi broj 21.805., te će u slučaju netočnosti proti krivcima postupati po postojećim zakonskim propisima.

§ 2.

Za kukuruz do 30. travnja 1942. povremeno suh i umjetno sušen do 14% vlage, te za suhi kukuruz iza 1. svibnja 1942. sve zdrav, rešetan, s najviše 2% kvarnih zrna, postavno skladište komisionara, vagon ili teglenica, plaćaju se proizvoditelju sliedeće ciene:

		Kukuruz		Sušen	
za mjesec		u klipu	u zrnu	16%	14%
listopad	1941.	Kn 210.—	Kn 280.—	Kn 340.—	Kn 350.—
studeni	1941.	Kn 220.—	Kn 290.—	Kn 340.—	Kn 350.—
prosinac	1941.	Kn 230.—	Kn 300.—	Kn 340.—	Kn 350.—
Siečanj	1942.	Kn 240.—	Kn 310.—	Kn 340.—	Kn 350.—
veljaču	1942.	Kn 250.—	Kn 320.—	Kn 340.—	Kn 350.—
ožujak	1942.	Kn 260.—	Kn 330.—	Kn 340.—	Kn 350.—
travanj	1942.	Kn 270.—	Kn 340.—	Kn 340.—	Kn 350.—
svibanj	1942.	Kn 280.—	Kn 350.—	Kn ——	Kn 350.—

Komisionari dodavaju prigodom obračuna gornjim cienama u ime svoje pristojbe 8%.

Gornje ciene, pribrojivši im komisionareve pristojbe, jesu ciene za kupce do nove berbe kukuruza.

Za svaki postotak kvarnih zrna, koji bude veći od 2%, odbija se od gornjih ciena po 1% od protuvriednosti robe sve do 10% kvarnih zrna. Uzorak kukuruza s primjesom preko 10% kvarnih zrna odašilje se Državnom ravnateljstvu za prehranu na slobodnu ocjenu vriednosti robe.

Za svaki postotak vlage, veći od 14%, kod umjetno sušenog kukuruza odbija se od vriednosti robe Kn 5.— za 100 kg.

Činkvantin-kukuruz skuplji je u cieni za Kn 50.— po 100 kg u zrnu, a

okrugli kukuruz »florentinac« skuplji je za Kn 25.— po 100 kg u zrnu od gore označenih ciena.

Kukuruz iz berbe godine 1940./1941. izjednačuje se u cieni i u pogledu ostalih propisa s ovogodišnjim kukuruzom.

§ 3.

Za potrebe vlastitog kućanstva proizvoditeljeva ostavljaju se ovome sliedeće količine kukuruza u zrnu:

a) za sjetvu 40 kg suhog zrna po kat. jutru na površine, koje namjerava zasijati kukuruzom u gospodarskoj godina 1942./1943.

b) za svaku osobu, koja se stalno prehranjuje u kućanstvu, u koliko nije namirena s predvidjenom količinom od 250 kg ostalih krušarica, ostavlja se nadopuna do ovih 250 kg kukuruzom, a u koliko proizvoditelj nije proizveo biele krušarice uobće, ostavlja se po osobi 300 kg suhog kukuruza u zrnu.

c) za uobičajeni način hranjenja stoke ostavlja se proizvoditelju nadopuna količina, predvidjenih okružnicom Državnog ravnateljstva za prehranu broj 17539 od 19. kolovoza 1941., u koliko pojedini proizvoditelji nisu već prije podmireni za svoje potrebe u smislu gornje okružnice drugim žitaricama, posijama ili kukuruzom prošlogodišnje berbe. Ove potrebe ustanovljuje prvomolbena obća upravna oblast uz naknadno odobrenje Državnog ravnateljstva za prehranu.

Sveukupne količine, koje premašuju gore označene potrebe smatraju se viškom, koji se ima u smislu ove odredbe predati komisionarima Državnog ravnateljstva za prehranu.

§ 4.

Sušare, koje stoje na razpolaganju, imaju se po mogućnosti potpuno izkoristiti. Komisionari dužni su zatražiti od Državnog ravnateljstva za prehranu doznaku potrebitih im količina sirovog kukuruza u zrnu ili u klipu, u koliko im vlastiti nakup nije dovoljan. U takovim slučajevima povisit će se ciena kukuruzu za podvoz klipa ili zrna.

Državno ravnateljstvo za prehranu ima pravo preuzeti od vlastnika ili komisionara svaku sušaru u vlastitu režiju. Vlastnici sušara i komisionari obavezni su pravodobno snabdjeti se pogonskim i drugim sredstvima, potrebnim za nesmetani rad sušara. U koliko vlastnici sušara nisu komisionari Državnog ravnateljstva za prehranu, imaju svoje sušare predati jednom od komisionara na izkorišćivanje.

§ 5.

Svi mlinovi na području Nezavisne Države Hrvatske obvezani su preuzimati i obavljati meljavu kukuruznog brašna.

Ova će se meljava obavljati na sliedeći način:

od 100 kg kukuruza u zrnu, suhog, zdravog, rešetanog, s 14 do 16% vlage ima se proizvesti:

10% kukuruzne krupice,
70% kukuruznog brašna,
10% klica od kukuruza,
9% kukuruznih mekinja, dok se
1% dopušta na rasip,

ili

80% kukuruznog brašna,
10% klica od kukuruza,

9% kukuruznih mekinja, dok se
1% dopušta na rasip,

ili

kod mlinova, koji ne mogu sa svojim uredjajem obaviti vadjenje klica,
90% kukuruznog brašna,
9% kukuruznih mekinja, dok se
1% dopušta na rasip.

Vadjenje klica od kukuruza obvezatno je za sve one mlinove, koji mogu klicu izvući. Nadzornici Državnog ravnateljstva za prehranu preizpitat će kod mlinova izvršenje ove obveze, a proti krivcima će se postupat po postojećim zakonskim propisima.

Klicu od kukuruza preuzimat će od mlinara Zajednica preradjivača uljarica.

Pomeljarina za 10.000 kg kukuruza u zrnu ne smije biti viša od Kn 4.000.—

Visinu ušura za meljavu kukuruza u ušurnim mlinovima odredjuju prvomolbene obće upravne oblasti do krajnje visine od 10% u zrnu. Zasluženim ušurom razpolaže prvomolbena obća upravna oblast.

Mljeti se smije samo za meljavu podesan suh kukuruz s najviše 16% vlage.

§ 6.

Prvomolbene obće upravne oblasti u zajednici s oblasnim nadzorništvima i Uredom za nadzor ciena nadzirat će ciene kukuruzu i kukuruznom mlivu.

§ 7.

Odvijanje prometa s kukuruzom usljedjuje prema uputama komisionarima i mlinovima (Narodne novine broj 72. od 12. VII. i br. 83. od 23. VII. 1941.) u

svim onim točkama, koje nisu ovom odredbom preinačene.

Upotreba odpremnih listova i popratnica obvezatna je za sav kotarski i medjukotarski promet, kao i za promet željeznicom i drugim prevoznim sredstvima. Skupna se vozarina ne obračunava.

Prestupci propisa ove odredbe kaznit će se po postojećim propisima.

Ova odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, 2. listopada 1941.

Državni ravnatelj za prehranu:

Viktor Koban, v. r.

Ministar obrta, veleobrta i trgovine:

Marijan Šimić, v. r.

Ministar seljačkog gospodarstva:

Dr. Josip Dumandžić, v. r.

* Narodne novine od 2. listopada 1941. br. 142.

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu
Broj: 49119-1941.

ODLUKA

o najvišoj cieni krumpira

Na temelju čl. 2. uredbe o cienama od 12. ožujka 1941. M. s. broj 358 i čl. 2. naredbe o cienama od 24. ožujka 1941. broj 18.900-VII-1941 odredjujem sliedeće odkupne ciene krumpiru za proizvođače:

rani jestivi krumpir po . . . . Kn 200.—
kasni jestivi krumpir po . . . . Kn 160.—

sve za 100 kg zdravog za ljudsku hranu, neizklijanog, biranog, bez zemlje i pieska, nenagrizenog i ne manjeg od kokošjeg jajeta, postavno skladište kupca na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje, vagon ili teglenica (šlep).

Krumpir za stočnu hranu i veleobrtne svrhe po . . . . Kn 130.—

za 100 kg zdravog, neizklijanog, bez zemlje i pieska, postavno skladište kupca na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje, vagon ili teglenica (šlep).

Tko prodaje krumpir po višoj cieni od one, koja je određena ovom odlukom, kaznit će se po čl. 7. naredbe o cienama od 12. ožujka 1941. br. 18900-VII-1941.

Ova odluka stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Ministar obrta, veleobrta i trgovine:
M. Šimić, v. r.

Sporazuman
Ministar seljačkog gospodarstva:
Dr. J. Dumandžić, v. r.

---

* **Narodne novine od 2. listopada 1941. br. 142.**

ZAKONSKA ODREDBA

kojom se proširuje zakonska odredba od 19. IX. 1941. broj CCCVII-1485-Z. p.-1941

§ 1.

Zakonska odredba o preuzimanju imovine »srbskih zavoda i ustanova« u Hrvatskim Karlovcima u vlastničtvo Nezavisne Države Hrvatske od 19. rujna 1941. broj CCČVII-1485-Z. p.-1941. proteže se u cielosti i na nekretnine »Karlovačke gimnazijske zaklade kuće broj 833 iz »Srijemskih« Karlovaca kao stipendialne zaklade Nikole Vasiljkovića«, upisane u gr. ul. broj 903; na nekretnine »Srpsko pravoslavne« velike gimnazije u Srijemskim sada Hrvatskim Karlovcima, upisane u gr. ul. br. 916; na nekretnine karlovačke gimnazijalne zaklade kuće broj 264 iz »Srijemskih« Karlovaca, upisane u gr. ul. br. 269; na nekretnine Gimnazijskog fonda u »Srijemskim« Karlovcima, upisane u gr. ul. broj 914, 919, 920 i 1637, sve to u poreznoj obćini Srijemski, sada Hrvatski Karlovci, te na svu pokretnu imovinu spomenutih vlastnika.

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a provedba se njezina povjerava ministarstvu nastave.

U Zagrebu, 1. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXXXII-1621-Z. p. 1941.

Ministar nastave

Dr. Mile Budak, v. r.

Predsjednik
zakonodavnog povjerenstva
ministar:

Dr. Milovan Žanić, v. r.

* Narodne novine od 3. listopada 1941. br. 143.

Ministarstvo unutarnji poslova

Broj: 4334-M-U-P-1941.

NAREDBA

o prom,eni imena sela i katastralne obćine Srpsko Selište, upravne obćine i kotara Kutina u Moslavačko Selište

§ 1.

Ime sela i katastralne obćine Srpsko Selište, upravne obćine i kotara Kutina mienja se u Moslavačko Selište.

§ 2.

Kotarska oblast u Kutini izvršit će ovu naredbu.

§ 3.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 26. svibnja 1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Artuković, v. r.

* Narodne novine od 3. listopada 1941. br. 143.

NAREDBA

o izuzetcima od propisa provedbene naredbe o razpodjeli i racioniranju namirnica za najnuždnije potrebe života od 9. svibnja 1941. broj 9344-1941.

§ 1.

Izuzetno od propisa provedbene naredbe o razpodjeli i racioniranju namirnica za najnuždnije potrebe života od 9. svibnja 1941. broj 9344-1941. (Narodne novine broj 24 od 10. svibnja 1941.) osobe, koje imaju više od dva mužka odiela, izuzevši platnena, buret i lister-odjela, više od dvie mužke kabanice, više od tri ženske sezonske haljine, više od dvie ženske kabanice, više od tri para cipela, odnosno sukna ili kože u odgovarajućim količinama, ne mogu se koristiti kuponima iz potrošačkih izkaznica odnosno doznakama, koje ih ovlašćuju na kupovanje ove vrste odjeće i obuće odnosno sukna ili kože za njihovu izradbu.

Osobe, koje imadu do dva mužka odiela, do dvie mužke kabanice, do tri ženske sezonske haljine, do dvie ženske kabanice, do tri para cipela, odnosno sukna ili kože u odgovarajućim količinama za izradbu spomenutih odjevnih predmeta, moći će se koristiti odgovarajućim kuponima iz potrošačkih izkaznica, odnosno doznakama na način, propisan u ovoj odredbi.

U broj odjeće, odnosno obuće, navedene u ovom paragrafu ne računaju se svetčana (salonska) odiela i večernje ženske haljine kao i odjeća i obuća, koja je po dosadašnjim propisima izuzeta od prodaje na kupone odnosno doznake.

§ 2.

Osobe, koje su prema § 1. ove naredbe ovlaštene, da se koriste odgovarajućim kuponima odnosno doznakama za nabavu odjeće i obuće, bilo u obliku konfekcije, gotovih cipela, sukna ili kože, bit će dužne trgovcu ili obrtniku uručiti čitljivo podpisanu izjavu prema obrazcu, odtisnutom uz ovu naredbu. Trgovci i obrtnici bit će dužni kod robe, koja se prodaje uz predočenje izjave, zatražiti od kupca još i legitimaciju ili potrošačku izkaznicu, da se uvjere, da je podpisnik izjave doista osoba, koja ju je podpisala.

IZJAVA

Podpisani(-a) . . . .
zanimanjem . . . . iz . . . .
stan: ulica . . . .
kućni kroj . . . . izjavljujem, da u svojem stanu ili bilo gdje drugdje nemam više od dva mužka odiela, izuzevši platnena, buret i lister odiela, više od dvie mužke kabanice, više od tri ženske sezonske haljine, više od dvie ženske kabanice, više od tri para cipela, odnosno sukna ili kože u odgovarajućim količinama. O istinitosti ove mo je izjave mogu se uvjeriti organi gradskog odnosno općinskog poglavarstva pregledom mojega stana shodno odredbi § 3. naredbe od 3. listopada 1941. broj 1636. Z. p. 1941. o izuzetcima od propisa provedbene naredbe o razpodjeli i racioniranju namirnica za najnuždnije potrebe života od 9. svibnja 1941. broj 9.344-1941.

Ujedno izjavljujem, da mi je poznato, da je u smislu spomenute naredbe za stanje, nadjeno protivno ovoj izjavi, propisana kazna zatvora do šest mjeseci i globa do 100.000 Kn.

U Zagrebu . . . . 194 .

Podpis prodavaoca: Podpis kupca:

§ 3.

Prikupljene izjave tokom jednog dana dužni su trgovci i obrtnici predati gradskim odnosno općinskim poglavarstvima najkasnije do 10 sati prije podne sliedećeg dana. Na temelju ovih izjava spomenute će oblasti izvršiti pregled u stanovima kupaca i ustanoviti, da li su dotične osobe postupale u skladu s odredbama § 1. ove naredbe.

§ 4.

Propisi provedbene naredbe o razpodjeli i racioniranju namirnica za najnuždnije potrebe života od 9. svibnja 1941. broj 9344-1941. sa svim naknadnim izuzetcima i nadopunama vriede i dalje, u koliko nisu protivni odredbama ove naredbe.

§ 5.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se u smislu § 6. naredbe o privremenoj obustavi poslovanja trgovina s namirnicama za najnuždnije potrebe života od 26. travnja 1941. br. 41. Z. p.-1941. zatvorom do šest mjeseci te globom do Kn 100.000.—, a privrednik još i oduzećem obrtnice.

Opazka: prigodom kupnje na izjavi precrtati onu vrstu robe, koja se ne kupuje.

§ 6.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu 3. listopada 1941.

Ministar obrta, veleobrta i trgovine:

M. Šimić, v. r.

Broj: 1636-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 3. listopada 1941. br. 143.

Na temelju § 5. zakonske odredbe o osnutku Hrvatskog izdavalačkog (bibliografskog) zavoda od 9. kolovoza 1941. broj: CCXXVIII-1000 Z. p. 1941. izdajem

PROPISNIK*

o ustrojstvu i poslovanju Hrvatskog izdavalačkog (bibliografskog) zavoda

§ 1.

Hrvatski izdavalački (bibliografski) zavod pokreće, organizira, uredjuje i razpačava tiskana djela u smislu § 2. zakonske odredbe o osnutku Hrvatskog izdavalačkog (bibliografskog) zavoda, a poimence uredjuje i izdaje:

a) Hrvatsku enciklopediju;
b) Enciklopediju za mladež;
c) Hrvatsku bibliografiju;
d) Rječnik hrvatskog književnog jezika;
e) »Hrvatska u rieči i slici«;
f) »Tekstovi i pregledi«;
g) knjige o Hrvatima i Hrvatskoj na stranim jezicima, te djela hrvatskih pisaca, prevedena na strane jezike;
h) »Hrvatska misao i rieč kroz stoljeća«;
i) cjelokupna djela hrvatskih političkih pisaca i esejista;
j) slikovnice i albume, koji imaju za svrhu upoznavanje hrvatske zemlje i hrvatske prosvjete;

* Po izpravku od 8. listopada 1941. (Nar. nov. od 8. listopada 1941. br. 147.).

k) knjige, rasprave i časopise po naručbi ministarstva i drugih državnih ustanova, uz odobrenje ministra nastave.

§ 2.

Na čelu zavoda stoji upravitelj, kojega imenuje ministar nastave. Upravitelj predstavlja zavod pred vlastima i javnošću, te je odgovoran za duh izdanja i gospodarski rad i napredak zavoda.

Upravitelj zavoda može biti i književni tajnik zavoda i glavni urednik kojeg većeg izdanja zavoda.

§ 3.

Književne poslove zavoda vodi književni tajnik zavoda, kojega imenuje upravitelj zavoda uz odobrenje ministra nastave.

Dužnosti su književnog tajnika:

a) brinuti se za organizaciju i redovito izvršenje književnih poslova zavoda;

b) stajati u trajnom osobnom dodiru s urednicima i suradnicima djela zavoda;

c) brinuti se, da svi naručeni rukopisa budu na vrieme predani, pregledani, konačno obradjeni i u tisak odaslani tako, da svako djelo u predvidjenom roku izidje iz tiska;

d) redovito obavješćivati upravitelja zavoda o stanju poslova svoga djelokruga, te i..nositi upravitelju priedloge za daljnji izdavalački rad zavoda;

e) suradjivati s onim javnim ili posebničkim ustanovama, koje svojim radom mogu olakšati polučenje svrhe zavoda;

f) predlagati upravitelju glavne urednike i urednike pojedinih djela.

§ 4.

Gospodarsko poslovanje zavoda vodi gospodarski tajnik, kojega imenuje upravitelj zavoda uz odobrenje ministra nastave.

§ 5.

Ministar nastave imenuje nadzorni odbor od tri osobe, koji vrši nadzor nad gospodarskim poslovanjem zavoda, te o svome nalazu izvješćuje ministarstvo nastave najmanje jednom godištnje.

§ 6.

Knjige Hrvatskog izdavalačkog (bibliografskog) zavoda moraju se voditi u smislu trgovačkog zakona po sustavu dvojnog knjigovodstva i zaključivati koncem svake kalendarske godine. Godištnji našastar i bilanca sastavljaju se tako, da se našastar i nekretnine, u koliko ih zavod posjeduje, unose u bilančnoj vriednosti, koja se dobije redovitim godištnjim odpisivanjem od nabavne vriednosti, u koliko se radi o predmetima, koji se troše. Slikovni i fotografski predmeti, u koliko su već upotriebljeni u kojem izdanju, računaju se uz polovinu nabavne ciene. Sirovine i materijal unose se po nabavnoj cieni, a knjige, tiskanice i ostali izradjeni predmeti po njihovoj proizvodnoj cieni, u koju se računaju i izdatci za nabavu i izdatci za izradbu (plaće, nagrade i t. d.).

§ 7.

Hrvatski izdavalački (bibliografski) zavod posluje kao trgovačko družtvo služeći se uobičajenim načinom poslovanja, što posebno vriedi za reklamu, način prodaje, zastupstva i t. d.

§ 8.

O stvarnim i osobnim izdatcima Hrvatskog izdavalačkog (bibliografskog) zavoda donosi odluku upravitelj .Za nabavu potrebnih sirovina ili nabavu drugog materijala i potrebština upravitelj donosi odluku do svote izpod 250.000 Kn, a za svaki veći izdatak donosi odluku ministarstvo nastave.

§ 9.

Namješenici Hrvatskog izdavalačkog (bibliografskog) zavoda su ili

1) državni službenici, dodieljeni na rad zavodu,

2) službenici, koje imenuje i plaća zavod.

Državne službenike dodieljuje ministarstvo nastave.

§ 10.

Upravitelj, književni i gospodarski tajnik podnose svoj podpis trgovačkom sudu, te su ovlašteni podpisivati Hrvatski izdavalački (bibliografski) zavod. Osim njih mogu podpisivati zavod osobe, koje na to ovlasti upravitelj.

§ 11.

Upravitelj donosi, mienja i dopunjuje poslovni red o unutrašnjem poslovanju i organizaciji rada Hrvatskog izdavalačkog (bibliografskog) zavoda. Taj poslovni red obvezatan je za sve namještenike i službenike Hrvatskog izdavalačkog (bibliografskog) zavoda, kada ga potvrdi ministarstvo nastave.

§ 12.

Ovaj propisnik stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 29. rujna 1941.

Doglavnik — ministar nastave:

Dr. Mile Budak, v. r.

Broj: 1622-Z. p.-1941.

* Narodne novine od 3. listopada 1941. br. 143.

Ured ministra nastave

Broj: U. m. 1971-1941.

Suglasno s proglašenjem školskih stegovnih propisa za učenike(-ce) klasičnih i realnih gimnazija, učiteljskih i građanskih škola, odštampanih u 137. broju Narodnih novina od 26. rujna 1941., izdajem tim školskim stegovnim propisima ovu

NADOPUNU

§ 1.

§ 4. tih školskih stegovnih propisa ima glasiti u cielosti ovako:

»U nedjelje, odnosno za muslimane u petke, vjerske i državne blagdane, učenici i učenice vrše obvezatno svoje vjerske dužnosti. Neispunjavanje vjerskih dužnosti kažnjava se ukorom razrednika i bilježi se kao izostanak čitavog radnog dana obuke«.

§ 2.

Ovako izmienjen § 4. školskih strgovnih propisa ima se provesti i u đačkim knjižicama.

§ 3.

Ova nadopuna školskih stegovnih propisa stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 1. listopada 1941.

Doglavnik ministar:

Dr. Budak, v. r.

---

* **Narodne novine od 3. listopada 1941. br. 143.**

Državna riznica

Odsjek za carine

Broj:3527-1941.

NAPLATA POSLOVNE DAĆE NA IZVOZNU ROBU

Na temelju čl. 19. zakona o obćoj carinskoj tarifi

ODLUČUJEM

Stav drugi riešenja Cbr. 56371-1925. mienja se i glasi:

2. Na izvoznu robu:

a) na koju se plaća izvozna carina, a carini se po težini, 0.02 Kn od 100 kg, a najmanje 0.10 Kn od svake pošiljke;

b) na koju se plaća izvozna carina, a carini se po komadu, 0.05 Kn od komada, a najmanje 0.10 Kn od svake pošiljke;

c) na koju se ne plaća izvozna carina, a carini se po težini, 0.01 Kn od 100 kg, a najmanje 0.10 Kn od svake pošiljke;

d) na koju se ne plaća izvozna carina, a carini se po komadu, 0.03 Kn od komada, a najmanje 0.10 Kn od svake pošiljke;

e) na sieno, slamu, drvo neobrađeno svake vrste (trupce, oblice, cjepanice), svježe voće i povrće, cigle, criep, cement, vapno, zemlju, kamen i izrade od kamena, šljunak, piesak, gips, ugljen, bauksit, asfalt i na sve ostale rude 0.005 Kn od 100 kg, a najmanje 0.10

Kn od svake pošiljke. Poslovna daća po ovom stavu plaća se bez obzira, da li roba plaća izvoznu carinu ili ne.

Ako u samoj izvoznoj tarifi nije odredjeno, da li se neka roba carini po težini ili po komadu, o tome odlučuju odredbe uvozne tarife.

Ova odluka stupa na snagu petog dana po proglašenju u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 5. rujna 1941.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 3. listopada 1941. br. 143.

Državno ravnateljstvo za prehranu

Broj 27.989

Na temelju provedbene naredbe broj 511 Z. p. 1941. od 24. lipnja 1941. zakonskoj odredbi od 21. lipnja 1941. br. CLXIII-432-Z. p. o prehrani pučanstva i pokriću gospodarskih potreba žitaricama i kukuruzom izdaje se sliedeća

ODREDBA

o promjeni načina meljave pšenice i ciena pšeničnom brašnu za sve mlinove te o promjeni komisionareve pristojbe za pšenicu za sve komisionare Državnog ravnateljstva za prehranu na cielokupnom području Nezavisne Države Hrvatske

I.

Uputa komisionarima Državnog ravnateljstva za prehranu Nezavisne Države Hrvatske o načinu odkupa pšenice, raži, suraži, napolice, pire, ječma, prosa, heljde, kukuruza i njihovog brašna iz žetve 1941. godine, te o izjednačenju ciena svih tih proizvoda na cjelokupnom području Nezavisne Države Hrvatske, objavljena u Narodnim novinama broj 74. od 12. srpnja 1941. mienja se u §-u 3. stavka 4. kojoj se dodaje:

»za pšenicu odredjuje se pristojba komisionareva sa 8% od vriednosti robe uzimajući cienu, koja je plaćena proizvoditelju«.

Ostale odredbe ovih uputa ostaju nepromienjene.

Gornja promjena stupa na snagu 5. listopada 1941. Sve do toga roka preuzete količine pšenice obračunavaju se uz dosadanju komisionarevu pristojbu, a poslie toga dana preuzete količine obračunavaju se sa promienjenom komisionarevom pristojbom.

II.

Odredba Državnog ravnateljstva za prehranu broj 19728-41. od 28. kolovoza 1941. mienja se i glasi ovako: od 100 kg pšenice, uredno spremljene za meljavu, suhe, zdrave, rešetane 78 kg hl. težine s 2% primjese ima se proizvesti uz odbitke odnosno dodatke, kako sliedi:

80 kg jednoličnog pšeničnog krušnog brašna,
4 kg pšeničnog krmnog brašna,
15 kg pšeničnih posija, dočim se
1 kg dopušta na razsip.

Mlin prodaje mlivo na račun Državnog ravnateljstva za prehranu, a kupac preuzima od mlina mlivo po sliedećem obračunskom obrazcu:

a) pšenično brašno:

1. kupovna ciena pšenice, koja se uzima prosječno uključivo komisionareve pristojbe po Kn 481.— za 100 kg, dakle za

10.000 kg	Kn 48.100.—
2. pomeljarina	Kn 5.000.—
	Kn 53.100.—
3. skupni porez na poslovni promet 4%	Kn 2.160.—
4. amortizacija vreća	Kn 600.—
5. skupni podvoz	Kn 5.000.—
kojoj svoti dodaje	
6. kupac mliva svoju zaradu	Kn 4.300.—
što iznosi za 10.000 kg	Kn 65.160.—

Na temelju te postavbe odredjuju se sliedeće ciene za propisanu meljavu od

8.000	kg pšeničnog jednoličnog krušnog brašna po Kn 5.— za 1 kg . . .	Kn 40.000.—
400	kg krmnog pšeničnog brašna po Kn 3.50 za 1 kg	Kn 1.400.—
1.500	kg pšeničnih posija po Kn 3.— za 1 kg	Kn 4.500.—
		Kn 45.900.—

Višak prema gornjoj postavbi obračunat će mlinovi sa Obračunskim odjelom Državnog ravnateljstva za prehranu, koji će odpadajući iznos povratiti ili obračunati sa mlinovima. Obračun sa mlinovima usliedit će na temelju propisanog obračuna o meljavi, koji mlinovi moraju dostaviti obračunskom odjelu Državnog ravnateljstva za prehranu, na temelju podataka o kakvoći pšenice i izkorišćenju pšenice u smislu dosadanjih uputa i odredaba Državnog ravnateljstva za prehranu glasom uputa mlinovima broj 10.517 od 22. VII. 1941. (Nar. nov. broj 83. od 23. VII. 1941.).

III.

Potrebe pšenične krupice i pšeničnog bielog brašna za bolnice, bolestnike, vojne oblasti i veleobrt, podmirit će se putem mlinova, koje će odrediti Državno ravnateljstvo za prehranu.

Mlin-komisionar, koji će biti odredjen za meljavu pšenične krupice i pšeničnog bielog brašna, stavit će svome kupcu ovakvo mlivo u račun kako sliedi:

100 kg pšenične krupice ili pšeničnog bielog brašna (mekano ili sipko)		Kn 1.879.40
Ovoj se svoti dodaje skupni porez na poslovni promet	Kn 21.60	
amortizacija za vreće	Kn 6.—	
skupni podvoz	Kn 50.—	Kn 77.60
		Kn 1.957.—

koju svotu ima kupac mlinu-komisionaru platiti u cielosti.

Kupac dodaje tome svoju prodajnu pristojbu od	Kn 43.—
i dobiva	Kn 2.000.—

Krušno pšenično brašno stavit će mlin komisionar svome kupcu u račun kako sliedi:

100 kg krušnog pšeničnog brašna		Kn 379.40
Ovoj se svoti dodaje:		
skupni porez na poslovni promet	Kn 21.60	
amortizacija vreća	Kn 6.—	
skupni podvoz	Kn 50.—	Kn 77.60
		Kn 457.—

koju svotu ima kupac mlinu-komisionaru platiti u cielosti

Kupac dodaje tomu svoju prodajnu pristojbu od	Kn 43.—
i dobiva	Kn 500.—

Pšenično krmno brašno stavit će komisionar kupcu u račun kako sliedi:

100 kg pšeničnog krmnog brašna		Kn	229.40
Ovoj se svoti dodaje:			
skupni porez na poslovni promet	Kn 21.60		
amortizacija vreća	Kn 6.—		
skupni podvoz	Kn 50.—	Kn	77.60
		Kn	307.—

koju svotu ima kupac mlinu-komisionaru platiti u cielosti.

Kupac dodaje tomu svoju prodajnu pristojbu od	Kn	43.—
i dobiva	Kn	350.—

Pšenične mekinje stavit će mlin-komisionar svome kupcu u račun kako sliedi:

100 kg pšeničnih mekinja		Kn	179.40
Ovoj se svoti dodaje:			
skupni porez na poslovni promet	Kn 21.60		
amortizacija vreća	Kn 6.—		
skupni podvoz	Kn 50.—	Kn	77.60
		Kn	257.—

koju svotu ima kupac mlinu-komisionaru platiti u cielosti.

Kupac dodaje tomu svoju prodajnu pristojbu od	Kn	43.—
i dobiva	Kn	300.—

koje su ciene jednake za potrošače na cjelokupnom području Nezavisne Države Hrvatske.

IV.

Državna riznica Nezavisne Države Hrvatske stavit će Državnom ravnateljstvu za prehranu na razpolaganje potrebne iznose za pokriće razlika, koje mogu

nastati radi povratka mlinovima, koji izradjuju jednolično pšenično krušno brašno i ovo prodaju izpod proizvodnih ciena.

Obračun i ciene za raženo i suražično, kao i za ječmeno brašno, ostaju nepromienjene.

Isto tako ostaju nepromienjeni svi ostali uvjeti i propisi u spomenutim uputama mlinovima.

V.

Promjena načina meljave i nove obračunske ciene stupaju na snagu dne 5. listopada 1941. Ovim danom zabranjena je proizvodnja pšenične krupice i bielog pšeničnog brašna beziznimno svim mlinovima u Državi bez naročitog odobrenja Državnog ravnateljstva za prehranu.

Ova zabrana vriedi jednako za ušurne, kao i za trgovačke mlinove.

Do 5. listopada 1941. uključivo samljevene količine pšenične krupice i bielog pšeničnog brašna imaju se po mlinovima popisati i dojaviti Državnom ravnateljstvu za prehranu, koje će s ovom robom razpolagati.

Još neizvršena odprema odobrenja, koja sadrže takodjer dosada propisane količine pšenične krupice i bielog pšeničnog brašna, imaju se izvršiti samo sa jednoličnim pšeničnim krušnim brašnom bez krupice i bielog brašna.

Do uključivo 5. listopada 1941. samljevene količine krušnog jednoličnog pšeničnog brašna, pšeničnog krmnog brašna i pšeničnih mekinja imaju se obračunati i prodavati po dasadanjim obračunskim cienama.

Poslie toga dana samljeveno mlivo, makar i na ranija odpremna odobrenja, obračunava se po cienama ustanovljenim ovom odredbom.

Svaki prekršaj u pogledu načina meljave ili prodajnih ciena mlivu prema ovoj odredbi kažnjavat će se po propisima zakonske odredbe o proširenju nadležnosti priekog suda i pokretnog priekog suda broj 1.502 od 22. rujna 1941. (Narodne novine broj 134. od 23. rujna 1941.).*

Državni ravnatelj za prehranu:

Viktor Koban, v. r.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar
za obrt, veleobrt i trgovinu:

Marijan Šimić, v. r.

Ministar seljačkog gospodarstva:

Dr. Josip Dumandžić, v. r.

---

* Narodne novine od 4. listopada 1941. br. 144.

Ministarstvo unutarnjih poslova

Broj: 40249-M-1941.

NAREDBA

o osnivanju upravne obćine Rakitno u kotaru Posušje

§ 1.

Osniva se nova upravna obćina Rakitno kotara Posušje sa sjedištem Obćinskog poglavarstva u Podklečani.

§ 2.

Upravna obćina Rakitno obuhvaća katastralne obćine: Rakitno i Trebistovo, upravne obćine Posušje, kotara Posušje.

§ 3.

Velika župa Hum u Mostaru izvršit će ovu naredbu.

§ 4.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 4. listopada 1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Artuković, v. r.

* Narodne novine od 6. listopada 1941. br. 145.

Ministarstvo unutarnjih poslova

Broj: 40910.-M-U-P-1941.

NAREDBA

o osnivanju nove upravne obćine Koritna u kotaru Đakovu

§ 1.

Osniva se nova upravna obćina Koritna kotara Đakovo sa sjedištem Obćinskog poglavarstva u Koritni.

§ 2.

Upravna obćina Koritna obuhvaća područje katastralne obćine Koritna.

§ 3.

Velika župa Baranja u Osieku izvršit će ovu naredbu.

§ 4.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 4. listopada 1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Artuković, v. r.

* Narodne novine od 6. listopada 1941. br. 145.

Ministarstvo unutarnjih poslova

Broj: 42014-M. U. P. 1941.

NAREDBA

o promjeni imena sela i katastralne obćine Srpsko Polje i Srpska Kapela u Hrvatsko Polje i Hrvatska Kapela

§ 1.

Ime sela i katastralne obćine Srpsko Polje, upravne obćine Brlog, kotara Otočac, Velike župe Lika i Gacka u Gospiću, mienja se u Hrvatsko Polje.

§ 2.

Ime sela i katastralne obćine Srpska Kapela upravne obćine Farkaševac, kotara Bjelovar, Velike župe Bilo-gora u Bjelovaru, mienja se u Hrvatska Kapela,

§ 3.

Velike župe Lika i Gacka u Gospiću i Bilo-gora u Bjelovaru izvršit će ovu naredbu svaka na svom području.

§ 4.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 4. listopada 1941.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Artuković, v. r.

---

* Narodne novine od 6. listopada 1941. br. 145.

Državna riznica

Broj: 49527-1-1941.

Popis poreznih i mjerničkih ureda na području Rizničkog upraviteljstva Makarska

Na području Rizničkog ravnateljstva u Makarskoj postoje ovi:

Porezni uredi: Hvar, Imotski, Makarska, Sinj, Omiš, Supetar, Starigrad, Vrgorac, Vrlika, Knin, Drniš, Dubrovnik, Stolac, Ravno (Ljubinje), Gacko, Bileće, Trebinje, Čapljina, Orebić, Ston, Mostar, Konjic, Ljubuški, Posušje, Metković i Nevesinje.

Mjernički uredi: Dubrovnik, Hvar, Imotski, Knin, Konjic, Ljubuški, Makarska, Metković, Mostar, Sinj, Stolac i Supetar na Braču, Ravno (Ljubinje), Trebinje, Bileće, Gacko, Nevesinje, Omiš.*

U Zagrebu, dne 24. rujna 1941.

Pročelnik obćeg odsjeka.

*** Narodne novine od 6. listopada 1941. br. 145.**

Ministarstvo seljačkog gospodarstva

Broj: 29948-1941.

Tumačenje §-a 3. naredbe o obradjivanju zemljišta

Povodom izvještaja nekih kotarskih oblasti, da zakupnici zemljišta, napoličari, poljodjelski radnici, sluge i kočijaši na gospodarstvima odkazuju ugovore s vlastnicima zemljišta, jer se nadaju, da vlastnici bez njih ne će moći obraditi zemlju, pa će se takova zemlja morati izdati njima u zakup prema propisu § 3. naredbe o obrađivanju zemljišta od 28. travnja o. g. broj 49 Z. p. 1941. (Narodne novine od 2. IV. 1941. broj 14), daje se ovo izvorno tumačenje spomenutog propisa:

Zakonska odredba i naredba o obrađivanju zemljišta propisana je sa svrhom, da se svaki komad zemljišta, podesnog za obradbu, u istinu obradi i na taj način pomogne u prehrani zemlje. Svaki onaj, tko čini protivno sabotira rad državne vlasti. Zato će se oni zakupci, napoličari, poljodjelski radnici, sluge i kočijaši na gospodarstvima, koji neopravdano odkazuju dosadašnje poslovne odnošaje s vlastnikom zemljišta u namjeri, da zemljište ostane neobrađeno, smatrati saboterima i kazniti po postojećim propisima. **Oni se ne smiju uzeti u obzir kod izdavanja u zakup takova zemljišta po spomenutoj naredbi.**

Zemljište se ima oduzeti i dati drugome u zakup samo od onoga vlastnika, koji svojom nemarnošću ili

napuštanjem područja Nezavisne Države Hrvatske skrivi, da zemljište ne bude obrađeno do određenoga roka.

Sva Obćinska (Gradska) poglavarstva imadu postupati u duhu ovoga tumačenja, kada izvršuju propis § 4. spomenute naredbe.*

Zagreb, 2. listopada 1941.

Ministar
seljačkog gospodarstva:

Dr. J. Dumandžić, v. r.

* Narodne novine od 7. listopada 1941. br. 146.

Državno ravnateljstvo za prehranu

Broj: 28.484-1941.

POZIV,

na predaju viška pšenice, raži, suraži, ječma, pira i heljde

Državno ravnateljstvo za prehranu poziva sve proizvoditelje na području Nezavisne Države Hrvatske, da višak pšenice, raži, suraži (napolice), ječma, pira i heljde predaju u skladišta državnih komisionara.

Svi proizvoditelji moraju višak gore navedenih žitarica predati komisionarima Državnog ravnateljstva za prehranu najkasnje do 31. listopada 1941.

Stavljaju se izvan snage sve prijašnje odredbe o rokovima predaje viška svih žitarica.

Obćinska i gradska poglavarstva imaju pozvati proizvoditelje, da predaju i iz ostalih svojih zaliha razpoložive žitarice u skladište komisonara Državnoga ravnateljstva za prehranu, te im izdati potrebite popratnice radi prievoza do komisionara.

Svako trgovanje žitaricama, prodaja ili zamjena svih vrsta žitarica mimo komisionara Državnoga ravnateljstva za prehranu najstrože je zabranjeno.

Svi mlinovi, koji melju proizvoditeljima na ušur, imaju meljavu obavljati izključivo na temelju iz-

pravnih popratnica i voditi o tome propisane knjige. Komisionari će pri nakupu i odpremi postupati po postojećim propisima.

Proti proizvoditeljima i svima onim osobama, koje do 31. listopada 1941. ne udovolje ovom pozivu, te se zateknu u posjedu nepredanih višaka, neprijavljenih ili prekomjernih količina žitarica i mliva, postupat će se najstrože u smislu zakonske odredbe o proširenju nadležnosti Priekoga suda i Pokretnoga priekoga suda od 22. rujna 1941. broj CCCIX-1502-Z. p.-1941., koja u § 10. predvidja za ova djela kaznu smrti strieljanjem.*

Zagreb, 7. listopada 1941.

Državni ravnatelj za prehranu:

Viktor Koban, v. r.

* Narodne novine od 7. listopada 1941. br. 146.

Izmjena »Propisa za nabavu ugljena«

Odlukom ministra prometa i javnih radova u spisu broj 46132-41. od 30. IX. 1941. mienja se stupac 6. glave II. člana 9. »Propisa za nabavu ugljena« i glasi:

»Rezultat jedne izvršene i priznate analize će vriediti za 20% od izporučene mjesečne količine s tim, da vriedi najmanje za 100, a najviše za 1.000 tona. Ako se u jednom mjesecu izvrše više analiza jedne te iste vrste ugljena, uzet će se kao podloga izpravku ciena prosiek svih tih analiza, a obračunavat će se na količinu ugljena, koja odgovara broju analiza.« O. Ž. P. br. 46132-IV.-41. od 30. IX. 1941.*

* Narodne novine od 7. listopada 1941. br. 146.

ZAKONSKA ODREDBA

o izmjenama i dopunama zakona o državnoj trošarini

§ 1.

Prva stavka točke 3. člana 72. zakona o državnoj trošarini mienja se i glasi:

»3. Na pivo od jednog hektolitarskog stupnja ekstrakta . . . . Kuna 30.—«

§ 2.

Prva stavka točke 4. člana 72. zakona mienja se i glasi:

»4. Na vino od jednog hektolitra Kuna 400.—;
na fino vino od jednog hektolitra Kuna 1.000.—;
na šampanjac od jedne litre . . . Kuna 30.—«

§ 3.

Prva stavka točke 5. člana 72. zakona mienja se i glasi:

»5. Na ekstrakte, esencije i eterska ulja s alkoholom od 100 kg . . . . Kuna 10.000.—«

§ 4.

Prva stavka točke 9. člana 72. zakona mienja se i glasi:

»9. Na žestu (alkohol) i sve žestine tekućine, osim u tarifi izričito spomenutih, po jednom hektolitarskom stupnju . . . . Kuna 100.—«

§ 5.

Prva stavka točke 11. člana 72. zakona mienja se i glasi:

»11. Na rakiju od jednog hektolitarskog stupnja Kuna 100.—«

Stavke (1), (3) i (4) točke 11. člana 72. zakona mienjaju se i glase:

»(1) Rakijom se smatra: destilat komine od voća sa jednom košticom ili jednom ili više sjemenki (zrna) ili čiji je plod bobica; destilat od grождja (osim suhog), vina, vinske šire, kljuka ili masta (vinovice), vinskog koma, dropa, destilat od koriena (osim šećerne repe), od dinja, bundeva i vode pomiešane s medom.

(3) Dozvoljena je upotreba rakije, na koju je plaćena trošarina, za pravljenje ruma, likera ili ma kakvih drogerijsko-farmaceutskih preparata pod uvjetom, da se ti predmeti proizvode u za to uredjenim tvornicama i radionicama, koje stoje pod nadzorom financijalnih organa.

(4) Destilati iz stavke (1) ove točke mogu se proizvoditi samo u običnim rakijskim kotlovima. Bez predhodnog pregleda i odobrenja Državne riznice zabranjeno je proizvoditi destilate iz stavke (1) na složenijim pecarskim spravama (s kolonama, deflegmatorima itd.). Tko protivno uradi, kaznit će se novčano od 500—5.000 Kuna. — Ostali destilati mogu se proizvoditi samo u tvornicama žeste, a po propisima, koji vriede za žestu (alkohol).«

§ 6.

Na dan stupanja na snagu ove zakonske odredbe imaju se popisati kod svih prodavalaca na malo i na veliko i preradjivača sve zatečene količine trošarinskih

predmeta spomenutih u ovoj zakonskoj odredbi i razlika trošarine ubrati najkasnije do zaključno petnaestog dana od proglašenja ove zakonske odredbe. — Prodavaoci i preradjivači dužni su najkasnije u roku od dva dana od proglašenja ove zakonske odredbe prijaviti najbližem razdjelu financijalne straže cjelokupne količine trošarinskih predmeta iz §§ 1.—5., koje imaju ma gdje na zalihi, ako sami financijalni organi u tom roku ne izvrše popis Neprijavljivanje ili netočno prijavljivanje zatečenih zaliha smatrat će se kao kriomčarenje i kazniti u smislu odredaba člana 34. zakona o državnoj trošarini. — Količine ovih predmeta, koje se na dan proglašenja ove zakonske odredbe budu nalazile na putu, dužni su primaoci prijaviti odmah nakon primitka.

§ 7.

U stopama trošarine na predmete, navedene u §§ 1.—5. ove zakonske odredbe, sadržane su i dosadašnje banovinske trošarine, koje se od dana stupanja na snagu ove zakonske odredbe ne će više posebno ubirati.

§ 8.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a provedba se povjerava Državnoj riznici.

U Zagrebu, dne 9. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXXXIV-1694-Z. p.-1941.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

*** Narodne novine od 9. listopada 1941. br. 148.**

Državna riznica
Odsjek za carine

Broj: 5369-1941.

Otvaranje glavne carinarnice u Zemunu

Uslied nastale promjene, a na temelju §§ 1. i 25. zakona o ustrojstvu financijalne uprave i čl. 220. carinskog zakona

NAREDJUJEM

1.) Da se u Zemunu otvori glavna carinarnica sa carinskim izpostavama u Slankamenu i Belegišu, a dosadašnje carinske izpostave u Hrvatskoj Mitrovici i Klenku, carinarnice I. reda u Rumi dodiele u nadležnost zemunske carinarnice.

2.) Da se ukine carinarnica I. reda u Rumi i njezina izpostava u Petrovčiću, a njezine izpostave u Hrvatskoj Mitrovici i Klenku pređu u nadležnost glavne carinarnice u Zemunu.

3.) Da se u Indjiji ukine dosadašnja carinska izpostava petrovaradinske carinarnice.

Djelokrug rada glavne carinarnice u Zemunu kao i njezinih izpostava određen je kao redovan — obći po razpisu Cbr. 9448-1923.

Uredovanje carinarnice u Zemunu i njezinih izpostava u Slankamenu, Belegišu, Hrvatskoj Mitrovici i Klenku započet će 10. listopada 1941. god., koga dana

će prestat uredovanje carinarnice u Rumi, njezine izpostave u Petrovčiću, te dosadašnjih izpostava u Hrvatskoj Mitrovici i Klenku, kao izpostava rumske carinarnice, kao i carinske izpostave petrovaradinske carinarnice u Indjiji.

Likvidaciju carinarnice u Rumi i njezinih dosadašnjih izpostava provest će carinarnica u Zemunu, a carinske izpostave u Indjiji carinarnica u Petrovaradinu.*

U Zagrebu, dne 7. listopada 1941.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

---

* **Narodne novine od 9. listopada 1941. br. 148.**

Državna riznica
Odsjek za carine

Broj 5367.-1941.

Otvaranje carinske izpostave zagrebačke carinarnice u Jesenicama obćine Bregana

Uslied nastalog stanja, a na temelju čl. 25. zakona o ustrojstvu financijalne uprave i čl. 220. carinskog zakona

NAREDJUJEM

Da se u Jesenicama (kotara Samobor) otvori carinska izpostava glavne carinarnice u Zagrebu.

Djelokrug rada carinske izpostave u Jesenicama sastojat će se:

a) u vršenju nadzora nad putničkim i robnim prometom, koji se vrši preko glavne ceste Brežice—Bregana—Zagreb;

b) u vršenju nadzora nad pograničnim i dvovlastničkim prometom primjenjujuć analogno odredbe priloga E Sporazuma o uređenju pograničnog prometa sklopljenog između bivše Austrije i bivše Jugoslavije iz 1932. godine;

c) u vršenju carinskih ekspedicija motornih vozila i sredstava po postupcima Cbr. 11260-1924. i 15800-1928., te dvokolica po postupku Cbr. 54410-1926.;

d) u vršenju carinjenja robe po ustmenoj prijavi i službenoj dužnosti po razpisu Cbr. 34710-1924. s uputom, da carini uvozno drvo za građu, koje dolazi splavovima po rieci Savi iz Njemačkog Reicha;

e) da roba koja dolazi suhim putem iz inozemstva preko puta prve kategorije sprovodi pod nadzorom financijalnih organa carinarnici Zagreb prema čl. 10. carinskog zakona.

Uredovanje carinske izpostave započet će odmah.*

U Zagrebu, dne 7. listopada 1941.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

*** Narodne novine od 9. listopada 1941. br. 148.**

Državna riznica
Odsjek za carine
Broj: 5368-1941.

Preseljenje sjedišta kotoribske carinarnice u Varaždin

Uslied nastalog stanja, a na temelju §§ 1. i 25. zakona o ustrojstvu financijalne uprave i čl. 220. carinskog zakona

NAREDJUJEM

1.) Da se odobri izvršeno preseljenje kotoribske carinarnice u Varaždin s uputom, da carinarnica nastavi rad kao kotoribska carinarnica I. reda sada sa sjedištem u Varaždinu.

2.) Da se u Varaždinu ukine dosadašnja izpostava kotoribske carinarnice.*

Ovu naredbu izvršiti odmah.

U Zagrebu, dne 7. listopada 1941.

Državni rizničar:
***Dr. Košak*, v. r.**

---

* **Narodne novine od 9. listopada 1941. br. 148.**

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu
Odjel za vanjsku trgovinu

Broj: 32538-1941.

Odobrenje o oslobodjenju od uvozne dozvole osobnih predmeta hrvatskih dobrovoljaca

Državna riznica, odsjek za carine, svojim podneskom broj 3302 od 19. rujna 1941. obavješćuje odjel za vanjsku trgovinu o nastaloj potrebi da se uvoz upotrebljavanih osobnih predmeta, koje su hrvatski dobrovoljci sobom ponijeli kao prtljag u Njemačku, pa ih otuda vraćaju svojoj rodbini, oslobode od carine kod uvoza u našu zemlju. Taj uvoz puštat će se slobodno od carine na temelju čl. 9. toč. 13. zakona o obćoj carinskoj tarifi, bilo da stignu poštom bilo željeznicom, ako se iz carinskog očitovanja, koje pošiljku prati iz Njemačke bilo iz tovarnog lista (sprovodnog lista) vidi, da je pošiljatelj hrvatski dobrovoljac u sklopu njemačke vojske. Dovoljan će biti dokaz u tu svrhu i sam službeni pečat njemačke vojne vlasti na tovarnom listu ili na carinskom očitovanju, koje prati poštansku pošiljku.

U slučaju, da iz spomenutih dokumenata ne bude vidljivo to svojstvo pošiljatelja, onda će dovoljan dokaz biti obična potvrda naših ili vojnih ili obćinskih vlasti da se pošiljatelj nalazi u svojstvu dobrovoljca u sklopu njemačke vojne snage.

Carinarnice bi takve upotrebljavane predmete puštale bez ikakvog formalnog rješavanja, provodeći ih kroz carinska očitovanja odnosno knjigu uredovnih nalaza, pozivom na priloženi dokaz o dobrovoljačkom svojstvu šiljatelja.

S obzirom na izloženo i po potrebi da se pruže odgovarajuće olakšice i u pogledu uvoznih formalnosti, a na temelju § 2., 3. i 5. Naredbe o nadzoru nad uvozom i izvozom broj 50-Z. p. 1941. od 26. travnja 1941. (Narodne novine od 29. travnja 1941. broj 14)

ODOBRAVAM

da se uvoz upotrebljavanih osobnih predmeta, koje su hrvatski dobrovoljci sobom ponieli kao prtljag u Njemačku, pa ih otuda vraćaju u Nezavisnu Državu Hrvatsku može obaviti bez uvozne dozvole odjela za vanjsku trgovinu.*

Zagreb, 6. listopada 1941.

Ministar
za obrt, veleobrt i trgovinu:
Marijan Šimić, v. r.

* Narodne novine od 9. listopada 1941. br. 148.

POGLAVNIKOVA ODREDBA O POMILOVANJU

Ja Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske odlučio sam, da povodom šestmjesečnoga obstojanja Nezavisne Države Hrvatske putem Milosti podielim sliedeće pomilovanje:

I.

Svima, koji u osudjeni osudama redovnih sudova izrečenima do dana ove naredbe, na novčanu kaznu do iznosa od 10.000.— Kuna, bilo prvobitno, bilo da im je izrečena kazna oduzeća slobode zamienjena novčanom kaznom, opraštam ovu kaznu u cielosti, a onima, koji su osudjeni na novčanu kaznu do 30.000.— Kuna, opraštam novčanu kaznu u iznosu od 10.000.— Kuna odnosno razmjerni dio kazne oduzeća slobode, koji je zamienjen novčanom kaznom.

II.

Svima, koji su osudjeni osudama redovnih sudova, izrečenima do dana ove odredbe, na kaznu oduzeća slobode do dvanaest mjeseci ili do jedne godine uključivo, opraštam ovu kaznu u cielosti odnosno ostatak neovršene kazne pod uvjetom, da pomilovana osoba u roku od jedne godine računajući od dana ove odredbe ne učini ni jedno zločinstvo uobće, a prestupak ili prekršaj iz koristoljublja.

III.

Svima, koji su osudjeni osudama redovnih sudova izrečenima do dana ove odredbe na vremenitu kaznu oduzeća slobode preko dvanaest mjeseci ili preko jedne godine opraštam:

1. jednu polovinu kazne osudjenicima, koji su osudjeni na preko dvanaest mjeseci do pet godina uključivo, ako prije nisu bili osudjivani sbog zločinstva, a jednu četvrtinu, ako su prije bili osudjvani sbog zločinstva;

2. jednu trećinu kazne osudjenicima, koji su osudjeni na preko pet do deset godina uključivo, ako prije nisu bili osudjivani sbog zločinstva;

3. dvie godine osudjenicima, koji su osudjeni na preko deset do petnaest godina uključivo, ako prije nisu bili osudjivani sbog zločinstva, a jednu godinu, ako su prije bili osudjivani sbog zločinstva;

4. tri godine osudjenicima, koji su osudjeni na preko petnaest do dvadeset godina uključivo, ako prije nisu bili osudjivani sbog zločinstva, a osamnaest mjeseci, ako su prije bili osudjivani sbog zločinstva;

5. dvie godine osudjenicima, kojima je smrtna kazna ili kazna doživotne težke tamnice zamienjena vremenitom kaznom oduzeća slobode ako prije nisu bili osudjivani sbog zločinstva.

IV.

Od pomilovanja, navedenoga u točkama I. do III., izuzimaju se:

1. oni, koji su pobjegli u inozemstvo ili su do dana ove odredbe sakrivali svoje boravište;

2. oni, koji su osudjeni sbog kažnjivih djela iz §§ 167. odj. 2. br. 4., 215., 216., 234., 235., 314. do 317., 319., 326., 327., 328., 334. do 337. i 397. odj. 2. kaznenoga zakonika od 27. siečnja 1929.;

3. oni, koji su osudjeni po zakonima, zakonskim odredbama ili naredbama, izdanima u svrhu susbijanja skupoće ili osiguranja pučanstva živežnim namirnicama.

V.

Onima, koji su već ovršili dio kazne, računa se sniženje kazne, odredjeno ovom odredbom, prema veličini kazne, izrečene u osudi, a kazna im se smanjuje od ostatka još neovršene kazne.

VI.

Onima, kji su osudjeni na više kazna oduzeća slobode na temelju dviju ili više osuda sbog više kažnjivih djela, računa se sniženje kazne, odredjeno ovom odredbom, tako, kao da su osudjeni jednom osudom na ukupni iznos sviju kazna, na koje su osudjeni, izuzevši kazne za kažnjiva djela iz točke IV., br. 2 i 3. ove odredbe, pa se prema tome ukupnom iznosu računa sniženje kazne, odredjeno u točkama I. do III.

VII.

Onima, koji su osudjeni na jednu kaznu oduzeća slobode sbog više kažnjivih djela u sticaju po § 62. kaznenoga zakonika, od kojih je za neka sada podieljeno pomilovanje, a za druga nije, opraštam tri četvrtine od odredjenoga sniženja kazne u točkama I. do III.

VIII.

Na one slučajeve, u kojima izrečena osuda redovnog suda još nije postala pravomoćnom do dana ove odredbe, ima se ova odredba primieniti, kad osuda postane pravomoćna.

IX.

U svima slučajevima pomilovanja ostaju netaknuta prava države i posebničkih osoba na naknadu štete kao i na naknadu troškova kaznenoga postupka.

X.

Ministar pravosudja i bogoštovlja rješavat će sva prieporna pitanja, ako nastane sumnja, kako se ima primieniti ova odredba o pomilovanju.*

U Zagrebu, dne 10. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: 1678-Z. p.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 10. listopada 1941. br. 149.

POGLAVNIKOVA ODREDBA

Ja Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske odlučio sam, da se obustavi svaki stegovni postupak protiv državnih službenika sbog stegovnih prestupaka učinjenih iz političkih razloga prije 10. travnja 1941.*

U Zagrebu, dne 10. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: 69012-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* **Narodne novine od 10. listopada 1941. br. 149.**

ZAKONSKA ODREDBA

o osnivanju Redarstvenog ravnateljstva u Zemunu

§ 1.

Danom 10. listopada 1941. osniva se Redarstveno ravnateljstvo u Zemunu kao državna redarstvena oblast prve molbe.

§ 2.

Redarstveno ravnateljstvo vrši sve redarstvene poslove, a ostale upravne poslove, u koliko su mu zakonskim propisima dodieljeni.

U njegov djelokrug naročito spada:

1) skrb o državnoj, osobnoj i imovinskoj sigurnosti, kao i održavanje javnoga reda i sigurnosti;

2) susbijanje unutarnje i vanjske protudržavne i razorne promičbe i djelovanja;

3) poslovi redarstvene nadležnosti po propisima o skupštinama i družtvima;

4) poslovi redarstvene nadležnosti u pogledu tiska;

5) briga u pogledu sigurnosti i reda u javnom prometu; izvršivanje propisa o samovozima, samovoznim i drugim prievoznim sredstvima, vodjenje očevidnosti i nadzora nad njima, kao i izdavanje dozvole za vožnju šoferima i vozarima;

6) vršenje zdravstvenog redarstva i susbijanje pijančevanja, kletve, nemorala izvanbračnoga života i prostitucije; sprječavanje trgovine bielim robljem i suradnja kod skrbi za ćudoredno posrnule;

7) davanje obaviesti državnim i samoupravnim oblastima o ćudorednom i političkom vladanju kao i o obiteljskom i imovinskom stanju osoba;

8) nadzor nad gostionicama, kavanama i sličnim, prenoćištima, javnim sastajalištima, zabavištima i priredbama na javnim mjestima; izvršivanje propisa o zatvaranju ovih prostorija;

9) suradnja s državnim tužiteljstvima i sudovima kod istraživanja kažnjivih djela;

10) vršenje redarstvene ovrhe na zahtjev sudova i drugih oblasti kao i javnih organa u slučajevima prisilnog izvršenja nadležno donesenih pravomoćnih odluka, u koliko se izvršenje ne obavlja po nadležnoj obćini;

11) postupanje s izgubljenim i nadjenim stvarima;

12) izricanje presuda o izgonu i nadzor u pogledu izagnanih osoba;

13) izvršivanje zakona o držanju i nošenju oružja;

14) izvršivanje propisa o prijavljivanju stanovničtva; nadzor u pogledu dozvole boravka i zaposlenju stranaca, izdavanja svjedočbi o boravku, o istovjetnosti osoba, izdavanje putnih izprava prema propisanoj nadležnosti, i izkaznica (legitimacija) za dobivanje mornarskih knjižica našim državljanima, vidiranje putnih izprava stranih državljana;

15) nadzor nad izvršivanjem iseljeničkih propisa;

16) nadzor nad vršenjem zdravstvenih propisa i suradnja sa zdravstvenim oblastima u pogledu javnoga zdravstva;

17) suradnja pri izvršivanju veterinarskih propisa za susbijanje zaraznih bolesti stoke;

18) nadzor nad vršenjem propisa o susbijanju skupoće i patvorenja životnih namirnica;

19) nadzor i izdavanje dozvola za priredjivanje javnih priredaba, kazališnih i kino-predstava, koncerata, glasbe u javnim lokalima, javnih plesova, športskih priredaba, cenzuriranje programa i tekstova tih priredaba i vršenje redarstvene službe u kazalištima i kinematografima;

20) nadzor nad izvršivanjem naredaba o golubovima listonošama i o zrakoplovstvu;

21) izvršivanje propisa za obrte javnih odpremnika sa samovoznim i životinjskim pogonom;

22) nadzor nad izvršivanjem obrtnih propisa i propisa o kućarenju (torbarenju), kao i propisa o otvaranju i zatvaranju lokala;

23) poslovi, povjereni po zakonu o državljanstvu;

24) poslovi, povjereni po zakonu o mjerama i po zakonu o nadziranju čistoće izradjevina od zlata, srebra i platine;

25) vršenje kaznene vlasti po redarstvenim prekršajima;

26) pomaganje gradske obćine u poslovima mjestnog redarstva (poljskim, gradjevnim, vatrogasnim, tržnim i t. d.) kao i prijavljivanje prekršaja, koje kažnjavaju obćine;

27) ustanovljivanje povrjeda javnog poredka javnopravnog značaja radi daljnjeg postupka.

§ 3.

Nadležnost Redarstvenog ravnateljstva u Zemunu proteže se na cielo područje gradske obćine Zemun.

§ 4.

Redarstvenu izvršnu službu vrše redarstveni organi, na koje se odnosi zakon o činovnicima i zakon o državnim redarstvenim izvršnim službenicima.

§ 5.

Ministarstvo unutarnjih poslova izvršit će ovu zakonsku odredbu.

§ 6.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 8. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXXXIII-1688-Z.p.-1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

---

* Narodne novine od 10. listopada 1941. br. 149.

ZAKONSKA ODREDBA
o podržavljenju imetka Židova i židovskih poduzeća.

§ 1.

U svrhu obnove narodne privrede može Državno ravnateljstvo za ponovu svojom odlukom podržaviti imetak svakoga Židova kao i svako židovsko poduzeće, uz naknadu ili bez naknade, u korist Nezavisne Države Hrvatske ili u korist Državnoga ravnateljstva za ponovu.

Državno ravnateljstvo za ponovu odlučuje po svojoj slobodnoj razsudbi o podržavljenju židovskoga imetka ili židovskoga poduzeća kao i o dužnosti naknade, njezinoj visini i načinu plaćanja.

Odluka postaje pravomoćna časom njezina izricanja. Proti toj odluci nema mjesta tužbi na redovni ni na Upravni sud.

§ 2.

Imetkom ili poduzećem, podržavljenim prema § 1. ove zakonske odredbe, razpolaže Državno ravnateljstvo za ponovu.

§ 3.

Svi sudovi kao gruntovni uredi, svi trgovački sudovi, svi rudarski uredi i sve oblasti, koje vode očevidnike o imetku dužni su obaviti sve upise prienosa imetka u svojim knjigama na zahtjev Državnog ravnateljstva za ponovu na temelju odluke iz § 1. ove zakonske odredbe na ime Nezavisne Države Hrvatske,

uz istodobni upis one grane državne uprave, koja će upravljati ovim imetkom, odnosno na ime Državnog ravnateljstva za ponovu, bez ikakve prienosne i sudbene pristojbe.

§ 4.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se Predsjedničtvu vlade.

§ 5.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 9. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXXXVI-1699 Z. p.-1941.

Ministar obrta, veleobrta i trgovine:

Marijan Šimić, v. r.

Ministar šumarstva i rudarstva:

Ing. Ivica Frković, v. r.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 10. listopada 1941. br. 149.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjeni zakonske odredbe o državnoj vladi Nezavisne Države Hrvatske

§ 1.

Zakonska odredba o državnoj vladi Nezavisne Države Hrvatske od 24. lipnja 1941. br. CLXVIII-499 Z. p. 1941. (Narodne novine od 25. lipnja 1941. br. 59) mienja se, kako sliedi:

U § 1. briše se stavka 2.

U § 6. točka 5. mienja se i glasi:

»5. ministarstva pravosudja i bogoštovlja: uprava cjelokupnog pravosudja uključivo upravnog suda s izuzećem vojnih sudova; državna tužiteljstva, kazneni i slični zavodi, nadzor nad odvjetnicima, medjunarodna pravna pomoć; izradba, supodpisivanje, tumačenje i objavljivanje svih zakona i zakonskih odredaba; usklađivanje odredaba, provedbenih i drugih naredaba, propisnika i uputa pojedinih ministarstava medjusobno i s postojećim zakonskim propisima; izdavanje Narodnih novina i sbornika zakona i naredaba; uredjivanje položaja i pravnih odnosa svih vjeroizpoviesti i njihova svećenstva; vjerski poslovi javno-pravnoga značaja«.

U § 6. briše se točka 15.

U § 23. stavci 2. umjesto rieči: »predsjednik zakonodavnog povjerenstva« stavljaju se rieči: »ministar pravosudja i bogoštovlja«.

§ 2.

U svim zakonskim odredbama, naredbama i propisnicima, gdje stoje rieči: »predsjednik zakonodavnog povjerenstva« ili »zakonodavno povjerenstvo« stavljaju se rieči: »ministar pravosudja i bogoštovlja« odnosno »ministarstvo pravosudja i bogoštovlja«.

§ 3.

Sve osoblje zakonodavnog povjerenstva prelazi u službu ministarstva pravosudja i bogoštovlja.

§ 4.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru pravosudja i bogoštovlja.

§ 5.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 9. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXXXV-72398-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 10. listopada 1941. br. 149.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjeni zakonske odredbe o Državnom gospodarstvenom povjerenstvu

§ 1.

§ 7. zakonske odredbe o Državnom gospodarstvenom povjerenstvu od 7. kolovoza 1941. broj CCXXVII-995. Z. p. 1941. (Narodne novine od 7. kolovoza 1941. broj 96.) mienja se i glasi:

»Državno gospodarstveno povjerenstvo sastavljaju ministar domobranstva kao pročelnik, državni rizničar, ministar obrta, veleobrta i trgovine, ministar vanjskih poslova, ministar šumarstva i rudarstva, ministar seljačkog gospodarstva, ministar prometa i javnih radova, ministar udružbe, predsjednik Hrvatskog privrednog vieća i predsjednik odnosno povjerenik Radničke komore u Zagrebu.«

§ 2.

Zakonska odredba, kojom se izmjenjuje sastav Državnog gospodarstvenog povjerenstva od 30. rujna 1941. br. CCCXXVIII-1598 Z. p. 1941. (Narodne novine od 30. rujna 1941. br. 140), stavlja se ovime izvan snage.

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 9. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXXXVII-72399-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* **Narodne novine od 10. listopada 1941. br. 149.**

Na temelju § 7. naredbe o privremenoj obustavi poslovanja trgovina s namirnicama za najnuždnije potrebe života od 26. travnja 1941. broj 41 Z. p. 1941. propisujem

NAREDBU

o izuzetcima od propisa provedbene naredbe o razpodjeli i racioniranju namirnica za najnuždnije potrebe života od 9. svibnja 1941. broj 9344-1941. u pogledu prometa učinjenom kožom.

§ 1.

Preradjivači učinjene kože, postolarske i kožarske zadruge, trgovci kožom i obućom, te oni trgovci mješovitom robom, koji se najmanje godinu dana unatrag bave prodajom učinjene kože, mogu kupovati ovu kožu samo po propisima ove naredbe.

§ 2.

Proizvadjači obuće na obrtni i veleobrtni način, te postolarske zadruge mogu kupovati učinjenu kožu, a trgovci obućom mogu kupovati cipele samo na temelju primljenih kupona i doznaka za cipele.

§ 3.

Sedlari. remenari, rukavičari, kovčežari, torbari kao i ostali preradjivači učinjene kože na obrtnički način mogu kupovati odgovarajuću kožu samo na temelju

knjižice za kupovanje učinjene kože. Na isti način mogu kupovati postolari i opančari potrebnu im kožu za popravke.

§ 4.

Koža, potrebna za tehničke svrhe, kao pogonsko remenje i slično, može se kupiti na temelju odobrenja zajednice za kožu, a uz predhodno mišljenje i preporuku mjerodavne komore.

§ 5.

Trgovci učinjene kože i kožarske zadruge moći će nabaviti učinjenu kožu samo na temelju preuzetih kupona i doznaka, odnosno na temelju posebnog izkaza o prodanoj koži.

§ 6.

Bliže odredbe o načinu prodaje učinjene kože i o količini kože, koja će se dobiti na pojedine kupone i doznake, odnosno na knjižice za kupnju učinjene kože, propisat će ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu posebnom naredbom.

§ 7.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe kao i naredbe, koja će se izdati na temelju § 6. ove naredbe, kaznit će se prema odredbama § 6. naredbe o privremenoj obustavi poslovanja s namirnicama za najnuždnije potrebe života od 26. travnja 1941. broj 41.-Z. p.-1941.

§ 8.

Propisi provedbene naredbe o razpodjeli i racioniranju namirnica za najnuždnije potrebe života od 9. svibnja 1941. broj 9344-1941., koji su protivni odredbama ove naredbe, ne će se primjenjivati na promet učinjenom kožom.

§ 9.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu 10. listopada 1941.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

M. Šimić, v. r.

Broj: 54.077-1941.

*** Narodne novine od 10. listopada 1941. br. 149.**

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu

Odjel za gospodarsku politiku

ODLUKA

o najvišoj prodajnoj cieni nerafiniranog ulja za jelo i pogača od bundevskih koštica

Na temelju § 9. zakonske odredbe o proizvodnji, prometu i preradbi uljarica te o biljnom ulju od 9. rujna 1941. broj CCLXXXVII-1306-Z. p.-1941. određujem sliedeće najviše prodajne ciene za nerafinirano ulje za jelo i pogače od bundevskih koštica:

I.

za prerađivače:

1) Kn 34.22 za 1 kg ulja neto, postavno postaja prerađivača s plaćenim podvozom do postaje kupca, 6%-tnim skupnim porezom na poslovni promet i državnom (bivšom banovinskom) trošarinom, bez embalage.

2) Za izravnu prodaju pogača potrošaču Kn 400.— za 100 kg, postavno postaja prerađivača s plaćenim podvozom do postaje kupca, bez poreza na poslovni promet.

3) Ako prodavaoc dobavlja ulje u svojim bačvama ovlašten je tražiti od kupca jamčevinu:

za bačvu sadržine oko 200 kg Kn 300.—;
za bačvu sadržine oko 100 kg Kn 200.— i
za bačvu sadržine oko 50 kg Kn 125.—.

Ako prodavaoc dobavlja pogače u svojim vrećama, ovlašten je tražiti od kupca jamčevinu od Kn 50.— po vreći.

Kod dobave kolskih tovara u razasutom stanju daske plaća kupac.

Posuđene bačve odnosno vreće dužan je kupac vratiti prodavaocu do njegove postaje najkasnije u roku od 30 dana odpreme robe, u protivnom ima mu platiti u ime posudbine za svaki započeti tjedan Kn 10.— po bačvi sadržine oko 200 kg odnosno Kn 2.— po vreći.

II.

za trgovce na veliko:

Nabavnoj cieni od Kn 34.22 za 1 kg ulja neto mogu trgovci na veliko dodati:

a) stvarni trošak prievoza od iztovarne postaje do svojega skladišta;

b) obćinsku trošarinu i druge mjestne daće, ako im trgovina nije u istom mjestu u kojem je prodavaoc i

c) na tako dobivenu svotu još najviše 1.25 po kilogramu u ime bruto zarade.

III.

za trgovce na malo:

Na nabavnu cienu od trgovaca na veliko mogu trgovci na malo dodati:

a) stvarni trošak prievoza do svoje trgovine;

b) obćinsku trošarinu i druge mjestne daće, ako im trgovina nije u istom mjestu u kojem je trgovina prodavaoca i

c) na tako dobivenu svotu još najviše Kn 1.25 po kilogramu.

Konačno dobivena svota je prodajna ciena za jednu litru ulja u trgovini na malo.

IV.

Nerafinirano ulje za jelo od bundevskih koštica nabavljeno po cieni, koja je vriedila do dana stupanja na snagu ove odluke, ima se prodavati po staroj cieni.

V.

Tko prodaje ili kupuje u ovoj odluci navedenu robu uz višu cienu od one, koja je određena ovom odlukom ili se ogrieši o ovu odluku, kaznit će se po § 15. zakonske odredbe o proizvodnji, prometu i preradbi uljarica te o biljnom ulju od 9. rujna 1941. broj CCLXXXVII-1306-Z. p.-1941.

VI.

Ova odluka stupa odmah na snagu.*

Zagreb, dne 13. listopada 1941.

Ministar
za obrt, veleobrt i trgovinu:

Marijan Šimić, v. r.

Broj: 53676-1941.

---

* Narodne novine od 13. listopada 1941. br. 151.

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu

Odjel za gospodarsku politiku

ODLUKA

o najvišoj prodajnoj cieni rafiniranog ulja za jelo i sačme od suncokretnog sjemena te mastne kiseline od suncokretnog ulja

Na temelju § 9. zakonske odredbe o proizvodnji, prometu i preradbi uljarica te o bilinom ulju od 9. rujna 1941. broj CCLXXXVII-1306-Z. p.-1941. određujem sliedeće najviše prodajne ciene za rafinirano ulje za jelo i sačmu od suncokretnog sjemena te mastnu kiselinu od suncokretnog ulja:

I.

za prerađivače:

1) Za ulje u bačvama sadržine oko 200 kg Kn 36.13;

za ulje u bačvama sadržine oko 100 kg. Kn 36.75 i

za ulje u bačvama sadržine oko 50 kg. Kn 37.19; sve za 1 kg neto, postavno tvornica s plaćenim podvozom do postaje kupca, 6%-nim skupnim porezom na poslovni promet i državnom (bivšom banovinskom) trošarinom.

Kupac zadržava bačvu bez posebne naplate.

2) Za ulje u limenim posudama (kantama) od 20 kg Kn 35.23 za 1 kg bruto za neto, postavno tvornica s plaćenim podvozom do postaje kupca, 6%-tnim

skupnim porezom na poslovni promet i državnom (bivšom banovinskom) trošarinom.

3) Za izravnu prodaju sačme potrošaču Kn 300.— za 100 kg, postavno postaja prerađivača s plaćenim podvozom do postaje kupca, bez poreza na poslovni promet i embalage.

4) Za izravnu prodaju mastne kiseline prerađivaču mastne kiseline Kn 3.190.— za 100 kg, postavno postaja prodavaoca s plaćenim podvozom do postaje kupca, bez poreza na poslovni promet i embalage.

5) Ako prodavaoc dobavlja sačmu u svojim vrećama ovlašten je tražiti od kupca jamčevinu od Kn 50.— po vreći.

Kod dobave kolskih tovara u razasutom stanju daske plaća kupac.

Ako prodavaoc dobavlja mastnu kiselinu u svojim bačvama ovlašten je tražiti od kupca jamčevinu:

za bačvu sadržine oko 200 kg Kn 300.—;
za bačvu sadržine oko 100 kg Kn 200.— i
za bačvu sadržine oko 50 kg Kn 125.—.

Posuđene vreće odnosno bačve dužan je kupac vratiti prodavaocu do njegove postaje najkasnije u roku od 30 dana od dana odpreme robe, u protivnom ima mu platiti u ime posudbine za svaki započeti tjedan Kn 2.— po vreći odnosno Kn 10.— po bačvi sadržine oko 200 kg.

II.

za trgovce na veliko:

1) Tvorničkoj cieni ulja, određenoj pod I-1 ove odluke, mogu trgovci na veliko, ako ulje prodaju dalje u bačvama, dodati:

a) stvarni trošak prievoza od iztovarne postaje do svojega skladišta i

b) obćinsku trošarinu i druge mjestne daće, ako im trgovina nije u istom mjestu u kojem je prodavaoc.

Tako dobivena svota je ciena po kojoj trgovci na veliko mogu prodavati ulje trgovcima na malo.

Trgovci na veliko smiju prodavati trgovcima na malo samo na temelju posebno izdanih računa:

bačvu sadržine oko 200 kg za Kn 200.—;
bačvu sadržine oko 100 kg za Kn 100.— i
bačvu sadržine oko 50 kg za Kn 50.—.
a to je bruto zarada trgovca na veliko.

2) Kod prodaje ulja u limenim posudama smiju trgovci na veliko cieni odredjenoj pod I-2. ove odluke dodati:

a) stvarni trošak prievoza od iztovarne postaje do svojega skladišta;

b) obćinsku trošarinu i druge mjestne daće, ako im trgovina nije u istom mjestu u kojem je prodavaoc i

c) Kn 1.— po kilogramu u ime svoje bruto zarade.

III.

za trgovce na malo:

Na nabavnu cienu od trgovaca na veliko mogu trgovci na malo dodati:

a) stvarni trošak prievoza do svoje trgovine;

b) obćinsku trošarinu i druge mjestne daće, ako im trgovina nije u istom mjestu u kojem je trgovina prodavaoca i

c) na tako dobivenu svotu još najviše Kn 1.25 po kilogramu.

Tako dobivena svota je prodajna ciena za 1 litru ulja u trgovini na malo.

Ciena jedne litre ulja mora se u svakom slučaju izračunati na podlozi ciene od Kn 36.13 za 1 kg, a bačva, koju je trgovac na veliko prodao trgovcu na malo, na temelju posebno izpostavljenog računa, ne uzima se u kalkulaciju kod izračunavanja prodajne ciene ulja na malo.

IV.

Rafinirano ulje za jelo nabavljeno po cienama, koje su vriedile do dana stupanja na snagu ove odluke, ima se prodavati po starim cienama.

V.

Tko prodaje ili kupuje u ovoj odluci navedenu robu uz višu cienu od one, koja je određena ovom odlukom ili se ogrieši o ovu odluku, kaznit će se po §. 15. zakonske odredbe o proizvodnji, prometu i preradbi uljarica te o biljnom ulju od 9. rujna 1941. broj CCLXXXVII-1306-Z. p.-1941.

VI.

Ova odluka stupa odmah na snagu.*

Zagreb, dne 13. listopada 1941.

Ministar
za obrt, veleobrt i trgovinu:
Marijan Šimić, v. r.

Broj: 53.677-1941.

* Narodne novine od 13. listopada 1941. br. 151.

ZAKONSKA ODREDBA
o željezničkoj ustaškoj vojnici

§ 1.

Osniva se željeznička ustaška vojnica kao posebno ustaško tielo, kome je zadaća osigurati na cielom području Nezavisne Države Hrvatske siguran i uredan promet hrvatskih državnih željeznica.

§ 2.

Željeznička ustaška vojnica dužna je vršiti stražarsku službu na željezničkim prugama, željezničkim sgradama (kolodvorima, ložionicama, skladištima, radionicama) i uredjajima; pratiti vlakove i bditi nad kretanjem putnika i nad prometom tereta.

§ 3.

U željezničku ustašku vojnicu svrstat će se u prvom redu ustaše djelatni željezničari, odnosno bivši željezničari. U željezničku ustašku vojnicu svrstani, polažu propisanu ustašku prisegu.

§ 4.

Obći propisi o vršenju službe, o stezi, o pravu na mazdu odnosno na beriva, o odievanju i opremi, koji vriede za ustašku vojnicu, vriede i za željezničku ustašku vojnicu.

§ 5.

Ustaše željezničke ustaške vojnice primaju mazdu odnosno beriva iz državne blagajne, a na teret proračuna ministarstva prometa i javnih radova.

§ 6.

Na čelu željezničke ustaške vojnice stoji zapovjednik željezničke ustaške vojnice sa sjedištem u Zagrebu. Njega imenuje Poglavnik.

Zapovjednik željezničke ustaške vojnice podvrgnut je izravno Poglavniku kao vrhovnom zapovjedniku cjelokupne ustaške vojnice.

§ 7.

Željezničku ustašku vojnicu sačinjavaju dvie željezničke ustaške bojne, i zapovjedničtvo Željezničke ustaške vojnice.

Sjedište jedne željezničke ustaške bojne nalazi se u Zagrebu, a druge u Sarajevu.

Svaka željeznička ustaška bojna dieli se na tri sata, svaki sat na tri voda, svaki vod na tri roja, a svaki roj na potreban broj obhodnja.

§ 8.

Posebni propisi za vršenje službe željezničke ustaške vojnice, propisi o postrojstvu i o službovnim odnosima ustaša željezničke ustaške vojnice propisat će se posebnim službovnikom za željezničku ustašku vojnicu.

Prostorna razdioba i djelatnost željezničke ustaške vojnice i uskladjivanje njezine službe sa službom hrvatskih državnih željeznica propisat će se naputkom za provedbu ove zakonske odredbe.

§ 9.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a provedba njezina povjerava se Glavnom Ustaškom Stanu u suradnji s ministarstvom prometa i javnih radova.

U Zagrebu, 13. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXLIV-1713-Z-1941.

Ministar
prometa i javnih radova:

Ing. Bešlagić, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 14. listopada 1941. br. 152.

ZAKONSKA ODREDBA

o odvajanju sela i katastralne občine Grude od upravne občine i kotara Posušje i pripojenje upravnoj občini Drinovci kotara Ljubuški

§ 1.

Selo i katastralna občina Grude odvaja se od upravne občine i kotara Posušje i pripaja upravnoj občini Drinovci kotara Ljubuški.

§ 2.

Ministarstvo unutarnjih poslova izvršit će ovu zakonsku odredbu.

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 13. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXXXVIII-1690-Z-1941.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 14. listopada 1941. br. 152.

ZAKONSKA ODREDBA*

o pripojenju mjesta Bregansko Selo, Jesenice na Savi, Nova Vas, Obrežje i Rajec upravne općine Bregana Kotarskom sudu u Samoboru.

§ 1.

Zaseoci Bregansko Selo, Jesenice na Savi, Nova Vas, Obrežje i Rajec, koji tvore sastavni dio nove upravne općine Bregana, osnovane zakonskom odredbom od 27. rujna 1941. broj CCCXX-1562-Z. p.-1941. (Narodne novine od 29. rujna 1941. br. 139.) pripajaju se području Kotarskog suda u Samoboru.

§ 2.

Danom proglašenja ove zakonske odredbe u Narodnim novinama protežu se na područje mjesta navedenih u § 1. ove zakonske odredbe svi pravni propisi, koji vriede na ostalom području Kotarskog suda u Samoboru. Istodobno se ukidaju i stavljaju izvan snage svi pravni propisi, koji su do sada vriedili na području uvodno navedenih mjesta, a koji nisu vriedili i na ostalom području Kotarskog suda u Samoboru.

§ 3.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu pravosudja i bogoštovlja.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 18. listopada 1941. br. 156.

§ 4.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 13. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXLII-1738-Z-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

*** Narodne novine od 14. listopada 1941. br. 152.**

ZAKONSKA ODREDBA*

o promjeni zakonske odredbe o proširenju prostorne nadležnosti Banskog stola u Zagrebu, Sudbenih stolova u Dubrovniku, Gospiću i Ogulinu i Kotarskih sudova u Sinju, Kninu, Drnišu i Omišu.

§ 1.

§ 1. napried navedene zakonske odredbe mienja se i glasi:

»Područje Kotarskog suda u Kistanjima, koje je nakon razgraničenja s Kraljevinom Italijom ostalo u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj pripaja se području Kotarskog suda u Kninu.«

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.**

U Zagrebu, 13. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXLIII-1739-Z-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 18. listopada 1941. br. 156.

** Narodne novine od 14. listopada 1941. br. 152.

Na priedlog ministra nastave propisujem i proglašujem

ZAKONSKU ODREDBU

o izdavanju prievoda iz tudjih književnosti.

§ 1.

Pravo na izdavanje hrvatskih prievoda djela liepe književnosti i poučnog štiva, napisanih na kojem tudjem jeziku, pripada na području Nezavisne Države Hrvatske isključivo Matici Hrvatskoj u Zagrebu. Propisi ove zakonske odredbe ne odnose se na prevodjenje strogo znanstvenih djela.

§ 2.

Matica Hrvatska može to svoje pravo za neko djelo o odredjenoj nakladi prepustiti i drugim pravnim i fizičkim osobama, ako to odobri ministarstvo nastave.

§ 3.

Matica Hrvatska dužna je obaviestiti ministarstvo nastave o svakom prevedenom djelu, koje kani izdati.

§ 4.

Kraća djela iz područja liepe književnosti i poučnog štiva tudjih književnosti, kao što su novele, eseji, pjesme i t. d., koja se prevode za novine i časopise, izuzeta su od ove zakonske odredbe.

§ 5.

Ovom se zakonskom odredbom ne dira u prava pisaca, osnovana na medjunarodnim ugovorima.

§ 6.

Tko protivno ovoj zakonskoj odredbi izda bez odobrenja Matice Hrvatske neko djelo tudje književnosti, kaznit će se zapljenom naklade bez odštete. Postupak u smislu ovog paragrafa provodit će upravne oblasti prve molbe.

§ 7.

U prieporním slučajevima, u kojima bi se porodila sumnja, da li je neko djelo strogo znanstveno ili nije, odlučuje ministarstvo nastave.

§ 8.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 13. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj:CCCXL-1556-Z-1941.

Doglavnik — ministar nastave:
Dr. Mile Budak, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 14. listopada 1941. br. 152.

ZAKONSKA ODREDBA
o otvaranju Državne niže trgovačke škole u Imotskom

§ 1.

Školske godine 1941.-1942. otvara se prvi razred Državne niže trgovačke škole u Imotskom. Drugi razred ove škole otvorit će se sliedeće školske godine.

§ 2.

Državna niža trgovačka škola u Imotskom ima zadatak, da uz obću naobrazbu daje polaznicima stručnu spremu u trgovačkom smjeru i da ih tako osposobi za praktički nauk u trgovinama.

§ 3.

U Državnu nižu trgovačku školu mogu se upisati učenici sa svršenom pučkom školom.

§ 4.

Nastavnici Državne niže trgovačke škole jesu redoviti i honorarni. Redoviti nastavnici moraju imati zakonom propisano osposobljenje za srednje trgovačke, gradjanske i pučke škole.

Honorarni nastavnici mogu biti i iz reda trgovaca, koji su stručno spremni i obće-obrazovani.

§ 5.

Državna niža trgovačka škola u Imotskom imade se u svom radu držati propisa, koji vriede za srednje trgovačke škole.

§ 6.

Pobliže odredbe o ustrojstvu Državne niže trgovačke škole propisat će ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu naredbom.

§ 7.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 8.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 13. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXLI-1696-Z-1941.

Ministar
za obrt, veleobrt i trgovinu:

M. Šimić, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* **Narodne novine od 14. listopada 1941. br. 152.**

ZAKONSKA ODREDBA*

o stavljanju izvan snage odluka o dozvoli krčenja šuma i pretvaranja šumskog zemljišta u drugu vrst obradbe.

§ 1.

Ovlašćuje se ministar šumarstva i rudarstva, da može stavljati izvan snage odluke, izdane prije 10. travnja 1941., kojima je temeljem zakona o šumama dozvoljeno krčenje šuma i pretvaranje šumskog zemljišta u drugu vrst obradbe.

§ 2.

Posjednicima i vlastnicima šuma i šumskog zemljišta, kojima će se odlukom ministra šumarstva i rudarstva oduzeti po propisu § 1. ove zakonske odredbe pravo krčenja šuma i pretvaranja šumskog zemljišta u drugu vrst obradbe, ne pripada nikakva odšteta.

§ 3.

Protiv ovakove odluke ministra šumarstva i rudarstva ne može se podnositi tužba upravnom sudu.

* Po izpravku u Narodnim novinama od 18. listopada 1941. br. 156.

§ 4.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 13. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXXXIX-1653-Z-1941.

Ministar šumarstva i rudarstva:

Ing. Ivica Frković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 14. listopada 1941. br. 152.

Državno ravnateljstvo za prehranu
Broj:30706-1941.

RAZJAŠNJENJE O PRIVREMENO* SUHOM, ZDRAVOM I REŠETANOM KUKURUZU

Na mnogobrojna pitanja u pogledu točnije oznake, što se ima razumievati pod »povremeno suhim, zdravim, rešetanim kukuruzom« (odredba br. 26077 od 2. X. 1941. § 2. prva stavka — Nar. nov. br. 142-41.) izdaje ovo ravnateljstvo sliedeće

RAZJAŠNJENJE:

Kakvoća kukuruza unutar pojedinih proizvodnih područja različita je, naročito s obzirom na vrst, kakvoću i sadržaj vlage.

Prema tome se ne može smatrati povremeno suhim kukuruzom onaj, koji sadržaje veći postotak vlage

u mjesecu listopadu iznad 28%,

u mjesecu studenom iznad 27%,

dok će se za daljnje mjesece naknadno označiti najveći dopustivi postotak vlage.

Nadalje se ne može smatrati zdravim onaj kukuruz, koji je nedozreo, kvaran i zakržljala zrna na klipu tako, da daje izpod 73% zdravoga svježega zrna.

Za takav kukuruz ima komisionar pravo činiti odbitke, koje mora ustanoviti u sporazumu s proizvoditeljem i na potvrdi o preuzeću naznačiti, koliki je

---

* povremeno (?)

postotak i radi čega odbijen od prodajne cijene. U koliko se komisionar i proizvoditelj ne mogu složiti o visini postotka odbitka, ima se uzorak odmah dostaviti nadležnom kotarskom agronomu, koji će službeno ustanoviti taj postotak. Ako bi postotak odbitka imao iznositi više od 10%, ima se zapečatiti uzorak po propisnom načinu i odmah dostaviti Državnomu ravnateljstvu za prehranu na slobodnu ocjenu.

Za svaki ovako ustanovljeni prekomjerni postotak vlage, kvarnosti i zakržljalosti ima se od odredjene odkupne ciene odbiti 1%.*

Zagreb, dne 11. listopada 1941.

Državni ravnatelj za prehranu:

Viktor Koban, v. r.

---

* Narodne novine od 14. listopada 1941. br. 152.

Na temelju stavke 1. člana 14. uredbe o utvrdjivanju minimalnih nadnica, sklapanja skupnih ugovora, pomirenju i arbitraži od 12. veljače 1937. M. s. broj 54 donosim sliedeću

NAREDBU

Skupni ugovor, sklopljen dne 5. listopada 1941. između ljekarničke komore Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu i Hrvatskog farmaceutskog družtva u Zagrebu kao predstavnika ljekarničkih suradnika, potvrdjuje se u cielosti i proširuje na cielo područje Nezavisne Države Hrvatske.*

Broj: 1742-Z-1941.

U Zagrebu, dne 10. listopada 1941.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

* Narodne novine od 15. listopada 1941. br. 153.

Državna riznica

Odsjek za carine

Broj: 5725-1941.

OTVARANJE CARINSKE IZPOSTAVE U VINKOVCIMA

Na osnovu čl. 220. carinskog zakona i §§ 1. i 25. zakona o ustrojstvu financijalne uprave

NAREDJUJEM

Da se u Vinkovcima otvori carinska izpostava carinarnice I. reda u Vukovaru, sa djelokrugom rada koga ima i sama carinarnica.

Uredovnje izpostave započet će odmah.*

U Zagrebu, dne 13. listopada 1941.

Državni tajnik:

Dr. Filipančić, v. r.

---

* Narodne novine od 15. listopada 1941. br. 153.

Ministarstvo nastave

Odjel za srednje školstvo

Broj: 56335-1941.

Na molbu Provincijalnog starješinstva Družbe kćeri Božje ljubavi u Sarajevu i prema ukazanoj potrebi, na temelju § 25. zakona o učiteljskim školama

ODOBRAVAM,

da se pri Privatnoj učiteljskoj školi Družbe kćeri Božje ljubavi s pravom javnosti u Sarajevu početkom školske godine 1941.-1942. otvori dvogodišnji zabavištni tečaj za osposobljenje zabavištnih učiteljica. Školske godine 1941.-1942. počet će s radom prvo godište. Nastavni program i uvjete za primitak u zabavištni tečaj propisat će ministarstvo nastave posebnim propisnikom.*

U Zagrebu, dne 10. listopada 1941.

Doglavnik ministar:

Dr. M. Budak, v. r.

*** Narodne novine od 15. listopada 1941. br. 153.**

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu
Odjel za gospodarsku politiku
Broj: 56072-1941.

ODLUKA

o odkupu ciena* naravnog (naturalnog) sjemena crvene djeteline i lucerne od proizvođača

Na temelju čl. 2. uredbe o cienama od 12. ožujka 1941. M. s. broj 358 i čl. 2. naredbe o cienama od 24. ožujka 1941. broj 18900-VII-1941. određujem:

I.

Naravno (naturalno), ovršeno, zdravo i suho sjeme crvene djeteline i lucerne sa 75% čistoće smije se od proizvođača odkupljivati po Kn 22.— za 1 kg na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje, odnosno postavno željeznička kola ili teglenica (šlep) utovarna postaja. Ako se roba tovari u vrećama, ima vreće kupac staviti prodavaocu na razpolaganje. Ako se roba tovari u razsutom stanju, daske plaća kupac.

II.

Ciena očišćenomu i zapečaćenomu (plombiranom) sjemenu odredit će se posebnom odlukom.

* odkupnoj cieni (?)

III.

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu, odjel za vanjsku trgovinu, izdat će izvoznu dozvolu za robu pod I. i II. ove odluke samo po predhodnom sporazumu s ministarstvom seljačkog gospodarstva.

IV.

Tko se ogrieši o odredbe ove odluke, kaznit će se po čl. 7. uredbe o cienama od 12. ožujka 1941. M. s. br. 358 ili naredbe o cienama od 24. ožujka 1941. broj 18900-VII-1941.

V.

Ova odluka stupa na snagu tri dana nakon proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 15. listopada 1941.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

M. Šimić, v. r.

---

* **Narodne novine od 16. listopada 1941. br. 154.**

Državno ravnateljstvo za prehranu

Broj: 31424-1941.

ODLUKA

o odpremi živežnih namirnica uz odpremni list

Na temelju zakonske odredbe o osnutku povjereničtva za prehranu broj CXXXV-298-Z. p.-1941. od 30. svibnja 1941., odnosno odredbom Poglavnika broj 502-Z. p.-1941. od 24. lipnja 1941. o Državnom ravnateljstvu za prehranu određuje se u pogledu odpreme pojedinih živežnih namirnica sliedeće:

I.

Živežne namirnice: grašak, zelje, krumpir, leća (sočivica), jaja, maslac, sir i suho meso mogu se predavati na odpremu samo na način propisan ovom odlukom.

II.

Svaka pošiljka živežnih namirnica, navedenih u toč. I., bez obzira na količinu, koja se predaje na odpremu prievoznim sredstvima, navedenim u toč. III., mora biti popraćena odpremnim listom Državnoga ravnateljstva za prehranu u § 4. uputa komisionarima itd. od 11. srpnja 1941. (Narodne novine od 12. srpnja 1941.).

III.

Željeznice, parobrodarska poduzeća i poduzeća za prievoz robe motornim kolima ne smiju preuzimati

na odpremu u ovoj odluci navedene živežne namirnice bez popratnog odpremnog lista navedenog u toč. II.

IV.

Odredbe ove odluke ne odnose se na zalihe, koje proizvođači i ovlašteni trgovci prilikom vožnje na spomenutim prievoznim sredstvima sami prevoze ili inače donose na tržište za podmirenje dnevnih potreba tržišta ili kućanstva.

V.

Tko se ogrieši o odredbe ove odluke, kaznit će se prema postojećim propisima.

VI.

Ova odluka stupa odmah na snagu.*

U Zagrebu, 15. listopada 1941.

Državno Ravnateljstvo za prehranu:

Viktor Koban, v. r.

---

* Narodne novine od 16. listopada 1941. br. 154.

NAREDBA

o cieni petroleja za razsvjetu, izdana na temelju zakonske odredbe o obskrbi, preradbi, razdiobi i cieni sirovog mineralnog ulja (sirove nafte) i njegovih proizvoda broj CCX-774 Z. p. 1941. od 31. srpnja 1941.

§ 1.

Ciena petroleja za razsvjetu odredjuje se:

1. za potrošače sa 12.— Kn za 1 litru;
2. za prodavače na malo sa 13.60 Kn za 1 kg;
3. za prodavače na veliko:

a) kad petrolej kupuju u vagoncisternama u punom tovaru sa 12.85 Kn za 1 kg, postavno svaka željeznička postaja;

b) kad petrolej kupuju u bačvama i kantama u najmanjoj količini od 1500 kg ili 100 kanti punjenih sa 14.50 kg petroleja sa 13.25 Kn za 1 kg postavno skladište kupca u kotarskom mjestu.

Kao odšteta za kante, u kojima se petrolej kupuje, plaća se 15.— Kn za jednu kantu.

§ 2.

Prodavanje petroleja za razsvjetu uz veću cienu od odredjene u § 1. kaznit će se po propisima zakonske odredbe o obskrbi, preradbi, razdiobi i cieni sirovog mineralnog ulja (sirove nafte) i njegovih proizvoda br. CCX-774 Z. p. 1941. od 31. srpnja 1941.

§ 3.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 10. listopada 1941.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Marijan Šimić, v. r.

Broj: 1718-Z-1941.

---

* **Narodne novine od 17. listopada 1941. br. 155.**

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu

Odjel za vanjsku trgovinu

Broj: 39738-1941.

SLANJE PAKETA ZA HRVATSKE RADNIKE U NJEMAČKOJ

Prema dobivenim viestima nalazi se u Njemačkoj veći dio hrvatskih radnika bez potrebite zimske odjeće i rublja. S obzirom na predstojeću zimu pakazala se je potreba, da se ovim hrvatskim radnicima omogući slanje spomenute robe. Da bi se to slanje što žurnije omogućilo,

ODOBRAVAM

da se slanje paketa za hrvatske radnike u Njemačkoj može izdavati bez izvozne dozvole podredjenog mi odjela za vanjsku trgovinu. Težina paketa ne smije prieći 4 (četiri) kg. Ova olakšica vriedi do 15. prosinca 1941. godine, a odnosi se samo na rabljenu odjeću.*

U Zagrebu, dne 14. listopada 1941.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Šimić, v. r.

---

* Narodne novine od 17. listopada 1941. br. 155.

Ministarstvo unutarnji poslova
Upravni odjel — odsiek za samouprave
Broj: 37806-II-B-1941.

NAREDBA

o promjeni imena mjesta i upravne obćine Vinkovačko Novo Selo kotara Vinkovci u Neudorf

§ 1.

Ime mjesta i upravne obćine Vinkovačko Novo Selo kotara Vinkovci mienja se u Neudorf.

§ 2.

Velika župa u Vukovaru će izvršiti ovu naredbu.

§ 3.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 16. listopada 1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Artuković, v. r.

---

* Narodne novine od 20. listopada 1941. br. 157.

ZAKONSKA ODREDBA

o nadopuni § 13. zakonske odredbe o oružničtvu Nezavisne Države Hrvatske od 21. kolovoza 1941. broj CCLXIV-1163-Z. p.-1941.

§ 1.

U § 13. zakonske odredbe o oružničtvu Nezavisne Države Hrvatske od 21. kolovoza 1941. broj CCLXIV.-1163-Z. p. 1941. dodaje se druga stavka, koja glasi:

»Ministar hrvatskog domobranstva može, na priedlog vrhovnog oružničkog zapodjedničtva, privremeno dodieliti oružničtvu potrebni broj domobranske momčadi djelatnog stališa u svrhu pojačanja oružničkih postaja. Dodjeljena domobranska momčad vrši oružničku službu redovito samo pod vodstvom oružnika.

Za vrieme službovanja kod oružničtva domobranska momčad ima pravo na beriva pokusnog oružnika.«

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXLVII-1773-Z-1941.

Doglavnik
ministar hrvatskog domobranstva:
Vojskovodja:

Slavko Kvaternik, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 21. listopada 1941. br. 158.

ZAKONSKA ODREDBA

o podjeljenju dozvole za krugovalnu postaju na kratke valove u Zemunu tvrdci »Teleradio d. d.«

§ 1.

Tvrdka »Teleradio d. d.« vrši u Zemunu pogon krugovalne postaje na kratke valove.

§ 2.

Tvrdci »Teleradio d. d.« podjeljuje se na neodredjeno vrieme dozvola za pogon krugovalne postaje na kratke valove.

§ 3.

Državni izvještajni promičbeni ured ovlašćuje se, da sadržaj te dozvole odredi posebnim ugovorom s »Teleradio d. d.«

§ 4.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se predsjedničtvu vlade.

§ 5.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLIV-1816-Z.-1941.

Ministar hrvatskog domobranstva
Doglavnik — Vojskovodja:

Slavko Kvaternik, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 21. listopada 1941. br. 158.

ZAKONSKA ODREDBA

o izmjeni zakonske odredbe o stavljaju na raspolaganje svega osoblja pravosudne struke od 12. srpnja 1941. br. CXCV-689-Z. p.-1941.

§ 1.

U § 1. mjesto rieči: »za vrieme do 1. studenoga 1941.« stavljaju se rieči: »za vrieme do 1. studenoga 1942.«

§ 2.

U § 2. mjesto rieči: »Do 1. studenoga 1941.«, stavljaju se rieči: »Do 1. studenoga 1942.«

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v r.

Broj: CCCXLVIII-1810-Z.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

*** Narodne novine od 21. listopada 1941. br. 158.**

ZAKONSKA ODREDBA
o nadopuni zakonske odredbe o državnom zastupničtvu

§ 1.

Paragrafu 2. zakonske odredbe o državnom zastupničtvu od 2. srpnja 1941. broj CLXXX-575-Z. p. (Narodne novine od 3. srpnja 1941. broj 66) dodaje se nova stavka koja glasi:

»Izuzetno od propisa prednje stavke osniva se državno zastupničtvo sa sjedištem u Makarskoj s mjestnom nadležnošću sudbenog stola u Dubrovniku u gradjanskim pravima u smislu § 4. zakonske odredbe o privremenom proširenju prostorne nadležnosti Banskoga stola u Zagrebu, sudbenih stolova u Dubrovniku, Gospiću i Ogulinu i kotarskih sudova u Sinju, Kninu, Drnišu i Omišu (Narodne novine od 24. rujna 1941. broj 135).«

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a provedba se njezina povjerava Državnoj riznici.

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXLV-1745-Z.-1941.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 21. listopada 1941. br. 158.

ZAKONSKA ODREDBA

o imovini osoba, izseljenih s područja Nezavisne Države Hrvatske

§ 1.

Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu dužno je u svakom slučaju, kad se ustanovi, da postoji nekretna ili pokretna imovina osobe, koja je izseljena s područja Nezavisne Države Hrvatske, povesti postupak, u kojem se ima odlučiti o toj imovini. Ova se odredba odnosi i na nekretnu i pokretnu imovinu članova kućnih zadruga s time, da nadležna upravna oblast ima izlučiti idealni dio izseljenoga zadrugara u naravi prema načelima izvanparbenoga postupnika o razvrgnuću zajednice od 24. srpnja 1934.

§ 2.

Sve javne oblasti, a napose sva obćinska poglavarstva, dužna su pod osobnom odgovornošću svih svojih službenika prijaviti Državnom ravnateljstvu za ponovu u Zagrebu svaki slučaj predvidjen u § 1.

§ 3.

Kad Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu utvrdi slučaj, spomenut u § 1., izreći će odlukom, da je imovina izseljene osobe postala danom izseljenja

imovinom Nezavisne Države Hrvatske. Istom će odlukom odrediti, u koliko se radi o nekretninama, koje su namienjene poljoprivredi, da se ove nekretnine zajedno sa svojim pripadkom (kućama, gospodarskim sgradama, živim i mrtvim naredom) ustupaju u posjed i prenose u vlastničtvo Zavoda za kolonizaciju u Zagrebu, a u koliko se radi o nekretninama druge vrste, napose o stanbenim sgradama ili o poduzećima bilo koje vrste, da se ove ustupaju u pojed i prenose u vlastničtvo Državnoga ravnateljstva za ponovu u Zagrebu. Državno ravnateljstvo za ponovu ima u odluci po svojoj slobodnoj razsudi utvrditi i vriednost imovine izseljene osobe. Ova je odluka mjerodavna za sve oblasti i za treće osobe, kako za količinu sveukupne imovine izseljene osobe, tako i za njezinu vriednost.

Državno ravnateljstvo za ponovu može svojom odlukom po svojoj slobodnoj razsudi odrediti, da se bilo ciela imovina izseljene osobe, bilo njezin odredjeni dio prepušta nuždnim nasljednicima, ili ženi izseljene osobe ili onima, koje je izseljena osoba po zakonu bila dužna uzdržavati. Na temelju ove odluke mogu ove osobe tražiti prienos vlastničtva u zemljištnim knjigama na svoje ime.

§ 4.

Odlukom, spomenutom u § 3., pozvat će Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu sve vjerovnike izseljene osobe, kao i izlučne i razlučne ovlaštenike, da u roku od trideset dana od dana objave ovoga poziva u Narodnim novinama prijave sve svoje tražbine protiv izseljene osobe, kao i sva svoja izlučna i razlučna prava na njezinu imovinu, Državnom ravnateljstvu

za ponovu u Zagrebu, bez obzira na to, da li su te tražbine i prava uknjižena ili ne, kao i bez obzira na to, da li su im te tražbine i ta prava već dosudjena pravomoćnom osudom. Nakon proteka ovoga roka Državno ravnateljstvo za ponovu izreći će odlukom, koje se prijavljene tražbine i prava priznavaju istinitima i obstojnima, a koja se ne priznavaju.

Priznate tražbine i prava može namiriti samo Državno ravnateljstvo za ponovu odnosno Zavod za kolonizaciju u Zagrebu iz imovine izseljene osobe odnosno do visine procienjene vriednosti preuzete imovine. U ovom posljednjem slučaju može Državno ravnateljstvo za ponovu odnosno Zavod za kolonizaciju odrediti način i rok izplate priznatih tražbina, koji ne može biti duži od tri godine.

Vjerovnici i ostali ovlaštenici, kojima Državno ravnateljstvo za ponovu ne prizna prijavljene tražbine ili prava, bit će upućeni odlukom, da u roku od trideset dana od dana dostave ove odluke podnesu tužbu protiv Nezavisne Države Hrvatske stvarno nadležnom redovnom sudu u Zagrebu radi namirenja tih tražbina i prava iz preuzete imovine izseljene osobe. Ako vjerovnici i ostali ovlaštenici u odredjenom roku ne prijave svoje tražbine i prava, ili ne podnesu tužbe sudu, gube svoje tražbine i prava, te će se na zahtjev Državnoga ravnateljstva za ponovu u Zagrebu odnosno Zavoda za kolonizaciju u Zagrebu odrediti brisanje tih tražbina i prava u zemljištnim knjigama.

Nezavisna Država Hrvatska odgovara vjerovnicima i ostalim ovlaštenicima samo s preuzetom imovinom izseljene osobe, odnosno prema svom izboru, do iznosa

vriednosti preuzete imovine izseljene osobe. U koliko se naknadno ustanovi, da dugovi izseljene osobe prelaze vriednost njezine imovine, može Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu staviti svoju odluku, spomenutu u § 3., izvan snage i predložiti nadležnom sudu, da se nad imovinom izseljene osobe otvori stečaj.

§ 5.

U pogledu parnica, koje su u toku, a u kojima je izseljena osoba parbena stranka, kao i u pogledu izpunjenja dvostranih ugovora, koje je izseljena osoba sklopila, imaju se shodno primjenjivati propisi stečajnoga zakona, ali s time, da Državno ravnateljstvo za ponovu odnosno Zavod za kolonizaciju u Zagrebu može prema svojoj slobodnoj razsudi preuzeti ove parnice odnosno tražiti ispunjenje dvostranih ugovora ili od njih odustati.

§ 6.

Protiv odluka Državnog ravnateljstva za ponovu, koje su izrečene na temelju ove zakonske odredbe, nema mjesta nikakvu pravnom sredstvu ni tužbi na upravni ili na redovni sud.

§ 7.

Sve odluke i obaviesti, izdane na temelju ove zakonske odredbe, dostavljaju se osobama, koje su izseljene s područja Nezavisne Države Hrvatske izvješivanjem na oglasnoj ploči Državnoga ravnateljstva za ponovu u Zagrebu, a ostalim osobama prema propisima izvanparbenoga postupnika, s izuzetkom odluka, spomenutih u § 4. stavka 1. i 3.

Odluka, spomenuta u § 4. stavci 1., objavit će se jedanput u Narodnim novinama i proglasiti po mjestnom običaju kod obćine posljednjega poznatog prebivališta izseljene osobe ili kod obćine, gdje se nalazi imovina ove osobe. Dostava se smatra obavljenom, čim je odluka pribijena na oglasnoj ploči Državnoga ravnateljstva za ponovu u Zagrebu.

Odluka, spomenuta u § 4. stavci 3., ima se dostaviti prijavljenim vjerovnicima i ostalim ovlaštenicima prema propisima, koji vriede za dostavljanje tužbe u gradjanskom parbenom postupku.

§ 8.

Svi sudovi kao gruntovni uredi, trgovački sud, sudbeni stolovi kao sudovi trgovačkoga registra, svi rudarski uredi kao i druge oblasti, koje vode očevidnike o različitoj imovini, dužni su obavti sve prienose i upise u svojim knjigama, kako to bude tražilo Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu na temelju ove zakonske odredbe.

§ 9.

Svi prienosi prava vlastničtva i ostalih uknjiženih prava, kao i sve uknjižbe brisanja prava zaloga ili drugih prava, koji se odredjuju na temelju ove zakonske odredbe, oprošteni su od svih pristojba i biljega.

§ 10.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se predsjedničtvu vlade Nezavisne Države Hrvatske.

§ 11.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* i tim danom prestaju vriediti svi propisi, koji su joj protivni, a tim danom stavlja se izvan snage i zakonska odredba o imovini osoba izseljenih s područja Nezavisne Države Hrvatske od 7 kolovoza 1941. broj CCXXVI-994-Z. p.-1941. (Narodne novine od 7. kolovoza 1941. br. 96).

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj CCCLIII-1728-Z.-1941.

Zamjenik ministra
seljačkog gospodarstva
ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Ministar šumarstva i rudarstva:
Ing. Ivica Frković, v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 21. listopada 1941. br. 158.

ZAKONSKA ODREDBA*

o imovini osoba, koje su napustile područje Nezavisne Države Hrvatske.

§ 1.

Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu dužno je u svakom slučaju, kad se ustanovi, da postoji nekretna ili pokretna imovina osobe, koja je napustila područje Nezavisne Države Hrvatske, povesti postupak, u kojem se ima odlučiti o toj imovini. Ova se odredba odnosi i na nekretnu i pokretnu imovinu članova kućnih zadruga, koji su napustili područje Nezavisne Države Hrvatske s time, da nadležna upravna oblast ima izlučiti idealni dio zadrugara u naravi prema načelima izvanparbenog postupnika o razvrgnuću zajednice od 24. srpnja 1934.

Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu može povesti takav postupak i o imovini osoba, koje su s privolom oblasti napustile područje Nezavisne Države Hrvatske.

§ 2.

Sve javne oblasti, a napose sva obćinska poglavarstva, dužna su pod osobnom odgovornošću svih svojih službenika prijaviti Državnom ravnateljstvu za ponovu u Zagrebu svaki slučaj, predvidjen u § 1.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 7. studenoga 1941. br. 172.

§ 3.

Kad Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu sazna za slučaj, spomenut u § 1., izreći će odlukom, da se započinje postupak na temelju ove zakonske odredbe, pa će istom odlukom pozvati osobu, koja je napustila područje Nezavisne Države Hrvatske, da se u neprekoračivom roku od petnaest dana prijavi osobno kod Državnoga ravnateljstva za ponovu u Zagrebu. U toj će odluci Državno ravnateljstvo za ponovu odrediti i mjere za osiguranje imovine te osobe, a napose zatražiti i zabilježbu povedenja postupka po ovoj zakonskoj odredbi u zemljištnim knjigama.

Svako obćinsko poglavarstvo, u području kojega se nalazi imovina osobe, spomenute u § 1., dužno je, čim za to sazna, bez naloga, ureda radi, poduzeti sve, što je potrebno, da se ta imovina sačuva i da se njom dalje upravlja pomnjom dobroga gospodara. Dužno je istodobno zapisnički sastaviti popis sveukupne pokretne i nepokretene imovine te osobe u prisutnosti dvaju obćinara, pa taj popis odmah poslati Državnom ravnateljstvu za ponovu u Zagrebu.

§ 4.

Ako se u roku, odredjenom u § 3., pozvana osoba ne prijavi osobno Državnom ravnateljstvu za ponovu u Zagrebu, proglasit će Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu odlukom, da je imovina te osobe postala imovinom Nezavisne Države Hrvatske danom, kada je ta osoba napustila područje Nezavisne Države Hrvatske, a u koliko se taj dan ne može utvrditi, onda će Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu samo odrediti

taj dan. Istom će odlukom odrediti, u koliko se radi o nekretninama, koje su namienjene poljoprivredi, da se ove nekretnine zajedno sa svojim pripadkom (kućama, gospodarskim sgradama, živim i mrtvim naredom) ustupaju u posjed i prenose u vlastničtvo Zavoda za kolonizaciju u Zagrebu, a u koliko se radi o nekretninama druge vrsti, napose o stanbenim sgradama ili o poduzećima bilo koje vrste, da se ove ustupaju u posjed i prenose u vlasničtvo Državnoga ravnateljstva za ponovu u Zagrebu. Državno ravnateljstvo za ponovu ima u odluci po svojoj slobodnoj razsudi utvrditi i vriednost imovine osobe, koja je napustila područje Nezavisne Države Hrvatske. Ova je odluka mjerodavna za sve oblasti i za treće osobe, kako za količinu sveukupne imovine ove osobe, tako i za njezinu vriednost.

Državno ravnateljstvo za ponovu može svojom odlukom po svojoj slobodnoj razsudi odrediti, da se bilo ciela imovina bilo samo odredjeni dio imovine osobe, spomenute u § 1., prepušta nuždnim nasljednicima, ili ženi ove osobe, ili onima, koje je ova osoba bila dužna po zakonu uzdržavati.

§ 5.

Odlukom, spomenutom u § 4., pozvat će Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu sve vjerovnike osobe, koja je napustila područje Nezavisne Države Hrvatske kao i izlučne i razlučne ovlaštenike, da u roku od trideset dana od dana objave ovoga poziva u Narodnim novinama prijave sve svoje tražbine protiv ove osobe, kao i sva svoja izlučna i razlučna prava na njezinu imovinu, Državnom ravnateljstvu za ponovu u Zagrebu, bez obzira na to, da li su te tražbine i prava

uknjižena ili ne, kao i bez obzira na to, da li su im te tražbine i ta prava već dosudjena pravomoćnom osudom. Nakon proteka ovoga roka Državno ravnateljstvo za ponovu izreći će odlukom, koje se prijavljene tražbine i prava priznavaju istinitima i obstojnima, a koja se ne priznavaju.

Priznate tražbine i prava može namiriti samo Državno ravnateljstvo za ponovu odnosno Zavod za kolonizaciju u Zagrebu iz imovine osobe, koja je napustila područje Nezavisne Države Hrvatske odnosno do visine pricienjene vriednosti preuzete imovine. U ovom posljednjem slučaju može Državno ravnateljstvo za ponovu odnosno Zavod za kolonizaciju odrediti način i rok izplate priznatih tražbina, koji ne može biti duži od tri godine.

Vjerovnici i ostali ovlaštenici, kojima Državno ravnateljstvo za ponovu ne prizna prijavljene tražbine ili prava, bit će upućeni odlukom, da u roku od trideset dana od dana dostave ove odluke podnesu tužbu protiv Nezavisne Države Hrvatske stvarno nadležnom redovnom sudu u Zagrebu radi namirenja tih tražbina i prava iz preuzete imovine osobe, koja je napustila područje Nezavisne Države Hrvatske. Ako vjerovnici i ostali ovlaštenici u odredjenom roku ne prijave svoje tražbine i prava, ili ne podnesu tužbe sudu, gube svoje tražbine i prava, te će na zahtjev Državnog ravnateljstva za ponovu u Zagrebu odnosno Zavoda za kolonizaciju u Zagrebu odrediti brisanje tih tražbina i prava u zemljištnim knjigama.

Nezavisna Država Hrvatska odgovara vjerovnicima i ostalim ovlaštenicima samo s preuzetom imovinom osobe, koja je napustila područje Nezavisne Države

Hrvatske, odnosno, prema svom izboru, do iznosa vriednosti preuzete imovine ove osobe. U koliko se naknadno ustanovi, da dugovi ove osobe prelaze vriednost njezine imovine, može Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu staviti svoju odluku, spomenutu u § 4., izvan snage i predložiti nadležnom sudu, da se nad imovinom ove osobe otvori stečaj.

§ 6.

U pogledu parnica, koje su u toku, a u kojima je osoba. spomenuta u § 1., parbena stranka, kao i u pogledu izpunjenja dvostranih ugovora, koje je ova osoba sklopila, imaju se shodno primjenjivati propisi stečajnoga zakona, ali s time, da Državno ravnateljstvo za ponovu odnosno zavod za kolonizaciju u Zagrebu može prema svojoj slobodnoj razsudi preuzeti ove parnice odnosno tražiti izpunjenje dvostranih ugovora ili od njih odustati.

§ 7.

Protiv odluka Državnog ravnateljstva za ponovu, koje su izrečene na temelju ove zakonske odredbe, nema mjesta nikakvu pravnom sredstvu ni tužbi na upravni ili na redovni sud.

§ 8.

Sve odluke i obaviesti, izdane na temelju ove zakonske odredbe, dostavljaju se osobama, koje su napustile područje Nezavisne Države Hrvatske izvješivanjem na oglasnoj ploči Državnoga ravnateljstva za ponovu u

Zagrebu, a ostalim osobama prema propisima izvanparbenoga postupnika, s izuzetkom odluka, spomenutih u § 5. stavka 1. i 3.

Odluka, spomenuta u § 5. stavci 1., objavit će se jedanput u Narodnim novinama i proglasiti po mjestnom običaju kod obćine posljednjega poznatog boravišta osobe, koja je napustila područje Nezavisne Države Hrvatske ili kod obćine, gdje se nalazi imovina ove osobe. Dostava se smatra obavljenom, čim je odluka pribijena na oglasnoj ploči Državnoga ravnateljstva za ponovu u Zagrebu.

Odluka, spomenuta u § 5. stavci 3., ima se dostaviti prijavljenim vjerovnicima i ostalim ovlaštenicima prema propisima, koji vrede za dostavljanje tužbe u gradjanskom parbenom postupku.

§ 9.

Svi sudovi kao gruntovni uredi, trgovački sud, sudbeni stolovi kao sudovi trgovačkoga registra, svi rudarski uredi, kao i druge oblasti koje vode očevidnike o različitoj imovini, dužni su obaviti sve prienose i upise u svojim knjigama, kako to bude tražilo Državno ravnateljstvo za ponovu u Zagrebu na temelju ove zakonske odredbe i to s prvenstvom zabilježbe, spomenute u § 3.

§ 10.

Svi prienosi prava vlastničtva i ostalih uknjižnih prava, kao i sve uknjižbe brisanja prava zaloga ili drugih prava, koji se odredjuju na temelju ove zakonske odredbe, oprošteni su od svih pristojba i biljega.

§ 11.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se predsjedničtvu vlade Nezavisne Države Hrvatske.

§ 12.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* i tim danom prestaju vriediti svi propisi, koji su joj protivni, a tim danom stavlja se izvan snage i zakonska odredba o imovini osoba, koje su napustile područje Nezavisne Države Hrvatske od 6 kolovoza 1941. broj CCXXV-993-Z. p.-1941. (Narodne novine od 7. kolovoza 1941. br. 96).

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLII-1815-Z..-1941.

Zamjenik ministra
seljačkog gospodarstva
ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Ministar šumarstva i rudarstva:
Ing. Ivica Frković, v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 21. listopada 1941. br. 158.

ZAKONSKA ODREDBA

o oprostu od plaćanja biljega i pristojbi zavoda za kolonizaciju.

§ 1.

Zavod za kolonizaciju u Zagrebu sa svim svojim područnim uredima oprošten je kao državna ustanova u svojem poslovanju od svih državnih i samoupravnih biljega i pristojbi, napose sudskih, kao i svih javnih daća, državnih i samoupravnih.

Ugovori, koje sklapa zavod za kolonizaciju s trećim osobama, oprošteni su od svih državnih i samoupravnih biljega kao i prienosnih pristojbi.

Podnesci stranaka zavodu za kolonizaciju i pravni liekovi iz nadležnosti zavoda ne podpadaju pod ovaj oprost.

§ 2.

Ovlašćuje se državni rizničar, da mjerodavno tumači ovu zakonsku odredbu.

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCL-1812-Z.-1941.

Zamjenik ministra seljačkog gospodarstva
ministar pravosudja i bogoštovlja:

***Dr. Mirko Puk*, v. r.**

Državni rizničar:

***Dr. Vladimir Košak*, v. r.**

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

***Dr. Mirko Puk*, v. r.**

---

* Narodne novine od 21. listopada 1941. br. 158.

ZAKONSKA ODREDBA

o oprostu novih nadjeljenika agrarnog zemljišta od plaćanja samoupravnih daća.

§ 1.

Novi nadjeljenici zemlje, stavljene pod udar agrarne reforme zakonom o likviaciji agrarne reforme na velikim posjedima od 19. lipnja 1931. sa svim izmjenama i dopunama toga zakona, a dodieljene im u smislu postojećih zakonskih propisa putem zavoda za kolonizaciju u Zagrebu, oslobadjaju se od dužnosti plaćanja svih zaostalih i tekućih samoupravnih daća, propisanih na te zemlje, do kraja 1941.

§ 2.

Ne rješavaju se dužnosti plaćanja zaostalih samoupravnih daća, odmjerenih na spomenute zemlje, dosadašnji posjednici odnosno uživaoci te zemlje.

§ 3.

Zavod za kolonizaciju, odnosno područni uredi zavoda dužni su u izvlastbenim odlukama za svakoga nadjeljenika uz oznaku njegove zemlje utvrditi, da je oslobodjen od dužnosti plaćanja samoupravnih daća po ovoj zakonskoj odredbi.

§ 4.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu seljačkog gospodarstva u sporazumu s ministarstvom unutarnjih poslova i Državnom riznicom,

a mjerodavno tumačenje ministru seljačkog gospodarstva.

§ 5.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXLIX-1811-Z.-1941.

Zamjenik ministra
seljačkog gospodarstva
ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 21. listopada 1941. br. 158.

ZAKONSKA ODREDBA

o izmjeni zakonske odredbe o uredjenju posjedovnih odnosa na agrarnim zemljištima

§ 1.

Stavka 3. § 5. zakonske odredbe o uredjenju posjedovnih odnosa na agrarnim zemljištima broj CXXIX-299 Z. p. (Narodne novine od 31. svibnja 1941. broj 41) mienja se i glasi:

»Onim agrarnim subjektima, koji su zemlju kupili putem fakultativnog odkupa kao i onima, koji su odštetu za izvlašteno zemljište djelomično ili u cielosti izplatili, može zavod izplatiti naknadu, koja ne može premašiti visinu odštete, predvidjenu za zemlju u § 28. zakona o likvidaciji agrarne reforme, u koliko ne budu utvrdjeni kao agrarni subjekti«.

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCXLVI-1763-Z.-1941.

Zamjenik ministra
seljačkog gospodarstva
ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 21. listopada 1941. br. 158.

Velika župa Hum u Mostaru

Broj: 2702-1941.

NAREDBA

o obustavi lova na području Velike župe Hum u Mostaru

Na temelju čl. 65. i 67. zakona o unutrašnjoj upravi i § 4. zakonske odredbe o Velikim županama, te § 18. zakona o lovu i u interesu posvemašnjeg očuvanja javnoga mira i reda određuje se svaka zabrana lova, odnosno produžuje se lovostaja na svu zaštićenu dlakavu i pernatu divljač na području Velike župe Hum za vrieme ovogodištnjega lovnoga vremena (periode, sezone) do 31. prosinca 1941.*

Mostar, 10. listopada 1941.

Veliki župan:

Troyer v. r.

* Narodne novine od 21. listopada 1941. br. 158.

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu
Odjel za vanjsku trgovinu

Broj: 40190.

Produljenje odobrenja za uvoz neluksusne robe iz inozemstva do zaključno 15 studenoga 1941. god.

Na temelju §§ 1., 2., 3. i 5. Naredbe o nadzoru nad uvozom i izvozom broj 50-Z. p. od 25. travnja 1941., a u vezi odobrenja br. 28204 od 6. rujna 1941. za uvoz neluksusne robe iz inozemstva (»Narodne novine« br. 122 od 9 rujna 1941.) te riješenja br. 30978 od 15. rujna 1941., i br. 35430 od 30. rujna 1941.

RJEŠAVAM

da se produlji vrijednost odobrenja br. 28204 od 6. rujna 1941. za uvoz neluksusne robe iz inozemstva do zaključno 15. studenoga 1941. godine.*

U Zagrebu, dne 16. listopada 1941.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 22. listopada 1941. br. 159.

ŠKOLSKI STEGOVNI PROPISI

za učenike i učenice trgovačkih akademija, dvorazrednih trgovačkih škola, trgovačko-pomorskih akademija, ženskih stručnih učiteljskih i stručnih kućanskih učiteljskih škola, kao i svih ženskih stručnih i kućanskih škola.

I. Općenite ustanove

§ 1.*

Učenici i učenice srednjih stručnih škola dužni su se u školi i izvan škole vladati tako, da se iz vladanja može zaključiti na njihov polet i oduševljenje za sve, što je lijepo i dobro. Mladost mora biti svijesna svoje buduće uloge u hrvatskom narodu, u svojoj Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Svaki savjet i propis školskih oblasti primat će otvorena srca i na taj način omogućit će pravilan školski rad i valjan red kao preduvjet za uspješnu nastavu.

Stariji neka budu mlađima primjerom u dobru.

§ 2.

Dužnosti prema obitelji i građanskom društvu nisu ovdje navedene, ali su i one dio odgoja, pa iz cjeline obveza učeničkih ne smiju biti isključene, i radi njihova zanemarivanja svaki učenik i učenica mogu biti pozvani na odgovornost.

* U prvom i drugom stavu ovoga §-a slog u tekstu poremećen.

§ 3.

Učenici i učenice moraju se kloniti svega, što krnji njihov ugled i ugled škole, a među sobom imaju razvijati iskreno drugarstvo, jer se ono osniva na međusobnom poštivanju i uljudnosti i nesebičnom drugovanju.

Neka se uči u maloj zajednici škole ljubiti veliku zajednicu domovine.

II. Vjerske dužnosti

§ 4.

U nedjelje (muslimani i u petke), kao i na ostale vjerske i državne blagdane učenici i učenice vrše obvezno svoje vjerske dužnosti. Nevršenje vjerskih dužnosti kažnjava se kao izostanak čitavog radnog dana obuke.

Na početku školske godine imaju učenici i učenice kršćanskih vjeroispovijedi zazivanje Duha Svetoga, a učenici i učenice islamske vjeroispovijedi imaju na prvi dan škole poslije podnevne molitve obaviti posebnu dovu u džamiji.

§ 5.

Kletve, psovke i proste riječi znak su neodgojene ćudi i surove naravi. Te nedostojne pojave valja izbjegavati i svim silama pobijati.

III. Vladanje i rad u školi

§ 6.

Od učenika se traži, da budu zadojeni, čim stupe u školu, osjećajem rada i točnosti, bez čega nigdje u ljudskom društvu nema napredka.

Red je vanjski i unutarnji. Vanjski se red očituje u pažnji na odijelo, učila, školske knjige i pismene sastavke. Treba paziti, da u školi i razredima vlada stega, što je prvi znak unutarnjeg reda, koji ne dopušta, da učenici i učenice oštećuju školski namještaj, učila i zidove, odjeću i ostale stvari drugova svojih. Uredna duša izrazuje se svim svojim vladanjem.

Nanesene štete mora popraviti počinitelj ili cijeli razred, ako se sakrije počinitelj.

Zlonamjerne štete bit će osim toga i kažnjene.

§ 7.

Međusobne će razmirice učenici rješavati tako, da ne povrijede pravilo prirodnog čuvanja časti i njih samih i same škole. Ni u kojem slučaju ne smiju sami sebi pribavljati zadovoljštinu za nanesene uvrede.

§ 8.

Svoje će poslove učenici i učenice svršavati točno i na vrijeme, savjesno i s ljubavlju za svoj đački život i rad.

Dio toga je i pažnja za vrijeme obuke, pa se svaki nemir i došaptavanje strogo zabranjuje.

Mir i posluh za vrijeme obuke, osim što spadaju u stegovnu dužnost, jesu i vidni dokazi vladanja samim sobom.

§ 9.

Valjani učenici i učenice dolaze na vrijeme u školu. Ulaziti u školsku zgradu ne smiju prije, nego li školska uprava odredi. Zakašnjavanje kažnjava se kao neurednost .

Ako obuke nema, ne smiju se učenici zadržavati u školskoj zgradi ili ispred zgrade.

Pratiti učenike u školu mogu samo roditelji ili rođaci ili za to od učeničkih roditelja određene osobe.

§ 10.

Kako u školi mora vladati red i stega, ulazak u školu ima biti miran i ozbiljan. Bez trke i vike učenik dolazi u svoj razred, te u miru i na svome mjestu čeka dolazak nastavnika. Kao i ulazak, tako i odlazak iz škole mora biti miran i ozbiljan. To isto vrijedi i za slučaj, da đaci mijenjaju školske sobe. U školu nose učenici samo ono, što je potrebno za obuku.

§ 11.

U razredu ima svaki učenik svoje mjesto, koje mu razrednik odredi,

Izlaziti iz razreda za vrijeme obuke može učenik samo pristankom predmetnog nastavnika. Za vrijeme obuke nije dopušten samovoljan izlazak iz školske zgrade i izvan školskog dvorišta.

§ 12.

Razredni će starješina odrediti učenike ili učenice, koji će imati brigu:

1) da budu prvi u razredu i da pribave potreban pribor za rad (kredu, spužvu, zemljovid i dr.);

2) da prijavljuju imena izostalih učenika;

3) da za vrijeme odmora prozrače razred;

4) da za vrijeme odmora ostanu u razredu, a svi učenici da izađu na hodnik, ili, u slučaju lijepog i

toplog vremena, u školsko dvorište, ako ne bude drugačije određeno;

5) da paze na red i čistoću u razredu;

6) da izvršuju sve druge odredbe, koje im se narede.

§ 13.

Mladež srednjih stručnih škola ulazi nakon dovršenog školovanja većim dijelom izravno u život, zato se od nje očekuje, da će svom ozbiljnošću, voljom i srcem prionuti uz rad, da bi se razvila u ljude čvrsta značaja, i da se zadoji rodoljubnim osjećajima za svoju Nezavisnu Državu Hrvatsku.

Osjećaj vrijednosti rada velik je cilj nastave i odgoja.

Osim redovnog rada za vrijeme obuke u školi, učenici i učenice moraju u smislu nastavne osnove i odluke uprave škole točno dolaziti na rad u radionice i u uzornu poslovnicu, na vježbe iz stručnog rada, iz strojopisa, kemije i poznavanja robe. Izostanak od ovog rada smatra se kao izostanak od redovnog sata i obuke.

§ 14.

Da se učenici i učenice priviknu na stalnu razumnu štednju, ima se u svakoj srednjoj trgovačkoj školi osnovati Đačka štedovna zadruga, kojoj će biti svrha i to, da učenici uzmognu radeći u njoj upoznati i proširiti praktično znanje s područja trgovačkih nauka. Takve zadruge, ako su osobito valjano uređene, mogu u isti mah poslužiti kao uzorne poslovnice.

Pravila đačkih zadruga, prema prijedlogu profesorskog zbora, odobrava ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 15.

Izostanci sa sata i izostanci od drugih učeničkih dužnosti moraju se ispričati razredniku odmah prvi dan dolaska u školu i to ispričnicom roditelja, skrbnika ili stanodavca, a na zahtjev i liječničkom svjedodžbom.

§ 16.

Svaki izostanak zbog bolesti ili zbog drugih razloga mora se javiti razredniku i upravitelju najkasnije u roku od 3 dana. Ako učenik izostane uzastopce 6 radnih dana bez takve obavijesti, smatrat će se, da je napustio školu i brisat će se iz školskih imenika. Takav učenik može se ponovno upisati jedino odobrenjem ministarstva.

17.

Neispričani izostanci pokazuju neurednost učenikovu i nebrigu roditelja, skrbnika i stanodavca. Pokaže li se, da to biva naumice, a još više, ako učenik bezrazložno izostaje, takovi će se izostanci kažnjavati ukorom upravitelja. Ovaj ukor donosi za posljedicu sniženu ocjenu u vladanju, koja se ne može mijenjati. Uzastopni broj neizpričanih izostanaka od 10—20 sati ili izprekidani neizpričani izostanci u školskoj godini do 40 sati nose za posljedicu brisanje učenika iz škole, te se u toj školskoj godini ne može upisati u drugu školu u državi.

§ 18.

Dopustom može učenik izostati iz škole, a dopust mogu dati: predmetni nastavnik samo za svoj sat, razrednik za jedan dan, upravitelj za 3 dana.

§ 19.

Učenik se može ispisati iz škole samo na pismeni pristanak roditelja ili skrbnika.

§ 20.

Izleti će se urediti posebnim propisnikom, u kojem će se odrediti svrha, dužnosti i obveze nastavnika i učenika.

Izleti su obvezatni za sve učenike.

IV. Učenik i učenica izvan škole

§ 21.

Život učenikov pratit će školska uprava i izvan škole, pa je zabranjeno učenicima sve, što nije usko vezano sa školom ili što odgojne ustanove, koje će uz školu rukovati odgojem mladeži, ne budu odobrile.

§ 22.

Učenici i učenice mogu odobrenjem upravitelja škole priređivati glazbene ili književne priredbe ili predstave, pod nadzorom nastavnika, i to u samoj školskoj dvorani ili, ako nema prikladne prostorije, izvan škole. U jednom i drugom slučaju zabranjeno je svako točenje alkoholnih pića. Takove priredbe daju se samo danju, a iznimno uveče.

Oglašivanje i dopisivanje u vezi s takvim priredbama može se vršiti samo odobrenjem upravitelja škole.

§ 23.

Skladno gajenje, promicanje i usavršavanje svih narodnih vrlina i grana hrvatskog narodnog života, zadaća je svih pregnuća javnoga rada, pa je zato rad izvan škole, u službi ustaške mladeži, narodne zaštite, vojničke prednaobrazbe i radne službe mladosti, obvezatan, prema postojećim zakonskim odredbama.

§ 24.

U srednjim stručnim školama mogu se s odobrenjem upraviteljevim osnivati posebne radne zajednice ili tečajevi za usavršavanje u predmetima opće naobrazbe (etičke, književne, glazbene, šahovske zajednice), ili u predmetima stručnog znanja (brzopisni, jezični tečajevi i t. d.).

Rad ovih zajednica ili tečajeva nadziru školski nastavnici, koje upravitelj za to odredi.

§ 25.

Osim sudjelovanja u takvim radnim zajednicama, dopušteno je učenicima sudjelovanje u ostalim izvanškolskim društvima uz dopuštenje ministarstva.

§ 26.

U Nezavisnoj Državi Hrvatskoj samo je rad temelj svake vrijednosti. Rad označuje stupanj vrijednosti svakog pojedinca.

Učenik, koji pokazuje redovit nemar i nehaj, te bježi od bilo kojeg propisnog školskog i izvan školskog rada i dužnosti, bit će najprije opomenut.

Ako ta mjera ne bi koristila, učenik može biti isključen iz škole odlukom nastavničkog zbora, kao nedostojan član školske radne zajednice.

§ 27.

Ako se u đačkom stanu pojavi zarazna bolest, učenik ne smije dolaziti u školu tako dugo, dok mu liječnik ne dopusti.

28.

Učenici ne smiju posjećivati gostionice i kavane, osim u iznimnim slučajevima i jedino u pratnji roditelja ili skrbnika.

§ 29.

Bez odobrenja upravitelja škole zabranjen je posjet svih zabava s plesom.

Polazak javne obuke u plesu ili javnih vježba u plesu dopušta nastavnički zbor, a pojedinim učenicima upravitelj.

§ 30.

Zadržavanje po ulicama i javnim mjestima noću nije dopušteno poslije sata, koji određuje nastvnički zbor škole prema mjestnim prilikama, posebno za ljetno i zimsko doba.

V. Osjećaj dužnosti

§ 31.

Učenik mora, još za vrijeme školovanja, spoznati, da kao član narodne zajednice ima svoje dužnosti, i to dužnosti prema sebi, prema roditeljima, školi svome narodu i državi.

Osjećaj dužnosti — kao temelj svakoga prava — mora se učeniku razviti u tolikoj mjeri, da će po svršetku škole moći s uspjehom raditi na korist hrvatskoga naroda.

§ 32.

Bogatstvo znanja ništa ne vrijedi, ako ga učenik sakuplja u sebične svrhe. Dužnost je valjanog člana narodne zajednice, da sve svoje duševne i tjelesne sile stavi u službu cjeline.

Zato mora učenik s voljom i zdušno obavljati određene mu službe, jer time ispunjava veliku dužnost prema svojoj domovini.

§ 33.

Među dužnosti, koje učenik ima prema sebi, ulazi u prvom redu briga za svoje zdravlje — to najveće blago — koje treba čuvati i njegovati, jer samo zdrava mladost može izvršivati sve svoje dužnosti.

Zato se od učenika traži, da paze na čistoću tijela i na odijevanje.

Sve ono, što škodi zdravlju i potkapa mladi organizam, kao alkoholna pića, pušenje, gubljenje noći, razvratan život i mnogo tomu slično, moraju gojenci izbjegavati; tko se zaboravi, past će pod kazne, a priupadnika će se ukloniti iz škole.

§ 34.

Odijevanje učenika i učenica mora biti skromno i uredno. Zabranjena je prema tome svaka suvišna raskoš u odijevanju, svaka upotreba sredstava za poljepšavanje i nošenje svih suvišnih nakita.

§ 35.

Učenice moraju dolaziti u školu u propisanim crnim ili tamno modrim keceljama.

§ 36.

Učenik je dužan prijaviti svom razredniku svoj stan i svaku promjenu stana.

Ako uprava škole drži, da je stan učenikov štetan po njegovo zdravlje i za njegov ćudoredni odgoj, može od učenika zatražiti, da promijeni stan. Ne udovolji li ovom zahtjevu škole, učenik može biti isključen iz škole odlukom nastavničkog zbora.

§ 37.

Kod upisa u školu dobiva učenik đačku izkaznicu, koju mora uvijek nositi sa sobom i iskazivati se njome prema potrebi.

§ 38.

Svako krivotvorenje đačke iskaznice, svjedodžbe i svake druge isprave, kaznit će se isključenjem iz škole.

§ 39.

Svi propisi o ponašanju ostaju u krijeposti i za vrijeme školskih praznika. Svaki prekršaj tih propisa i za to vrijeme kaznit će se upravo tako, kao da je učinjen za vrijeme školskog rada.

VI. Vladanje prema starijima

Pozdravi

§ 40.

Zbog velikih žrtava, što ih narod, roditelji i školski odgojitelji doprinose za odgoj mladeži — narodne uzdanice — treba da ona uvijek i na svakome mjestu iskazuje starijima nužno poštovanje, koje ne smije izvirati iz puke formalnosti, već iz ispravno shvaćenog osjećaja dužnosti.

Zato će učenici pozdravljati starije poznate osobe i nastavnike.

U školi i izvan škole učenici i učenice pozdravljaju dizanjem ispružene desne ruke u visinu očiju s ispruženim prstima.

Kad pozdravljena osoba odzdravljajući rekne: »Za Dom« — učenik ili učenica, bilo da su sami ili u skupu, odgovorit će: »Spremni«! (Vazda u množini).

U razredima dočekat će i ispratiti učenici nastavnike ili druge posjetioce ustajanjem i dizanjem desne ruke, a sjest će istom onda, kad nastavnik sjedne ili dade znak, da sjednu ili kad izađe iz razreda.

Prije početka prvog školskoga sata nastavnik poziva učenike na rad riječima »Za Dom«!, a učenici odgovaraju: »Spremni!« Iza toga učenici mole propisanu molitvu, a nakon zadnjeg sata poslije molitve ponavlja se pozdrav: »Za Dom! — Spremni!«

VII. Stegovne kazne

§ 41.

Kazne su ove:

1) ukor razrednikov,
2) ukor razrednog vijeća,
3) ukor upraviteljev,
4) ukor nastavničkog zbora,
5) ukor nastavničkog zbora uz prijetnju odstranjenja iz škole,
6) odstranjenje iz škole za dotičnu školsku godinu, tako da učenik može prijeći u drugu školu i u istom mjestu, te tamo završiti početu školsku godinu. Tu kaznu izriče upravitelj na prijedlog razrednog vijeća,

7) isključenje iz škole za dvije ili više godina, tako da učenik može nastaviti školovanje u drugoj školi i to u drugom mjestu. Tu kaznu izriče nastavnički zbor, a postaje izvršnom, kad je odobri ministarstvo,

8) isključenje iz svih srednjih škola. Ovu kaznu izriče nastavnički zbor s najmanje dvije trećine glasova, a postaje izvršnom, kad je odobri ministarstvo. Isključeni učenici ne smiju dolaziti u školu, dok ne stigne odluka ministarstva.

§ 42.

Svi prekršaji bilježe se u razrednu knjigu. Razrednik će o njima provesti istragu i na sjednici razrednog vijeća ili nastavničkog zbora podnijeti svoj izvještaj, te staviti prijedlog za kažnjavanje.

§ 43.

Prije izricanja kazne iz točke 6., 7. i 8. § 41. ovih školskih stegovnih propisa upravitelj mora u prisutnosti razrednika zapisnički preslušati učenika, a do potrebe ponovno ga preslušati pred nastavničkim zborom.

Zapisnik o preslušanju isključenog učenika po točki 7. i 8., prijepis zapisnika sjednice nastavničkog zbora i sva pismena dokazala u tom predmetu, upravitelj će ustupiti ministarstvu, da ono donese konačnu odluku. U roku od 14 dana mogu roditelji ili njihovi zamjenici za ove slučajeve uložiti priziv putem uprave škole na ministarstvo.

§ 44.

Kazne u točki 1), 2), 3), 4) i 5 § 41. čita razrednik pred razredom, dok kazne po točki 6), 7) i 8) § 41. čita razredni upravitelj u prisutnosti dvojice članova nastavničkog zbora.

§ 45.

Sve učeničke kazne razrednik će ubilježiti u glavni katalog i priručnik za ocjenjivanje, te će ih dojaviti roditelju ili skrbniku kažnjenoga učenika.

§ 46.

Sve kazne utječu na ocjenu iz vladanja. Ako se kažnjeni učenik tokom školske godine znatno popravi u ponašanju, može razredno vijeće ili nastavnički zbor ocjenu popraviti.

§ 47.

Na sjednicama razrednih vijeća, kad se donese ocjene iz vladanja, uvažuje se ovo:

Ocjenu »uzorno« (1) dobivaju učenici, koji svojim ponašanjem mogu poslužiti kao uzor drugim učenicima.

Ocjenu »pohvalno« (2) dobivaju učenici, za koje razredno vijeće smatra, da ne zaslužuju ocjenu »uzorno«, te učenici, koji su u toku školske godine bili kažnjeni ukorom razrednika i ukorom razrednog vijeća, a pokazali su, da su se popravili.

Ocjenu »dobro« (3) dobivaju učenici, koji su tokom školske godine dva puta kažnjeni ukorom razrednog vijeća ili jedamput ukorom upravitelja.

Ocjenu »slabo« (4) dobivaju učenici, koji su tokom školske godine kažnjeni ukorom nastavničkog zbora.

Kazna razrednog vijeća može se izreći u jednoj školskoj godini samo triput, kazna upravitelja ili kazna nastavničkog zbora samo dvaput, dok kazna nastavničkog zbora uz prijetnju odstranjenja samo jedamput.

§ 48.

Ako učenik određenoj kazni tako izmakne, da izostane iz škole, gubi pravo na polaznu svjedodžbu, bez koje se ne može upisati u drugu školu.

§ 49.

Ovi školski stegovni propisi stupaju na snagu od početka školske godine 1941.-1942. i time prestaju vrijediti svi dosadašnji stegovni propisi u srednjim stručnim školama.*

U Zagrebu, dne 1. listopada 1941.

Broj: 52.603-41.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

M. Šimić, v. r.

* Narodne novine od 21. listopada 1941. br. 158.

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu

Broj: 58792-1941.

IZPRAVAK

u školskim stegovima propisima za učenike trgovačkih akademija, dvorazrednih trgovačkih škola, trgovačko-pomorskih akademija, ženskih stručnih, stručnih učiteljskih i stručnih kućanskih učiteljskih škola kao i svih ženskih stručnih i kućanskih škola

Paragraf 1. mora glasiti ovako:

§ 1.

Učenici i učenice srednjih stručnih škola dužni su se u školi i izvan škole vladati tako, da se iz vladanja može zaključiti na njihov polet i oduševljenje za sve, što je liepo i dobro. Mladost mora biti sviesna svoje buduće uloge u hrvatskom narodu, u svojoj Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Svaki savjet i propis školskih oblasti primat će otvorena srca i na taj način omogućit će pravilan rad i valjan red kao preduvjet za uspješnu nastavu.

Stariji neka budu mladjima primjerom u dobru.

Paragraf 5. mora glasiti ovako:

§ 5.

Kletve, psovke i proste rieči znak su neodgojene ćuti i surove naravi. Te nedostojne pojave valja izbjegavati i svim silama pobijati.

Paragraf 25. mora glasiti ovako:

§ 25.

Osim sujelovanja u takvim radnim zajednicama dopušteno je učenicima sudjelovanje u ostalim izvanškolskim družtvima uz dozvolu ministarstva.*

Zagreb, dne 22. listopada 1941.

Pročelnik odjela u z.:

Ing. Jušić, v. r.

* Narodne novine od 22. listopada 1941. br. 159.

Ministarstvo nastave
Odjel za njemačko školstvo
Broj 55184-1941.

OSNIVANJE NJEMAČKIH PUČKIH I POMOĆNIH ŠKOLA

Na temelju zakonske odredbe o njemačkom školstvu u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj od 20. rujna 1941. §§ 1., 8., 10., 11. i 13.

RJEŠAVAM:

da se na području Nezavisne Države Hrvatske otvore sliedeće njemačke pučke škole:

I. Velika župa Baranja:

A. Kotar Djakovo:

1. Velika Kopanica; 2. Djakovačka Satnica; 3 Drenjski Slatnik; 4. Forkuševci; 5. Gašinci; 6. Gorjani; 7. Kešinci; 8. Krndija; 9. Mandičevac; 10. Mrzović; 11. Pisak; 12. Pridvorje; 13. Semlja i Koritna; 14. Široko Polje; 15. Vuka; 16. Piškorevci; 17. Djakovački Selci; 18. Tomašanci; 19. Drenje; 20. Djurdjanci; 21. Vučevci; 22. Djakovo; 23. Viškövci; 24. Vrbica; 25. Malo Nabrdje; 26. Vrpolje; 27. Lapovci.

B. Kotar Donji Miholjac:

1. Adolfsdorf (Adolfovo Selo); 2. Bakić; 3. Donji Miholjac; 4. Golinci; 5. Crnkovci; 6. Viljevo; 7. Šlivoševci.

C. Kotar Našice:

1. Bankovci; 2. Čačinci; 3. Gjurgjenovac; 4. Koška, 5. Naš. Breznica; 6. Orahovica; 7. Podgorač; 8. Radikovci; 9. Veliki Rastovac; 10. Prandanovci; 11. Našice; 12. Kunišinci—Marjanci; 13. Velimirovac; 14. Lukavac i Petrovo Polje—Galenić; 15. Feričanci.

D. Kotar Osiek:

1. Čepin; 2. Osiek I. s tvrdjavom i industrijom; 3. Osiek III.; 4. Osiek Donji Grad; 5. Jovanovac; 6. Retfala; 7. Sarvaš; 8. Dalj; 9. Aljmaš; 10. Ernestinovo; 11. Tenje.

E. Kotar Slatina:

1. Bokane; 2. Ciganka; 3. Ćeralije; 4. Grabić; 5. Ivan Brieg; 6. Kapinci; 7. Mikleuš; 8. Novaki; 9. Slatina; 10. Radosavci; 11. Slana Voda; 12. Vaška; 13. Voćin; 14. Zvečevo.

F. Kotar Valpovo:

1. Belišće; 2. Bizovac; 3. Ladimirevci; 4. Petrijevci; 5. Podravska Moslavina; 6. Valpovo; 7. Veliškovci; 8. Josipovac.

G. Kotar Virovitica:

1. Babina Gora; 2. Bačevac; 3. Budakovac; 4. Bukovica Nova; 5. Brezik; 6. Špišić-Bukovica; 7. Borova; 8. Cabuna; 9. Ivanovo Selo; 10. Kapan; 11. Kozja Glava—Sv. Djuradj; 12. Krivajec; 13. Lukač; 14. Orešac; 15. Pčelić; 16. Suhopolje; 17. Virovitica; 18. Zubić-Budanci.

II. Velika župa Bilo-gora:

A. Kotar Bjelovar:

1. Bjelovar; 2. Kovačica; 3. Velika Pisanica.

B. Kotar Garešnica:

1. Brestovac; 2. Bršljanica; 3. Bršljanica Mala; 4. Hrastovac; 5. Palešnik; 6. Velika Mlinska.

C. Kotar Grubišno Polje:

1. Grubišno Polje.

III. Velika župa Lašva i Glaž:

A. Kotar Zenica:

1. Zenica.

B. Kotar Žepče:

1. Begov Han; 2. Zavidovići.

IV. Velika župa Livac i Zapolje:

A. Kotar Prnjavor:

1. Schutzberg-Glogovac; 2. Šibovska.

B. Kotar Nova Gradiška:

1. Nova Gradiška.

C. Kotar Bos. Gradiška:

1. Trošelje; 2. Gornji Podgradci.

D. Kotar Daruvar:

1. Bastaji Mali; 2. Blagorodovac; 3. Dubovac; 4. Golubinjak; 5. Ivanovo Polje; 6. Meletinac—Bastaji; 7. Sirač; 8. Sokolovac; 9. Uljanik;

E. Kotar Pakrac:

1. Badljevina; 2. Dobrovac; 3. Filipovac; 4. Kapetanovo; 5. Miljanovac; 6. Pakrac; 7. Pakr. Antunovac; 8. Toranj.

F. Kotar Požega:

1. Ašikovci; 2. Ciglenik; 3. Kaptol; 4. Kula; 5. Kutjevo; 6. Grabarje; 7. Tominovac; 8. Pož. Mihaljevci; 9. Rajsavac; 10. Vetovo; 11. Darkovac; 12. Jakšić; 13. Poreč; 14. Treštanovci; 15. Požega i Kuzmica.

V. Velika župa Pliva i Rama:

Kotar Jajce:

1. Jajce.

VI. Velika župa Pokupje:

Kotar Karlovac:

1. Karlovac.

VII. Velika župa Posavje:

A. Kotar Brčko:

1. Brčko.

B. Kotar Brod na Savi:

1. Brod na Savi; 2. Garčin-Trnjani; 3. Andrievci.

C. Kotar Bieljina:

1. Petrovo Polje; 2. Bieljina.

D. Kotar Derventa:

1. Bos. Brod; 2. Derventa.

E. Kotar Gradačac:

1. Bosanski Šamac; 2. Svilaj.

F. Kotar Županja:

1. Drenovci; 2. Gunja; 3. Račinovci; 4. Rajevo Selo; 5. Vrbanja; 6. Županja.

VIII. Velika župa Sana i Luka:

A. Kotar Banja Luka:

1. Banja Luka; 2. Adolfstal; 3. Karlsdorf; 4. Königsfeld; 5. Nova Topola; 6. Srednja Nova Topola.

B. Kotar Priedor:

1 Priedor.

IX. Velika župa Usora i Soli:

A. Kotar Teslić:

1. Teslić.

B. Kotar Tuzla:

1. Tuzla i Lukavac.

X. Velika župa Vrhbosna:

Kotar Sarajevo:

1. Sarajevo.

XI. Velika župa Vuka:

A. Kotar Hrvatska Mitrovica:

1. Čalma; 2. Grgurevci; 3. Hrvatska Mitrovica; 4. Laćarak.

B. Kotar Ilok:

1. Banoštor; 2. Beočin; 3. Erdevik; 4. Ilok; 5. Šarengrad; 6. Ćerević.

C. Kotar Irig:

1. Vrdnik; 2. Maradik; 3. Irig.

D. Kotar Hrvatski Karlovci:

1. Beška; 2. Bukovac; 3. Krčedin; 4. Ljukovo; 5. Moja Volja; 6. Petrovaradin; 7. Hrvatski Karlovci.

E. Kotar Ruma:

1. Ruma; 2. Grabovci; 3. Hrtkovci; 4. Klenak; 5. Nikinci; 6. Putinci; 7. Solnok; 8. Voganj 9. Indjija.

F. Kotar Stara Pazova:

1. Krčedin-Karlovci-Vinogradi; 2. Novi Banovci; 3. Nova Pazova; 4. Slankamen; 5. Stara Pazova.

G. Kotar Šid:

1. Babska Novak; 2. Ilača; 3. Kukujevci; 4. Kuzmin i Martinci; 5. Lipovac; 6. Morović; 7. Šid; 8. Šidski Banovci; 9. Tovarnik.

H. Kotar Vinkovci:

1. Andrijaševci; 2. Ivankovo; 3. Stari i Novi Jankovci; 4. Jarmina; 5. Niemci; 6. Novo Selo; 7. Orolik; 8. Otok; 9. Privlaka; 10. Ninkovci; 11. Vodjinci.

I. Kotar Vukovar:

1. Berak; 2. Bogdanovci; 3. Borovo; 4. Cerić; 5. Lovas; 6. Markušica; 7. Nuštar; 8. Opatovac; 9. Sotin; 10. Svinjarevci; 11. Tompojevci; 12. Tordinci; 13. Vukovar.

J. Kotar Zemun:

1. Deč. Šimenovci; 2. Bečmen; 3. Bežanija; 4. Dobanovca; 5. Franztal; 6. Obrež; 7. Surčin; 8. Zemun.

XII. Velika župa Zagorje:

Kotar Varaždin:

1. Varaždin.

Nadalje da se otvore sliedeće njemačke pomoćne pučke škole:

A. Velika župa Baranja:

1. Albertinovac, kotar Našice; 2. Podgajci i Sv. Djuradj, kotar Donji Miholjac; 3. Macute, kotar Podravska Slatina; 4. Drenovac, kotar Podravska Slatina; 5. Dugo Selo, kotar Virovitica; 6. Čadjavački Lug, kotar Donji Miholjac.

B. Velika župa Bilo-gora:

1. Brezovac, kotar Bjelovar; 2. Grdjevac, kotar Bjelovar; 3. Pitomača, kotar Djurdjevac; 4. Ladislav, kotar Garešnica.

C. Velika župa Gora:

1. Sisak, kotar Sisak.

D. Velika župa Livac i Zapolje:

1. Daruvar, kotar Daruvar; 2. Trojeglava, kotar Daruvar; 3. Zarilac, kotar Slav. Požega.

E. Velika župa Posavje:

1. Babina Greda, kotar Županja; 2. Čajkovci, kotar Brod na Savi; 3. Korače, kotar Derventa; 4. Polje, kotar Derventa; 5. Ugljevik, kotar Bieljina.

F. Velika župa Sana i Luka:

1. Blatnica, kotar Teslić.

G. Velika župa Usora i Soli:

1. Doboj, kotar Doboj; 2. Putnikovo Brdo, kotar Doboj; 3. Branjevo, kotar Zvornik.

H. Velika župa Vuka:

1. Bingula, kotar Ilok; 2. Retkovci, kotar Vinkovci; 3. Ašanja, kotar Zemun; 4. Kupinovo, kotar Zemun.

Ove se škole otvaraju s napomenom, da se odmah obavi naknadni upis, pa će se prema broju upisane djece odrediti konačni broj razrednih odjela.*

U Zagrebu, dne 17. listopada 1941.

Doglavnik ministar:
Dr. M. Budak, v. r.

* Narodne novine od 21. listopada 1941. br. 158.

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu
Odjel za vanjsku trgovinu
Broj: 39445.

Prijavljivanje izvozne robe za carinjenje poslije isteka roka vrijednosti u izvoznim dozvolama.

Usljed nepredvidjenih poremećaja u željezničkom prometu pojavljuju se slučajevi, da se roba, koja je utovarena na utovarnim postajama za izvoz u roku vrijednosti izvozne dozvole, prijavljuje carinarnici radi izvoznoga carinjenja i po nekoliko dana poslije isteka roka vrijednosti izvoznim dozvolama.

Da se ovakvim slučajevima, koji nisu nastali krivicom izvoznika, ne bi zadržavala roba od izvoza, na prijedlog odjela za vanjsku trgovinu, a na temelju §§ 2., 3., 5. i 6. Naredbe o nadzoru nad izvozom i uvozom broj 50-Z. p. 1941. (Narodne novine od 29. travnja 1941. broj 14)

o d o b r a v a m

da carinarnice mogu propuštati robu, kojoj je istekla vrijednost izvozne dozvole, ako je iz tovarnog lista vidljivo, da je željeznica primila odnosnu robu na vožnju još u roku vrijednosti izvozne dozvole.*

Zagreb, dne 18. listopada 1941.

Ministar obrta, veleobrta i trgovine:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 22. listopada 1941. br. 159.

Državna riznica

Broj: 48990-1-1941.

Ukidanje XII. odsieka računarskog ureda u Splitu

Odlukom državnog rizničara broj 48990-1-1941. od 7. listopada 1941. ukinut je XII. odsiek bivšeg glavnog državnog ureda u Splitu. Istom odlukom je osnovan odsiek računovodstva pri Rizničkom upraviteljstvu u Makarskoj, koji će vršiti sve poslove ukinutog XII. odsieka bivšeg glavnog državnog računarskog ureda.*

Zagreb, dne 8. listopada 1941.

Pročelnik obćeg odsjeka.

* Narodne novine od 22. listopada 1941. br. 159.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjeni i nadopuni zakonika o sudskom postupku u gradjanskim parnicama od 13. srpnja 1929.

§ 1.

U § 128. zakonika o sudskom postupku u gradjanskim parnicama dodaje se iza druge stavke nova stavka, koja glasi:

»Ako u sjedištu sbornog suda nema barem dva odvjetnika, parbene stranke uobće ne moraju biti zastupane po odvjetniku, te mogu obavljati sve parbene radnje bez sudjelovanja odvjetnika.

§ 2.

U § 557. istog zakonika dodaje se treća stavka, koja glasi:

»Ali ako u sjedištu suda nema barem dva odvjetnika, parbene stranke ne moraju u prizivnom postupku biti zastupane po odvjetniku« .

§ 3.

U § 599. istog zakonika dodaje se iza prve stavke nova stavka, koja glasi:

»Ako u sjedištu suda, koji je izrekao osudu u prvoj molbi, nema barem dva odvjetnika, mogu parbene stranke uložiti previd (reviziju) na zapisnik kod istoga suda«.

§ 4.

U § 600. st. 1. na kraju točke 4. istog zakonika stavlja se umjesto točke zarez, a iza zareza rečenica: »u koliko previd (revizija) nije uložen na zapisnik kod suda (§ 599. stavka 2.)«.

§ 5.

U § 614. istog zakonika dodaje se iza druge stavke nova stavka, koja glasi:

»Ali ako u sjedištu suda, kojega se zaključak pobija, nema barem dva odvjetnika, mogu parebne stranke uložiti utok (rekurs) na zapisnik kod onoga suda, kojega se zaključak pobija«.

§ 6.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se mininistarstvu právosudja i bogoštovlja.

§ 7.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLI-1813-Z.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* **Narodne novine od 22. listopada 1941. br. 159.**

Mjerodavno tumačenje § 2. zakonske odredbe o izpravljanju neizpravnosti i nepravda počinjenih činovnicima i službenicima kod postavljanja, promaknuća i umirovljenja od 22. travnja 1941. br. XX-21-Z. p.-1941.

Na temelju § 4. st. 2. zakonske odredbe o izpravljanju neizpravnosti i nepravda počinjenih činovnicima i službenicima kod postavljanja, promaknuća i umirovljenja od 22. travnja 1941. broj XX-21-Z. p.-1941. i § 2. zakonske odredbe o promjeni zakonske odredbe državne vlade Nezavisne Države Hrvatske od 9. listopada 1941. br. CCCXXXV-72398-1941. dajem ovo:

MJERODAVNO TUMAČENJE

Ovlasti dane mjerodavnom ministru u § 2. zakonske odredbe od 22. travnja 1941. broj XX-21-Z. p.-1941. odnose se i na imenovanja i promaknuća djelatnih službenika, koji sbog neopravdanog zapostavljanja u službi nisu postigli onaj čin i razred, koji bi prema svojoj školskoj i stručnoj spremi, te godinama službe redovito mogli postići.

Ne mogu se s pozivom na ovu zakonsku odredbu vršiti imenovanja osoba, koje se prvi puta postavljaju u državnu službu, niti se mogu vršiti promaknuća u čin i razred, u koji dotični službenik ne bi mogao doći redovito ni po godinama službe, ni po svojoj školskoj i stručnoj spremi.

Od ovoga se izuzimaju imenovanja i promaknuća »za osobu« (ad personam), koja prema potrebi ili radi posebnog priznanja vrši sam Poglavnik.*

U Zagrebu, dne 22. listopada 1941.

Broj: 1761-Z.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 22. listopada 1941. br. 159.

Državna riznica
odsjek za carine
Broj 5484-1941.

Izdavanje triptika po Hrvatskom Autoklubu iz Zagreba

Na molbu Hrvatskog autokluba iz Zagreba i na temelju čl. 273 carinskog zakona

ODLUČUJEM

da se triptici, izdani od Hrvatskog autokluba, primaju na carinarnicama kao dokaz o osigurnju uvoznih carinskih daća u smislu čl. 13. postupka Cbr. 11260 od 19. travnja 1924.

da se Hrvatskom autoklubu prizna pravo izdavanja knjiga za prolaz kroz carinarnice i triptike za putovanje u inozemstvo samovozima i motornim dvokolicama hrvatskoga podrietla, upisanim (registriranim) na području Nezavisne Države Hrvatske.

Hrvatski autoklub je Centralnoj carinskoj blagajni u Zagrebu predao uložnu knjižicu jednog domaćeg novčanog zavoda, ovlaštenog za rad valutama i devizama, u iznosu od 500.000.— Kuna (pet stotina tisuća kuna), koja služi kao osiguranje carinskih daća na motorna vozila, za koje on jamči.

Ovom odlukom se nadopunjuju i mienjaju postupci Cbr. 11260 od 19. IV. 1924., Cbr. 15800 od 27*. 1928., broj 7303-IV. od 25. III. 1935. i svi ostali carinski propisi, koji se odnose na promet motornih vozila.

Ova odluka stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.**

U Zagrebu, dne 21. listopada 1941.

Državni rizničar:
Dr. Košak, v. r.

* mjesec (?)
** Narodne novine od 22. listopada 1941. br. 159.

ZAKONSKA ODREDBA

o osnutku Hrvatske seljačke gospodarske zajednice.

§ 1.

Osniva se Hrvatska seljačka gospodarska zajednica sa sjedištem u Zagrebu. Ona djeluje na čitavom području Nezavisne Države Hrvatske.

§ 2.

Hrvatska seljačka gospodarska zajednica je pravna osoba privatnog i javnog prava pod nadzorom ministarstva seljačkog gospodarstva.

U svojim nadpisima, pečatima i spisima služi se Hrvatska seljačka gospodarska zajednica grbom Nezavisne Države Hrvatske.

§ 3.

Hrvatska seljačka gospodarska zajednica ima ove zadatke:

1. da predlaže i sustavno provodi sve one mjere, koje su potrebne za gospodarsko promicanje sela i seljačtva;
2. da izravno suradjuje u pitanjima oko očuvanja i promicanja svih grana seljačkog gospodarstva;
3. da proučava seljački život i gospodarske uvjete njegova razvitka, te prima iz naroda i dostavlja ministarstvu seljačkog gospodarstva priedloge u svim pitanjima seljačke gospodarske politike, stručne gospodarske prosvjete, te stavlja prema nahodjenju i svoje priedloge;

4. da daje mišljenja o osnovama zakona, zakonskih odredaba i propisnika, koji se tiču seljačkog i narodnog gospodarstva;

5. da svojim članovima izdaje svjedočbe, potvrde i izkaznice za uvoz predmeta za vlastitu potrebu, koji uživaju pogodnost ili oslobodjenje od podvoza, carine ili drugih daća, kao i svjedočbe, koje od članova ove zajednice traže državne ili samoupravne oblasti o stvarima iz nadležnosti Hrvatske seljačke gospodarske zajednice;

6. da suradjuje s ustrojbama častne radne službe.

7. da daje smjernice za rad i vrši nadzor, te pripremi sve predradnje i izvrši preustrojstvo seljačkog zadrugarstva;

8. da skuplja i sredjuje brojitbene podatke, koji se odnose na njezine zadatke i te podatke obradjuje za sastav obćeg državnog gospodarskog sustava.

Osim navedenih zadataka vršit će Hrvatska seljačka gospodarska zajednica i sve druge poslove, koji će joj biti povjereni po pojedinim zakonima, zakonskim odredbama i t. d., ili po ministarstvu seljačkog gospodarstva.

§ 4.

Hrvatska seljačka gospodarska zajednica obvezno obuhvaća kao svoje članove:

a) sve fizičke i pravne osobe, koje posjeduju zemlju, namienjenu poljodjelskoj proizvodnji, kao i one, koji se bave ribarstvom;

b) sve zemljištne zajednice, seljačke gospodarske i novčane zadruge, ribarske zadruge i zadruge, koje posluju seljačkim i ribarskim proizvodima;

c) sve gospodarske stručne organizacije, koje promiču poljodjelsku i ribarsku proizvodnju.

U slučaju sumnje, spada li neki rad, pravna ili fizička osoba, pod ovu zajednicu, odlučit će ministar seljačkog gospodarstva u dogovoru s mjerodavnim ministrom.

§ 5.

Organi Hrvatske seljačke gospodarske zajednice jesu:

a) glavni seljački gospodarski povjerenik, zamjenik glavnog seljačkog gospodarskog povjerenika, poslovno vieće i zemaljsko gospodarsko vieće;

b) župsko gospodarsko povjereništvo sa župskim gospodarskim povjerenikom, župskim poslovnim i župskim gospodarskim viećem;

c) kotarsko gospodarsko povjereništvo s kotarskim gospodarskim povjerenikom, kotarskim poslovnim i kotarskim gospodarskim viećem;

d) obćinsko gospodarsko povjereništvo s obćinskim gospodarskim povjerenikom, obćinskim poslovnim i obćinskim gospodarskim viećem, te prema potrebi i

e) mjestno gospodarsko povjereništvo s mjestnim gospodarskim povjerenikom, mjestnim poslovnim i mjestnim gospodarskim viećem.

Župska gospodarska povjereništva imaju svoja sjedišta u najjačem sjedištu svog područja, koje sačinjava gospodarsku cjelinu. Sjedišta župskih gospodarskih povjereništava odredjuje ministar seljačkog gospodarstva na priedlog glavnog seljačkog gospodarskog povjerenika.

Kotarska, obćinska i mjestna gospodarska povjereništva imaju svoje sjedište u upravnom sjedištu kotara, obćine u pojedinom mjestu.

§ 6.

Na čelu Hrvatske seljačke gospodarske zajednice stoji glavni seljački gospodarski povjerenik s poslovnim viećem od 12 članova, kao savjetodavnim organom. Oni se uzimaju:

⅓ iz redova županijskih gospodarskih povjerenika;

⅓ iz redova seljačkih zadružnih saveza i seljačkih zadruga;

⅓ iz redova gospodarskih stručnjaka.

Poslovno vieće imenuje i poslovnik toga vieća propisuje ministar seljačkog gospodarstva na priedlog glavnog seljačkog gospodarskog povjerenika.

Glavnog seljačkog gospodarskog povjerenika i njegova zamjenika imenuje Poglavnik na priedlog ministra seljačkog gospodarstva.

Glavni seljački gospodarski povjerenik zastupa Zajednicu prema oblastima i trećim osobama. On upravlja imovinom Zajednice odnosno odredjuje osobe, koje njom upravljaju.

Pobliže odredbe o djelokrugu glavnog seljačkog gospodarskog povjerenika odredit će se propisnikom.

§ 7.

Na čelu županijskih, kotarskih, obćinskih i mjestnih gospodarskih povjereničtava stoje županijski, kotarski, obćinski i mjestni gospodarski povjerenici s poslovnim viećima od tri do sedam članova.

Županijske gospodarske povjerenike imenuje glavni seljački gospodarski povjerenik, kotarske gospodarske povjerenike imenuje glavni seljački gospodarski povjerenik na priedlog županijskih gospodarskih povjerenika, a obćinske i prema potrebi mjestne gospodarske po-

vjerenike imenuje glavni seljački gospodarski povjerenik na priedlog kotarskih gospodarskih povjerenika.

Župska poslovna vieća imenuje glavni seljački gospodarski povjerenik na priedlog župskog gospodarskog povjerenika.

Kotarsko poslovno vieće imenuje župski gospodarski povjerenik na priedlog kotarskog gospodarskog povjerenika.

Občinska i prema potrebi mjestna poslovna vieća imenuje kotarski gospodarski povjerenik na priedlog občinskih i mjestnih gospodarskih povjerenika.

Župske, kotarske, občinske i mjestne gospodarske povjernike, te župska, kotarska, občinska i mjestna poslovna vieća može razriešiti dužnosti onaj, koji ih je imenovao, a u svakom slučaju glavni seljački gospodarski povjerenik, koji može imenovati nove.

Služba župskih, kotarskih, občinskih i mjestnih povjerenika i članova vieća je počastna.

Pobliže odredbe o djelokrugu župskih, kotarskih, občinskih i mjestnih gospodarskih povjerenika te poslovnih vieća odredit će se propisnikom.

§ 8.

Uz glavnog seljačkog gospodarskog povjerenika, župske, kotarske, občinske i mjestne gospodarske povjerenike stoje zemaljska, župska, kotarska, občinska i mjestna gospodarska vieća, kao savjetodavni organi za sva gospodarska pitanja i to:

zemaljsko gospodarsko vieće sačinjavaju svi župski i kotarski gospodarski povjerenici i osobe, koje ministar seljačkog gospodarstva imenuje iz redova poznatih gospodarskih stručnjaka, a na priedlog glavnog seljačkog gospodarskog povjerenika;

župsko gospodarsko vieće sačinjavaju svi kotarski gospodarski povjerenici župe;
kotarsko gospodarsko vieće sačinjavaju svi općinski gospodarski povjerenici dotičnog kotara;
općinsko gospodarsko vieće sačinjavaju svi mjestni gospodarski povjerenici dotične općine, a
mjestno gospodarsko vieće svi oni, koje obuhvaća ova zajednica s područja dotičnog mjesta.

§ 9.

Zemaljsko gospodarsko vieće saziva glavni seljački gospodarski povjerenik, župska gospodarska vieća glavni seljački gospodarski povjerenik na priedlog župskog gospodarskog povjerenika, kotarska gospodarska vieća župski gospodarski povjerenik na priedlog kotarskog gospodarskog povjerenika; općinska i mjestna gospodarska vieća kotarski gospodarski povjerenik na priedlog općinskih, odnosno mjestnih gospodarskih povjerenika. Glavni seljački gospodarski povjerenik može sazivati vieća i vlastitom pobudom.

§ 10.

Za uzdržavanje Hrvatske seljačke gospodarske zajednice i promicanje njezinih zadataka služe:
a) vlastita sredstva;
b) prinosi članova;
c) doprinos države;
d) prihodi od pristojbi za obavljanje poslova iz § 3. toč. 5. ove zakonske odredbe.

U vlastita sredstva ulaze: prihodi od vlastite imovine, prihodi od vlastitih ustanova, dobrovoljni doprinosi, zapisi i zaklade.

Prinosi su: namet na zemljarinu, bez obzira, da li je od nje netko oslobodjen ili nije, odnosno od onih, koji ne plaćaju zemljarinu, ali najviše do 10%.

Visinu nameta odredjuju sporazumno ministar seljačkog gospodarstva i državni rizničar na priedlog glavnog seljačkog povjerenika, a pristojbe za obavljanje poslova iz § 3. toč. 5. ove zakonske odredbe odobrit će ministar seljačkog gospodarstva na priedlog glavnog seljačkog gospodarskog povjerenika.

Prinosi pod b) ubiru se zajedno s javnim daćama, prema kojima se ustanovljuju.

§ 11.

Gospodarska Sloga, zadruga s o. j. u Zagrebu, razvrgava se.

Sva pokretna i nepokretna imovina Gospodarske Sloge, zadruge s o. j. u Zagrebu, prelazi u vlastničtvo Hrvatske seljačke gospodarske zajednice, koja preuzima i sve njezine obveze. Čim počne djelovati Hrvatska seljačka gospodarska zajednica, prestaje postojati Gospodarska Sloga, zadruga s o. j. u Zagrebu.

Likvidacija Gospodarske Sloge, zadruge s o. j. u Zagrebu, po propisima zakona o privrednim zadrugama ne provodi se. Trgovački sud u Zagrebu imade na zahtjev Hrvatske seljačke gospodarske zajednice brisati Gospodarsku Slogu u zadružnom registru. Razvrgnuće Gospodarske Sloge, zadruge s o, j., ne objavljuje se u Narodnim novinama.

Nekretnine Gospodarske Sloge, zadruge s o. j., imadu nadležni sudovi na zahtjev Hrvatske seljačke gospodarske zajednice prenieti na ime zajednice bez ikakve pristojbe.

Udjeli članova Gospodarske Sloge, zadruge s o. j., postaju imovinom Hrvatske seljačke gospodarske zajednice.

§ 12.

Novčano poslovanje Hrvatske seljačke gospodarske zajednice vrši se na temelju proračuna primitaka i izdataka. Taj proračun odobrava i njegovo izvršenje nadzire ministar seljačkog gospodarstva. Na novčano poslovanje zajednice ne primjenjuju se propisi zakona o državnom računovodstvu.

§ 13.

Hrvatska seljačka gospodarska zajednica oslobodjena je od svih vrsta biljegovanja i pristojba za spise i poslove u radu, koji ona obavlja u okviru svojeg djelokruga.

Hrvatska seljačka gospodarska zajednica i njezina povjereničtva oslobodjeni su poštarine za obična pisma i dopisnice u medjusobnom saobraćaju i u saobraćaju s javnim oblastima.

§ 14.

Ovlašćuje se ministar seljačkog gospodarstva, da na přiedlog glavnog seljačkog gospodarskog povjerenika propiše posebne propisnike i poslovnike za provedbu ove zakonske odredbe, te da ih dopunjuje i mienja.

§ 15.

Prekršaji ove zakonske odredbe kao i prekršaji propisa, koji će se na temelju ove izdati, kaznit će se zatvorom do tri mjeseca ili novčanom kaznom do 25.000 Kn, u koliko odnosno djelo nije kažnjivo po kaznenom zakonu strožom kaznom. Za prekršaje ove zakonske odredbe, kao i za prekršaje propisa, koji budu

na temelju ove izdani, mogu se naredbenim putem propisati novčane kazne i u višestrukom iznosu koristi, koju je prekršitelj imao odnosno u višestrukom iznosu štete, koju je počinio.

Kazne izriču prvomolbene upravne oblasti.

§ 16.

Ovlašćuje se ministar seljačkog gospodarstva, da izdaje mjerodavna tumačenja ove zakonske odredbe.

§ 17.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLVII-1798-Z-1941.

Zamjenik ministra
seljačkog gospodarstva
ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

Zamjenik ministra
prometa i javnih radova
ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 22. listopada 1941. br. 159.

ZAKONSKA ODREDBA

o kamatnoj i izkupnoj službi za bosansko-hercegovačke agrarne obveznice bivše kraljevine Jugoslavije.

§ 1.

Državna riznica Nezavisne Države Hrvatske vršit će kamatnu i izkupnu službu po propisima ove zakonske odredbe za sliedeće vrste obveznica, izdanih od bivšeg kraljevstva S. H. S. odnosno bivše kraljevine Jugoslavije:

1) 4%-tne obveznice za financijsku likvidaciju agrarnih odnosa u Bosni i Hercegovini od godine 1921.;

2) 6%-tne obveznice za financijsku likvidaciju odšteta za beglučke zemlje u Bosni i Hercegovini od godine 1929., i

3) 6%-tne obveznice za financijsku likvidaciju agrarnih odnosa u Bosni i Hercegovini od godine 1936.

§ 2.

Od obveznica svih triju vrsta, spomenutih u § 1., priznaje se pravo na kamate i izkup po propisima ove zakonske odredbe samo onima, koji se nalaze u posjedu prvotnih vlastnika t. j. onih, kojima su pravomoćnom presudom agrarnih vlasti obveznice dosudjene.

§ 3.

Obveznice, koje su prodajom, poklonom, cesijom ili sličnim načinom do dana proglašenja ove zakonske odredbe promienile svoga prvotnog vlastnika, nemaju

pravo na kamate i izkup po propisima ove zakonske odredbe, osim slučajeva, navedenih u §§ 4. do 8. ove zakonske odredbe.

§ 4.

Propis § 3. ne odnosi se na one obveznice, koje su promienile svoga vlastnika izravnim pravnim nasljedstvom, davanjem miraza kćeri kod udaje, darovanjem medju ženidbenim drugovima ili darovanjem izmedju rodjaka u izravnoj silaznoj i uzlaznoj liniji i medju braćom i sestrama. Dokazivanje prvotnoga vlastničtva kao i pravovaljanosti poklona odredit će se posebnim propisnikom.

§ 5.

Od propisa § 3. izuzimaju se obveznice, koje je njihov prvotni vlastnik do 10. travnja 1941. založio (lombardirao) kod kojeg novčanog zavoda, ili ih je položio kao jamčevinu (kauciju) za kakav posao, ili ih je predao u koji novčani zavod kao polog (depozit), i koje se na dan proglašenja ove zakonske odredbe budu tamo nalazile. Ovakve obveznice prijavit će i predati na ovjerovljenje u smislu §§ 16. i 17. ona ustanova, kod koje se obveznice nalaze.

§ 6.

Od propisa § 3. izuzimaju se obveznice, koje su prvotni vlastnici do 10. travnja 1941. poklonili bilo kao običan poklon, bilo kao zakladu islamskim vjerskim zakladama, katoličkim samostanima, župama i biskupijama, dalje družtvima i udružbama uljudbenog, prosvjetnog, vjerskog ili dobrotvornog značaja na području Nezavisne Države Hrvatske, u koliko se obveznice na dan proglašenja ove zakonske odredbe nalaze u posjedu tih obdarenika.

Državni rizničar odlučit će u svakom pojedinom slučaju, na temelju obrazložene molbe, da li se obveznicima* ove vrste u smislu propisa ovog paragrafa priznaje pravo na kamate i izkup po propisima ove zakonske odredbe.

§ 7.

Od propisa § 3. izuzimaju se obveznice, koje su se na dan 10. travnja 1941. nalazile u posjedu »Spasa«, zadruge s ograničenim jamstvom u Sarajevu, a do kojih je ta zadruga kao udružba prvotnih vlastnika obveznica svih triju vrsta došla slobodnom kupnjom.

§ 8.

Od propisa § 3. izuzimaju se obveznice, koje je prvotni vlastnik položio kao jamčevinu (kauciju) za kakav posao ili založio (lombardirao) kod koje ustanove, udružbe ili privatnika, čije je stalno sjedište u kome mjestu bivše kraljevine Jugoslavije, a koje mjesto nije danas u sklopu Nezavisne Države Hrvatske.

Rok za predaju obveznica ove vrste iznosi 6 mjeseci od dana proglašenja ove zakonske odredbe.

§ 9.

Nemaju prava na kamate i izkup po propisima ove zakonske odredbe one obveznice, koje njihov prvotni vlastnik bude prodao ili poklonio nekoj trećoj osobi poslie stupanja na snagu ove zakonske odredbe, makar da im je to pravo bilo već priznato, izuzevši slučaj predvidjen u § 4.

---

* obveznicama (?)

§ 10.

Nemaju prava na kamate i izkup po propisima ove zakonske odredbe one obveznice, koje se nalaze u rukama prvotnog vlastnika, ako taj vlastnik nije bio vlastnik agrarnog, beglučkog ili šumsko-šikarskog zemljišta na dan 1. studenog 1918., nego je kasnije postao vlastnikom takva zemljišta kupnjom, poklonom ili uzurpacijom, bilo da je kupio ili dobio pravo na agrarni odnosno beglučki zahtjev na odštetu, pa je odšteta izplaćena njemu kao prvotnom vlastniku. Ovaj se propis ne odnosi na slučajeve, kad je gruntovno vlasničtvo zemljišta ili pravo na odštetu preneseno prije izplate na temelju nasljedstva ili pravnog posla u smislu § 4.

§ 11.

Nemaju prava na kamate i izkup po propisima ove zakonske odredbe one obveznice, koje se nalaze kod državnih ureda ili državnih ustanova i zavoda kao vlasničtvo države, bilo da su zaostale od prijašnjih izdanja i nisu bile nikom izplaćene, bilo da je država do njih došla kakvim drugim načinom. Državni uredi i državni novčani zavodi i ustanove imaju u roku od mjesec dana ove obveznice uz točan popis uputiti Državnoj riznici.

§ 12.

Nemaju prava na kamate i izkup po propisima ove zakonske odredbe obveznice, koje se na dan proglašenja ove zakonske odredbe budu nalazile izvan područja Nezavisne Države Hrvatske, izuzevši slučaj spomenut u § 8. ove zakonske odredbe, dok se priznaje pravo onim obveznicama, koje se nalaze na području Nezavisne Države Hrvatske, a njihov prvotni vlastnik bilo

stalno bilo privremeno boravi u inozemstvu, ako je inače udovoljio svim uvjetima ove zakonske odredbe. No takve obveznice ne mogu ni na kakav način biti iznesene iz države, niti mogu biti upotriebljene za bilo kakvo jamstvo za poslove izvan državnog područja, niti mogu biti predmet obračunskoga prometa vriednostnim papirima.

§ 13.

Nemaju prava na kamate i izkup po propisima ove zakonske odredbe one obveznice, koje su toliko oštećene, da se na njima ne može pročitati bilo broj, bilo niz (serija), bilo imeniti iznos, ili one, kojima nedostaje arak s kuponima.

§ 14.

Svi vlastnici obveznica, navedenih u § 1., imaju ih u roku od mjesec dana prijaviti i ujedno predati poreznim uredima u mjestima svog stalnog boravišta, koji će im izdati potvrde o primitku.

§ 15.

Od dana proglašenja ove zakonske odredbe, pa do daljnje odredbe, koju će izdati državni rizničar, zabranjeno je bilježenje (notiranje) svih obveznica, spomenutih u § 1., na burzama Nezavisne Države Hrvatske, kao i uobće bilo kakva trgovina ili zamjena tih obveznica. Isto tako zabranjeno je novčanim zavodima primati ove obveznice u zalog ili kao pokriće.

§ 16.

Posebnm propisnikom, koji će izdati Državna riznica, bit će odredjen način ustanovljivanja prvotnih vlastnika obveznica i vlastnika spomenutih u §§ 4. i 5. ove zakonske odredbe, kao i postupak oko prijave i predaje ovjerovljenja obveznica.

§ 17.

Pravo na kamate i izkup po propisima ove zakonske odredbe dobivaju obveznice ovjerovljenjem, koje vrši Državna riznica. Na maticama priznatih obveznica bit će utisnut pečat: »Nezavisna Država Hrvatska — Državna riznica — ovjerovljeno«. Isti takav pečat bit će udaren i na svim kuponima svake obveznice. Jedino ovako ovjerovljene obveznice imaju pravo na kamate i izkup po propisima ove zakonske odredbe, a pod izvornim uvjetima, koji su bili odredjeni prilikom izdavanja obveznica.

Ovjerovljene obveznice bit će vraćene vlastnicima, koji su ih predali na ovjerovljenje uz povrat potvrde, izdane im kod predaje.

§ 18.

Drugi polugodišnji kupon za godinu 1941. obveznica svih triju vrsta, navedenih u § 1., bit će izplaćen u roku od mjesec dana po završetku postupka oko ovjerovljenja. Zajedno s ovim, kao i sa svakim daljnjim dospjelim kuponima bit će izplaćen i najstariji dospjeli a neizkupljeni kupon pojedine obveznice.

§ 19.

Vlastnicima obveznica, kojima nije priznato pravo na ovjerovljenje, pripada pravo pritužbe na Stol sedmorice u Zagrebu u roku od tri mjeseca nakon primitka odluke o nepriznavanju prava na ovjerovljenje. Stol sedmorice odlučuje o pritužbi prema propisima izvanparbenog postupka.

§ 20.

Osobe, koje bi nastojale na bilo kakav način izigrati propise ove zakonske odredbe ili odredbe propisnika, spomenutog u § 16., bit će kažnjene zatvorom do godine dana i globom do 500.000.— Kuna kao i zapljenom obveznica u korist države. Kaznu izriču redovni sudovi.

§ 21.

Svi propisi agrarnog zakonodavstva bivšeg Kraljevstva S. H. S. odnosno bivše Kraljevine Jugoslavije, koji se odnose na bosansko-hercegovački agrar, ako nisu izmienjeni propisima ove zakonske odredbe, ostaju i dalje na snazi.

§ 22.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se državnom rizničaru, koji se i ovlašćuje, da mjerodavno tumači propise ove zakonske odredbe, prema potrebi u sporazumu s ministrom pravosudja i bogoštovlja.

§ 23.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 22. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLVIII-1825-Z.-1941.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 22. listopada 1941. br. 159.

Ministarstvo unutarnjih poslova

Upravni odjel — odsiek za samouprave

Broj: 44769-II-B-1941.

NAREDBA

o promjeni imena sela Carev Lazarevac upravne občine Severin kotara Bjelovar u Kašljavac.

1.

Ime sela Carev Lazarevac upravne občine Severin kotara Bjelovar mienja se u Kašljavac.

2.

Velika župa Bilo-gora iz Bjelovara izvršit će ovu naredbu.

3.

Ova naredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 21. listopada 1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Artuković, v. r.

* **Narodne novine od 23. listopada 1941. br. 160.**

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu

Odjel za gospodarsku politiku

Broj: 58611-1941.

ODLUKA

o najvišoj cieni krumpira

Na temelju čl. 2. uredbe o cienama od 12. ožujka 1941. M. s. broj 358 i čl. 2. naredbe o cienama od 24. ožujka 1941. broj 18900-VII-1941. određujem sliedeće najviše odkupne ciene krumpiru za proizvođače:

Kresnik (šneflok) i rani ruževac Kn 220.—;

Ela i kasni ruževac Kn 200.— i

Wohltmann Kn 180.—

sve za 100 kg zdravog za ljudsku hranu, neizklijanog, biranog, bez zemlje i pieska, nenagrizenog i ne manjeg od kokošjeg jajeta, postavno skladište kupca na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje, željeznačka kola ili teglenica (šlep).

Krumpir za stočnu hranu i veleobrtne svrhe Kn 140.— za 100 kg zdravog, neizklijanog, bez zemlje i pieska, postavno skladište kupca na odkupnom mjestu u kraju proizvodnje, željeznička kola ili teglenica (šlep).

Danom stupanja na snagu ove odluke prestaju vriediti sve dosadašnje odredbe, koje se odnose na ovaj predmet i koje su protivne odredbama ove odluke.

Tko prodaje ili kupuje krumpir po višoj cieni od one, koja je određena ovom odlukom, kaznit će se po čl. 7. uredbe o cienama od 12. ožujka 1941. M. s. broj 358, odnosno naredbe o cienama od 24. ožujka 1941. broj 18900-VII. 1941.

Ova odluka stupa na snagu tri dana nakon proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zgrebu, dne 22. listopada 1941.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 23. listopada 1941. br. 160.

ZAKONSKA ODREDBA
o primanju osoba slobodnog zanimanja u državnu službu.

§ 1.

Osobe slobodnog zanimanja mogu biti primljene u državnu službu odredbom Poglavnika Nezavisne Države Hrvatske.

Odredbom o preuzimanju takvih osoba u državnu službu odredjuje se početni razred, službeni naziv i vrieme, koje se primljenom službeniku priznaje za napredovanje i mirovinu.

§ 2.

Odredbom Poglavnika Nezavisne Države Hrvatske mogu se vršiti imenovanja i promaknuća državnih službenika iznimno od postojećih zakonskih propisa.

§ 3.

Odluke o imenovanju i promaknuću državnih službenika, izdane nakon 10. travnja 1941., koje nisu u skladu s postojećim zakonskim propisima, a nisu izdane odredbom Poglavnika Nezavisne Države Hrvatske, imadu se dovesti u sklad sa zakonskim propisima odnosno predložiti Poglavniku na odluku u roku od dva mjeseca. Ovim ostaje netaknuta vriednost zakonske odredbe o uračunavanju godina provedenih u javnom zvanju ili u javnoj ili privatnoj službi u državnu ili samoupravnu službu od 15. srpnja 1941. broj CXCI-657-Z. p.-1941.

§ 4.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Tim danom prestaje vriediti član 8. uredbe o službenim odnosima banovinskih službenika od 12. listopada 1939.

U Zagrebu 23. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLXIV-1843-Z.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 24. listopada 1941. br. 161.

ZAKONSKA ODREDBA

o nazivima zakonskih i drugih propisa i oblastnih rješenja.

§ 1.

Odredbe izdaje jedino Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske.

Odredbe jesu:

1. zakonske, koje imaju narav zakona;
2. obćenite, kojima se uredjuju pitanja obće naravi, a koje nemaju narav zakona i
3. posebne, kojima se uredjuju posebna (pojedina) pitanja, koja po zakonu rješava samo Poglavnik.

Sve zakonske odredbe Poglavnika supodpisuju nadležni ministri. Odredbe obćenite i posebne naravi, imenovanja i odredbe, koje izdaje Poglavnik kao vrhovni zapovjednik cjelokupne hrvatske oružane sile, ne trebaju biti supodpisivane.

§ 2.

Ministarsko vieće rješava pitanja, o kojima se razpravlja na sjednicama ministarskog vieća, zaključcima, koji imaju narav i snagu naredaba.

§ 3.

Ministar samostalno ili u suglasju s drugim ministrima ili više ministara zajedno izdaju na temelju postojećih zakonskih propisa:

1. provedbene naredbe,
2. propisnike i poslovnike,
3. naredbe i
4. naredbe o imenovanju, promaknuću, premještaju, umirovljenju i odpustu.

Provedbenom naredbom se izdaju potrebni propisi ili naputci, prema kojima se pojedini zakoni odnosno zakonske odredbe provode u život.

Propisnikom se razradjuju provedbene naredbe, a poslovnikom se utvrdjuju propisi, prema kojima se izgradjuju (oblikuju, ustrojavaju) državne oblasti, uredi, zavodi i državna poduzeća kao i propisi, prema kojima se u tim ustanovama obavljaju poslovi.

Naredbom se izdaju obća obvezna pravila na temelju zakonskih propisa.

Naredbom o imenovanju se uredjuju službovni odnosi pojedinog državnog službenika.

§ 4.

Kada druge državne upravne oblasti na temelju zakonskih propisa izdaju obća obvezna pravila, čine to oblastnim odlukama.

Kada ove oblasti u pojedinom slučaju ili za jednaku vrstu slučajeva ureda radi izdaju zabrane ili pozive, koji se obćenito tiču pučanstva, družtava, pojedinih skupina, podredjenih oblasti ili pojedinaca, čine to nalogom.

§ 5.

Prvomolbena rješenja državnih upravnih i samoupravnih oblasti kao i posebnih oblastnih povjerenstava, koja se izdaju na zahtjev pojedinih stranaka ili

ureda radi u pojedinom pitanju ili u nekom sporu, zovu se odluke. Drugomolbena rješenja u ovim slučajevima zovu se rješitbe.

Odluke, izdane u upravnom kaznenom postupku, zovu se kaznene odluke, a rješitbe, izdane u takovu postupku, zovu se kaznene rješitbe.

§ 6.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* i toga dana prestaju vriediti protivni joj propisi.

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLVI-1820-Z.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 23. listopada 1941. broj 160.

ZAKONSKA ODREDBA*
o župskim redarstvenim oblastima

§ 1.

U sjedištima velikih župa osnivaju se državne prvomolbene i nadzorne redarstvene oblasti pod nazivom »Župska redarstvena oblast«.

Župska redarstvena oblast podredjena je ministarstvu unutarnjih poslova.

§ 2.

Područje župske redarstvene oblasti kao prvomolbene redarstvene oblasti obuhvaća područje mjesta njezina sjedišta, a područje ove oblasti kao nadzorne redarstvene oblasti obuhvaća područje ciele župe.

§ 3.

Kotarske oblasti podredjene su župskim redarstvenim oblastima u poslovima, koji se izključivo odnose na javni red i sigurnost.

§ 4.

U djelokrug župske redarstvene oblasti kao prvomolbene redarstvene oblasti napose spada:

1. održavanje javnog reda i sigurnosti;
2. briga za osobnu i imovinsku sigurnost;
3. susbijanje unutarnje i vanjske protudržavne i razorne promičbe i djelatnosti prema uputama i na-

* Po izpravku u Narodnim novinama od 7. studenoga 1941. br. 172.

lozima Ustaške nadzorne službe, a pod njezinim nadzorom;

4. redarstveni poslovi, koji se odnose na družtva, javne skupštine i sastanke;

5. redarstveni poslovi, koji se odnose na tisak i novinstvo;

6. briga u pogledu sigurnosti i reda u javnom prometu (cestovnih željeznica, samovoza i kola) i očevidnosti cestovnih vozila;

7. zdravstveno redarstvo, u koliko se odnosi na susbijanje alkoholizma (pijanstva), kletve, nemorala, prostitucije, trgovine bijelim robljem; suradnja u brizi za moralno posrnule;

8. redarstveni nadzor nad gostionicama, kavanama, svratištima, prenoćištima, javnim sastajalištima, zabavištima i priredbama na javnim mjestima; nadzor nad radionicama, dućanima i poslovnicama u pogledu vremena njihova otvaranja i zatvaranja;

9. suradnja s državnim tužiteljstvima i sa sudovima kod istraživanja kažnjivih djela;

10. pružanje pomoći kod ovrha na zahtjev sudova i drugih oblasti i javnih ustroja u slučajevima prisilnog izvršenja mjerodavno izdatih pravomoćnih odluka, u koliko se ovrha ne obavlja preko obćinskih poglavarstava;

11. postupak s izgubljenim stvarima;

12. provedba propisa, koji se odnose na držanje i nošenje oružja;

13. nadzor nad kretanjem stanovničtva u pogledu prijavljivanja, boravka i zaposlenja; izdavanje isprava: o istovjetnosti, boravku, uposlenju; izdavanje putnih izprava i pregled putnih izprava inozemaca;

14. nadzor nad vršenjem izseljeničkih propisa;

15. nadzor nad vršenjem propisa o susbijanju skupoće i patvaranju živežnih namirnica, u koliko za takav nadzor ne postoje u tome mjestu posebni gradski organi;

16. izdavanje dozvola za priredjivanje javnih priredaba, kazališnih i slikopisnih prikazivanja, glasbenih, plesnih, krabuljnih i športskih priredaba u javnim prostorijama i nadzor nad takvim priredbama; pregled razporeda i sadržaja kazalištnih, slikopisnih i sličnih priredaba, kao i nadzor nad radom i poredkom kod njih;

17. nadzor nad vršenjem propisa: o mjerama i spravama za mjerenje, propisa obrtnih, o torbarenju (kućarenju), o obavljanju najamnih poslova na javnim mjestima (samovoznog prievoza ljudi i robe, trhonoša, javnih službenika, čistača cipela, dimnjačara i t. d.);

18. redarstvena kaznena vlast;

19. pomaganje občina u poslovima mjestnog redarstva;

20. davanje obaviesti državnim i samoupravnim oblastima o moralnom i političkom vladanju i o obiteljskom i imovinskom stanju osoba, i

21. svi oni poslovi, koji su pojedinim propisima povjereni državnim prvomolbenim redarstvenim oblastima.

§ 5.

Protiv odluka županske redarstvene oblasti kao prvomolbene redarstvene oblasti dopuštena je žalba velikoj župi, koja rješava u drugoj molbi.

§ 6.

Župska redarstvena oblast kao nadzorna redarstvena oblast prema potrebi, a po naredbi ministarstva unutarnjih poslova ureduje sa svojim organima u poslovima održavanja javnog reda i sigurnosti na svome području, a izvan mjesta svoga sjedišta, uz predhodnu obaviest nadležne kotarske oblasti odnosno gradskog poglavarstva. U ovim slučajevima imaju kotarske oblasti, obćinska i gradska poglavarstva župskim redarstvenim oblastima davati potrebnu pomoć.

§ 7.

Na čelu župske redarstvene oblasti stoji redarstveni upravitelj, koji je ujedno izvjestitelj velikog župana u redarstvenim pitanjima obćega značaja za područje velike župe kao i za pojedina pitanja, koja mu povjeri veliki župan.

§ 8.

Za vršenje poslova svoga djelokruga župska redarstvena oblast ima potreban broj perovodnog, redarstvenog, stručnog, pisarničkog i podvornog osoblja. Vrstu i broj toga osoblja propisuje ministarstvo unutarnjih poslova.

§ 9.

U gradovima i mjestima veleobrtnog i inače važnijeg značaja ministarstvo unutarnjih poslova na priedlog velike župe može naredbom osnivati izpostave župske redarstvene oblasti s djelokrugom župske redarstvene oblasti kao prvomolbene redarstvene oblasti.

Na čelu izpostave župske redarstvene oblasti stoji upravitelj izpostave.

Odnos izpostave župske redarstvene oblasti prema velikoj župi i ministarstvu unutarnjih poslova jednak je odnosu, propisanom za župske redarstvene oblasti prema istim oblastima.

§ 10.

Nadležni veliki župani izdaju uz odobrenje ministarstva unutarnjih poslova propise o broju i djelokrugu pojedinih radnih jedinica župskih redarstvenih oblasti i izpostava, koje se diele na odsjeke i pododsjeke, o ustrojstvu i djelokrugu rada naročitih ureda i ustanova ovih oblasti (tehničkih, fotografskih, daktiloskopskih i prijavnih kao i redarstvenih uza), o sjedištima i jakosti pojedinih stražarnica i njihovih područja, te o unutarnjem uredjenju i gospodarenju pojedine redarstvene oblasti i izpostave.

§ 11.

Osnutkom župskih redarstvenih oblasti, odnosno izpostava, ukidaju se istodobno u tim mjestima postojeće državne odnosno samoupravne redarstvene ustanove.

Osoblje ukinutih samoupravnih redarstvenih ustanova stavlja se na razpolaganje ministarstvu unutarnjih poslova, koje će u roku od dva mjeseca odlučiti o tom, koji se službenici samoupravnih redarstvenih ustanova preuzimaju u državnu službu.

§ 12.

Redarstveno ravnateljstvo u Zemunu pretvara se u izpostavu župske redarstvene oblasti.

§ 13.

Župske redarstvene oblasti i izpostave uzdržavaju se iz državnih sredstava.

§ 14.

Ministarstvo unutarnjih poslova odredit će naredbom u roku od 2 mjeseca nakon stupanja na snagu ove zakonske odredbe, odnosno nakon osnutka pojedine izpostave: obveze pojedine obćine glede smještaja, uzdržavanja sgrada, namještaja i ostalih stvarnih potreba za pojedine obćine, u sjedištu kojih se osnivaju župske redarstvene oblasti odnosno izpostave takovih oblasti.

§ 15.

Djelokrug župske redarstvene oblasti u Zagrebu ne proteže se na područje kr. i slob. grada Zagreba.

§ 16.

Redarstveno ravnateljstvo u Zagrebu pretvara se u redarstvenu oblast za grad Zagreb zadržavajući svoj dosadašnji djelokrug. Na čelu joj stoji redarstveni upravitelj za grad Zagreb.

§ 17.

U pogledu upravnog postupka i poslovanja župskih redarstvenih oblasti i izpostava vriede isti propisi kao i za ostale državne prvomolbene upravne oblasti.

§ 18.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* kojim se danom stavlja izvan snage zakonska odredba o osnivanju redarstvenog ravnateljstva u Zemunu od 8. listopada 1941. broj CCCXXXIII-1688-Z. p.-1941. Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministarstvu unutarnjih poslova.

U Zagrebu, dne 20. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLV-1817-Z.-1941.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 24. listopada 1941. br. 161.

ZAKONSKA ODREDBA

o razgraničenju obćine Vukmanić i Skakavac i kotara Vojnić i Karlovac.

§ 1.

Porezna obćina Popović-Brdo odcjepljuje se od upravne obćine Vukmanić kotara Vojnić i pripaja upravnoj obćini Skakavac.

§ 2.

Upravna obćina Skakavac odvaja se od kotara Vojnić i pripaja kotaru Karlovac.

§ 3.

Ministarstvo unutarnji poslova izvršit će ovu zakonsku odredbu.

§ 4.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 23. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLXI-1778-Z.-1941.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 24. listopada 1941. br. 161.

ZAKONSKA ODREDBA

o obvezatnoj prodaji i upotrebi smjese benzina s alkoholom za pogon strojeva (motora).

§ 1.

Na kraju točke 13. člana 72. zakona o državnoj trošarini dodaje se nova napomena, koja glasi:

»4. Napomena. Od stupanja na snagu ove zakonske odredbe može se za pogon strojeva (motora) prodavati i upotrebljavati samo smjesa benzina s alkoholom. Ova smjesa mora sadržavati u svakih 100 težinskih dielova smjese: 20 težinskih dielova dehidriranog etilnog alkohola, a kao ostatak benzin, u koji ulazi i metilni alkohol kao sredstvo za denaturiranje etilnog alkohola.

Iznimno je dopuštena prodaja i upotreba čistog benzina samo za pogon strojeva (motora) na zrakoplovima, borbenim plovnim objektima ratne mornarice i plovnim jedinicama financijalne straže.

Tko prodaje li upotrebljava čisti benzin protivno prednjim propisima, kaznit će se za svaki pojedini slučaj globom od 5000 do 200.000 Kuna.

Smatrat će se prekršajem iz člana 33. zakona o državnoj trošarini i kazniti po propisu člana 34. istog zakona osoba koja:

a) alkohol, odredjen za miešanje s benzinom, upotriebi u druge svrhe, a ne za spravljanje smjese za pogon strojeva (motora);

b) iz smjese benzina s alkoholom izdvaja ili pokuša izdvojiti, sasvim ili djelomično, etilni alkohol;

c) iz smjese benzina s alkoholom izdvoji ili pokuša izdvojiti, sasvim il djelomčno, sredstvo za denaturiranje, ili tko alkoholu za miešanje doda ma koje sredstvo, s pomoću kojeg bi se promienilo sredstvo za denaturiranje u pogledu njegova ukusa ili mirisa;

d) alkohol, dobijen na način spomenut pod b) i c), upotriebi ili ga ustupi drugim osobama.

Za izpravnost smjese benzina s alkoholom u prometu odgovorna je osoba, kod koje se smjesa nadje, ako nedvojbeno ne dokaže, da je smjesu nabavila od druge osobe.

Uvjete za benzin, dehidrirani etilni alkohol i metilni alkohol, postotak metilnog alkohola, kojim se ima denturirati etilni alkohol, mjesto i način denaturiranja dehidriranog etilnog alkohola s metilnim alkoholom i miešanja benzina s denaturiranim dehidriranim alkoholom, nadzor nad smjesom i druge odredbe, propisat će državni rizničar.

§ 2.

Od zabrane prodaje i upotrebe čistog benzina za pogon strojeva (motora) iz paragrafa 1. izuzimaju se količine čistog benzina, koje se na dan stupanja na snagu ove zakonske odredbe zateknu na zalihi kod maloprodavača i potrošača. Maloprodavači su osobe, koje drže na skladištu benzin radi preprodaje potrošačima.

Sve ostale količine čistog benzina moraju se prevesti u mješališta benzina s alkoholom, izmiješati po propisima paragrafa 1. i opet staviti u prodaju. Već plaćene trošarine moraju se nakon povratka čistog benzina u mješalište vratiti. Rješenja o povratku tro-

šarine donosit će na temelju molbe i uz dokaz, da je čisti benzin prevezen u mješalište, one oblasti, koje su trošarinu naplatile prema postojećim propisima.

§ 3.

Stupanjem ove zakonske odredbe na snagu prestaju vrieditj svi propisi, koji su joj protivni.

§ 4.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a primjenjivat će se poslie desetog dana nakon proglašenja.

U Zagrebu, dne 23. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r

Broj: CCCLXV-1781-Z.-1941.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 24. listopada 1941. br. 161.

ZAKONSKA ODREDBA

o izmjeni uredbe o izmjenama i dopunama zakona o državnoj trošarini od 22. XII. 1939. M. S. broj 1669.

§ 1.

Čl. 5. uredbe o izmjenama i dopunama zakona o državnoj trošarini od 22. XII. 1939. M. S. br. 1669 mienja se i glasi:

»Od 1. studenoga 1941. obćinska trošarina na obično vino u bačvama i drugim sudovima od najmanje 5 lit. ne može biti veća u Zagrebu i Sarajevu od Kn 300.—, u drugim gradovima na području Nezavisne Države Hrvatske od Kn 200.—, a u ostalim obćinama od Kn 100.— po jednom hektolitru.

Obćinska trošarina na rakiju ne smije biti veća u Zagrebu i Sarajevu od Kn 15.—, u drugim gradovima od Kn 10.—, a u ostalim obćinama od Kn 5.— po hektolitarskom stupnju«.

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 23. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLX-1836-Z.-1941.

Državni rizničar:
Dr. Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 24. listopada 1941, br. 161.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjenama i dopunama uredbe o skupnom porezu na poslovni promet O. P. br. 16.100-1931. od 14. ožujka 1931. i uredbe o odmjeri i naplati poreza na razkoš O. P. br. 64.914-1932. od 14. kolovoza 1932. sa svim njenim promjenama i dopunama.

§ 1.

Točka 2. rednog broja 7 izkaza razkošnih predmeta briše se, a u stupac 6. istog rednog broja unosi se sliedeća primjedba:

»Na tuzemne proizvode ovog rednog broja porez na razkoš obuhvaćen je u stopi skupnog poreza kod c. t. br. 114/154 tarife skupnog poreza.«

§ 2.

U rednom broju 20 izkaza razkošnih predmeta a u stupcu 3 briše se brojka »30« i stavlja se »60«.

§ 3.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu 23. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLXIII-1807-Z.-1941.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 24. listopada 1941. br. 161.

o zaštiti domaćeg glasbenog stvaranja.

§ 1.

Na javnim koncertima imade najmanje četvrtina (25%) razporeda biti izpunjena glasbenim djelima hrvatskih skladatelja.

§ 2.

Sve ostale stalne ili privremene glasbene izvedbe, koje su pristupačne javnosti, imadu izpunjavati najmanje 50% glasbenog razporeda djelima hrvatskih skladatelja. To isto vriedi za krugovalne postaje Nezavisne Države Hrvatske.

§ 3.

Iznimno od propisa §§ 1. i 2. mogu se priredjivati koncerti jedinstvenog stilskog značaja ili takvi, koji su posvećeni jednoj stranoj ličnosti. Svaka ustanova, koja priredi takav stilski koncert, dužna je o istom koncertnom godištu dati isto takav prikaz našeg stvaralačkog nastojanja ili prirediti koncert skladbi kojega hrvatskog skladatelja.

§ 4.

Ministarstvo nastave može pojedine strane glasbene ustanove i umjetnike osloboditi od propisa §§ 1. i 2. ove zakonske odredbe.

§ 5.

Prekršitelji propisa ove zakonske odredbe kaznit će se globom od 500—10.000.— Kuna u korist Državne blagajne, a u slučaju neutjerivosti zatvorom do 10 dana. Kazne izriču mjestne redarstvene oblasti.

§ 6.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama,* a provedba se povjerava ministru nastave.

Zagreb 23. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLXII-1714-Z.-1941.

Doglavnik — ministar:

Dr. M. Budak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 24. listopada 1941. br. 161.

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu
Odjel za gospodarsku politiku

Broj: 59679-1941.

ODLUKA:

o najvišoj prodajnoj cieni loja, te načinu odkupa i razpodjele zanimaocima.

Na temelju čl. 2. uredbe o cienama od 12. ožujka 1941. M. s. broj 358, čl. 2. naredbe o cienama od 24. ožujka 1941. broj 18900-VII-1941. i § 7. naredbe o privremenoj obustavi poslovanja trgovina s namirnicama za najnužnije potrebe života od 26. travnja 1941. broj 41-Z. p.-1941. određujem najviše prodajne ciene sirovom i čistom topljenom loju te način poslovanja s tom robom ovako:

I.

Mesarski i crievarski obrtnici te njihove zadruge, javne, privatne i veleobrtne klaonice te privatnici, koji kolju stoku radi mesa za vlastite potrebe, imaju sirovi i čisti topljeni loj radi odkupa i razpodjele zanimaocima prijavit Savezu prozvođača sapuna na području Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu najkasnije u roku od tri dana nakon stupanja u vlastničtvo i pro-

dati ga po uputama toga Saveza po sliedećim najvišim cienama:

sirovi bubrežni loj po Kn 40.—;
sirovi mesarski (t. zv. mitlinger) loj po Kn 30.—;
sirovi crievarski loj po Kn 16.;
sirovi filekarski loj po Kn 12.— i
čisti topljeni loj po Kn 50.—

sve za 1 kg neto, postavno trgovina, stan odnosno utovarna postaja prodavaoca, bez skupnog poreza na poslovni promet i embalage.

II.

Sve zalihe loja, koje se na dan stupanja na snagu ove odluke nalaze kod bilo koga, imaju se najkasnije u roku od tri dana preporučenim pismom prijaviti Savezu proizvođača sapuna na području Nezavisne Države Hrvatske. Ove zalihe podvrgavaju se u svemu odredbama ove odluke.

III.

Savez proizvođača sapuna na području Nezavisne Države Hrvatske vršit će razpodjelu prijavljenih mu količina loja zanimaocima po uputama ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu, ureda za nadzor ciena.

IV.

Tko se ogrieši o odredbe ove odluke kaznit će se po čl. 7. uredbe o cienama od 12. ožujka 1941. M. s. br. 358 ili naredbe o cienama od 24. ožujka 1941. broj 18900-VII.-1941. odnosno po § 6. naredbe o privremenoj obustavi poslovanja trgovinama s namirnicama za najnužnije potrebe života od 26. travnja 1941. broj 41-Z. p.-1941.

V.

Ova odluka stupa na snagu tri dana nakon proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 24. listopada 1941.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Toth, v. r.

* Narodne novine od 24. listopada 1941. br. 161.

ZAKONSKA ODREDBA

o nadopuni kaznenog zakonika od 27. siečnja 1929.

§ 1.

Kazneni zakonik od 27. siečnja 1929. dopunjuje se u sliedećem:

1. Iza § 291. dodaje se nov § 291. a., koji glasi:

§ 291. a.

Osobe, državljani odnosno pripadnici Nezavisne Države Hrvatske, koji sklope ženidbu protivno propisu točke 1. zakonske odredbe o zaštiti arijske krvi i časti hrvatskog naroda od 30. travnja 1941. broj XLIV-67 Z. p. 1941., proglašene u 61. broju Narodnih novina od 30. travnja 1941., kao i osobe, koje sklope ženidbu bez posebne dozvole, propisane toč. 2. spomenute zakonske odredbe, kaznit će se strogim zatvorom od najmanje šest mjeseci i gubitkom državljanstva i državnog pripadničtva.

2. Iza § 399. dodaje se novi § 399. a., koji glasi:

§ 399. a.

Državni službenik, pred kojim osobe, navedene u § 291. a., sklope ženidbu, kaznit će se strogim zatvorom od najmanje šest mjeseci i gubitkom službe.

§ 2.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 23. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLXV-1847-Z.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 25. listopada 1941. br. 162.

OBRAZLOŽENJE

zakonskoj odredbi o nadopuni kaznenog zakonika od 27. siečnja 1929.

Prema propisima točke 1. zakonske odredbe o zaštiti arijske krvi i časti hrvatskog naroda od 30. travnja 1941. broj XLIV-67-Z. p.-1941., proglašene u 61. broju Narodnih novina od 30. travnja 1941., zabranjena je ženitba Židova i inih osoba, koje nisu arijskog podrietla. Isto tako je zabranjena ženitba osobe, koja povrh arijskih predaka ima jednog predka drugog koljena po rasi Židova ili drugog europskog nearijca, s osobom, koja je po rasi jednakog podrietla.

Prema propisima točke 2. spomenute zakonske odredbe potrebna je dozvola ministarstva unutarnjih poslova za sklapanje ženitbe u sliedećim slučajevima:

1. za ženitbu osobe s dva predka drugog koljena Židova po rasi s osobom, koja ima jednog predka drugog koljena europskog nearijca po rasi, ili s osobom, koja je arijskog podrietla;

2. za ženitbu osobe, koja ima medju predcima pripadnike drugih neeuropskih rasa, s osobom isto takva podrietla, ili s osobom, koja imade jednog ili dva predka drugog koljena Židova po rasi ili jednog predka drugog koljena Ciganina po rasi, ili s osobom arijskog podrietla;

3. za ženitbu izmedju državljana i državnog pripadnika, u koliko nije po točki 1. zabranjena.

Ustanovljeno je medjutim, da Židovi i drugi nearijci pripadnici Nezavisne Države Hrvatske ne poštuju i

izigravaju navedene zakonske propise tako, da prelazeći na katolički ili islamski vjerozakon, pod krinkom katolicizma ili islama sklapaju pred vjerskim oblastima ženitbe protivno propisima točke 1. i 2. zakonske odredbe o zaštiti arijske krvi i časti hrvatskog naroda. Time sviestno i nekažnjeno kvare čistoću arijske rase i kaljaju čast hrvatskog naroda.

Kako ni u spomenutoj zakonskoj odredbi, ni u kaznenom zakoniku od 27. siečnja 1929. za takve prestupnike zakona nisu predvidjene kazne, morao se kazneni zakonik dopuniti novom odredbom, a to je učinjeno dodatkom § 291. a.

Kazneni zakonik od 27. siečnja 1929. u § 399. zaprietio je kaznom zatvora ili novčanom kaznom onom vjerskom predstavniku, pred kojim se sklopi zakonom nedopuštena ženitba. Sa svrhom da se sklapanje takvih ženitaba sprieči i pred za to ovlaštenim predstavnicima gradjanskih oblasti, dopunjen je spomenuti kazneni zakonik novom odredbom, sadržanom u § 399. a.*

U Zagrebu 23. listopada 1941.

Broj: 1847-Z.-1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 25. listopada 1941. br. 162.

Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu
Odjel za gospodarsku politiku

Broj: 59626-1941.

ODLUKA

o najvišoj cieni sirove ovčje, janjeće, kozje i jareće kože domaćeg podrijetla.

Na temelju čl. 2. uredbe o cienama od 12. ožujka 1941. M. s. broj 358 i čl. 2. naredbe o cienama od 24. ožujka 1941. broj 18900-VII-1941. određujem sliedeće najviše ciene sirovoj koži domaćeg podrietla:

I.

Za mesarske obrtnike, javne privatne i veleobrtne klaonice te privatnike, koji kolju stoku radi mesa za vlastitu potrebu, po 1 kg sirove kože: ovčje, janjeće i kozje Kn 72.— i po komadu sirove jareće Kn 62.—, sve na podlozi prima.

II.

Za trgovce po 1 kg sirove kože: ovčje, janjeće i kozje Kn 82.— i po komadu sirove jareće Kn 72.—, sve na podlozi prima postavno željeznička postaja Zagreb.

III.

Tko prodaje ili kupuje sirovu kožu navedenu u ovoj odluci uz višu cienu od one navedene pod I. i II. ove odluke, kaznit će se po čl. 7. uredbe o cienama od 12. ožujka 1941. M. s. broj 358 odnosno naredbe o cienama od 24. ožujka 1941. broj 18900-VII-1941.

IV.

Ova odluka stupa na snagu tri dana nakon proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 23. listopada 1941.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 25. listopada 1941. br. 162.
Odluka je bila objavljena u broju 161. Nar. nov. od 24. listopada 1941. — ali radi pogrješaka ponovno donešena u ovom broju.

PROPISNIK*

o smjesi benzina s alkoholom za pogon strojeva (motora), izdan na temelju zakonske odredbe o obvezatnoj prodaji i upotrebi smjese benzina s alkoholom za pogon strojeva (motora) od 23. listopada 1941. broj CCCLXV-1781-Z.-1941.

§ 1.

Za pogon strojeva (motora) u zemlji može se prodavati i upotrebljavati samo smjesa benzina s alkoholom, koja u 100 težinskih dielova mora sadržavati: 76 težinskih dielova čistog benzina, 20 težinskih dielova dehidriranog etilnog alkohola i 4 težinska diela metilnog alkohola kao sredstva za denaturiranje dehidriranog etilnog alkohola.

§ 2.

Proizvodi destilacije mineralnog ulja (sirove nafte), katrana kamenog uglja, parafinskih škriljevaca i t. d., bez obzira pod kakvim se imenom pojave, koji su namienjeni za miešanje s denaturiranim dehidriranim alkoholom u cilju proizvonje sredstva za pogon strojeva (motora), moraju na 15°C imati manju specifinču težinu od 0,795 i pri frakcionoj destilaciji na Englerovu aparatu do 140°C prelaziti najmanje 50%, odnosno 160°C prelaziti najmanje 80% od ukupne zapremnine. Osim toga ovi proizvodi moraju biti čisti i ne smiju sadržavati strane primjese, koje bi štetno djelovale na strojeve (kiseline i dr.).

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 8. studenoga 1941. broj 173.

§ 3.

Dehidrirani alkohol, koji je namienjen za miešanje s benzinom, mora imati najmanje alkoholnog sadržaja 99,6% težinskih, mora biti bezbojan, neutralne reakcije i ne smije sadržavati stranih primjesa, koje bi štetno djelovale na strojeve.

§ 4.

Metilni alkohol, koji služi kao sredstvo za denaturiranje dehidriranog alkohola namienjenog miešanju s benzinom, mora imati najmanje alkoholnog sadržaja 99,6% težinskih, mora biti bezbojan, nenutralne reakcije, ne smije sadržavati stranih primjesa, osobito klora i sumpora, a u sebi smije sadržavati najviše 1% acetona. Metilni alkohol mora se miešati s vodom u svakom omjeru, mješavina s vodom ne smije se zamutiti, a poslie dužeg stajanja ne smije dati nikakav talog.

§ 5.

Čistionice (rafinerije) sirovog mineralnog ulja, kao i uvoznici benzina, namienjenog za miešanje s denaturiranim dehidriranim alkoholom, moraju potrebne količine denaturiranog dehidriranog alkohola za miešanje s benzinom nabavljati preko središtnjice za žestu u Zagrebu po cieni, koja bude odredjena za taj alkohol.

§ 6.

Na dehidrirani etilni alkohol, koji je namienjen za miešanje sa benzinom, ne plaća se ni državna ni samoupravna trošarina, i isti se mora, prije nego što se iznese iz tvornice ili čistionice (rafinerije) alkohola, denaturirati tako, da se na 100 težinskih dielova de-

hidriranog etilnog alkohola doda 20 težinskih dielova metilnog alkohola.

§ 7.

Metilni alkohol, koji je namienjen za denaturiranje dehidriranog etilnog alkohola, nabavlja središtnjica za žestu u Zagrebu, i ona ga dieli pojedinim tvornicama i čistionicama (rafinerjama) alkohola, u kojma se vrši denaturiranje dehidriranog etilnog alkohola.

Središtnjica za žestu dužna je prijaviti svaku naručenu i kupljenu količinu metilnog alkohola u roku od tri dana nadležnom razdjelu financijalne straže, na područuju koje se nalazi izporučilac (prodavalac) metilnog alkohola. U ovoj prijavi označit će središtnjica mjesto poduzeća ili osobe, od koje je mentilni alkohol kupila, količinu metilnog alkohola u kilogramima i u kakvoj se posudi on nalazi.

Nadležni razdjel financijalne straže utvrdit će odmah kod izporučioca (prodavaoca) količinu metilnog alkohola, te će izuzeti jedan uzorak prema postojećim propisima i isti dostaviti kemijskom laboratoriju na analizu. Sud, u kome se nalazi utvrdjena količina metilnog alkohola, stavit će se pod službene zapore i o svemu tome sastavit će se propisni zapisnik. Metilni alkohol stajat će pod nadzorom i moći će se upotriebiti tek onda, kada kemijski laboratorij analizom utvrdi izpravnost metilnog alkohola.

Metilni alkohol mora se nalaziti u podpuno suhim i cielim željeznim sudovima, koji moraju biti dovoljno osigurani, da u njih ne dospiju strane primjese, koje bi ga onesposobile za namienjenu upotrebu.

Nadležni razdjel financijalne straže osnovat će o ovom metilnom alkoholu posebnu bilježku, u koju će

rednim brojevima s jedne strane upisivati: datum, prijavu središtnjice za žestu, prijavljenu i zaprimljenu količinu metilnog alkohola, datum uzetih uzoraka i broj spisa o izvršenoj kemijskoj analizi; a s druge strane: datum, nalog središtnjice za žestu za izporuku metilnog alkohola, količinu isposlatog metilnog alkohola, količinu isposlatog metilnog alkohola u kilogramima i poduzeće, kome je ovaj izporučen.

Nadležni razdjel financijalne straže ne smije izporučiti ni jednu količinu izpitanog metilnog alkohola bez naloga središtnjice za žestu, koji mora biti ovjeren. Svaku pošiljku metilnog alkohola mora pratiti spis s označenom količinom u kilogramima i brojem naloga središtnjice za žestu, kome se ima priložiti ovjereni priepis nalaza kemijskog laboratorija o izvršenoj analizi.

Svaku količinu zaprimljenog metilnog alkohola za denaturiranje dehidriranog etilnog alkohola dužan je razdjel financijalne straže držati pod službenim zaporom do njezine izporuke. U slučaju, da metilni alkohol stoji duže od 30 dana na zalihi, računajući od dana zaprimanja po prijavi središtnjice za žestu, dužan je razdjel uzeti novi uzorak metilnog alkohola i dostaviti ga ponovno na kemijsku analizu.

§ 8.

Tvornice i čistionice (rafinerije) etilnog alkohola dužne su metilni alkohol, namienjen ze denaturiranje dehidriranog etilnog alkohola, pažljivo čuvati u suhim željeznim sudovima. Nadležni razdjel financijalne straže vodit će u tvornici ili čistionici posebnu bilježku o stanju ovog metilnog alkohola, u koju će upisivati

s jedne strane primitak, a s druge strane izdatak metilnog alkohola za denaturiranje dehidriranog etilnog alkohola.

Sudovi, u kojima se nalazi metilni alkohol, moraju biti osigurani službenim zaporima nadležnog razdjela financijalne straže, odnosno nadzornog financijalnog organa u tvornici ili čistionici (rafineriji) alkohola i mogu se otvarati samo prilikom denaturiranja dehidriranog etilnog alkohola, radi uzimanja potrebne količine metilnog alkohola.

§ 9.

Denaturiranje dehidriranog alkohola s metilnim alkoholom vrši se u tvornici ili čistionici (rafineriji) alkohola po propisima, odredjenim za denaturiranje alkohola obćim sredstvom samo s tom razlikom, da se na 100 kilograma dehidriranog etilnog alkohola dodaje 20 kilograma metilnog alkohola. Denaturiranje vrše upravitelji povjereničtva financijalne straže. Oni su dužni 48 sati prije denaturiranja brzojavnim putem izviestiti Državnu riznicu — odjel za državne prihode o danu svakog denaturiranja kao i o količini dehidriranog etilnog alkohola, namienjenog za denaturiranje. Za ovo denaturiranje ne će se naplaćivati kontrolna naknada.

§ 10.

Odprema denaturiranog dehidriranog alkohola iz tvornice ili čistionice (rafinerije) alkohola vrši se po obćim propisima za odpremu denaturiranog alkohola tako, da se u odpremnim spisima mora posebno iztaknuti, da je to alkohol namienjen za miešanje s benzinom. Odpremni gubitak, predvidjen obćim propisima za alkohol, priznat će se kod odpreme, u koliko stvarno postoji.

§ 11.

Čim prispije denaturirani dehidrirani alkohol u mješalište, dužan je vlastnik mješališta benzina s denaturiranim dehidriranim alkoholom, odmah o tome obaviestiti nadležni razdjel financijalne straže, koji će taj alkohol zaprimiti po postojećim propisima.

Vlastnik mješališta dužan je prijaviti nadležnom razdjelu financijalne straže tri dana ranije miešanje benzina s dehidriranim denaturiranim alkoholom kao i količine alkohola i benzina, koje će upotriebiti za miešanje. O ovome je razdjel dužan odmah brzojavnim putem izviestiti Državnu riznicu, odjel za državne prihode.

§ 12.

Sve dok se ne izvrši miešanje, primljeni denaturirani dehidrirani alkohol ima biti pod službenim zaporima, te se o njemu mora voditi upisnik. U ovaj upisnik upisivat će se na strani primitka: dan primitka alkohola, količina, specifična težina, alkoholni sadržaj, vrsta službenih zapora i opazka; na strani izdatka: dan i sat miešanja, količina upotriebljenog alkohola za miešanje, specifična težina i alkoholni sadržaj. Osim toga u upisnik će se upisivati i svako izvršenje nadzora nad denaturiranim dehidriranim alkoholom do dana miešanja.

Denaturirani dehidrirani alkohol, namienjen za miešanje s benzinom, ne može ležati u mješalištu duže od 30 dana neupotriebljen za miešanje. Za to vrieme priznat će se skladištni gubitak, predvidjen obćim propisima za alkohol, u koliko isti bude stvarno postojao.

§ 13.

Miešanje benzina s denaturiranim dehidriranim alkoholom vrši se u za to posebno uredjenim mješalištima, podizanje kojih, po molbi zainteresiranih osoba ili poduzeća — odobrava Državna riznica, odjel za državne prihode.

Molitelj je dužan uz propisno biljegovanu molbu podnieti nacrt i izcrpan opis mješališta, za koje traži odobrenje, uvjerenje nadležne komore, da na temelju zakona izpunjava sve uvjete za vodjenje trgovine benzinom i sličnim proizvodima, uvjerenje, da nije osudjivan radi zločina ili prestupa iz koristoljublja, i uvjerenje, da nije osudjivan radi trošarinske kriumčarske krivice.

§ 14.

Kao mješališta smatraju se prostorije, koje su odvojene od prostorija, u kojima se nalaze aparati za destilaciju, a koje su obskrbljene odgovarajućim uredjajem.

Uredjaj sisaljki za miešanje mora biti takav, da se smještaj denaturiranog dehidriranog alkohola, za smještaj benzina i za miešanje benzina s alkoholom kao i potreban vod cievi i sisaljke.

Uredjaj sisaljki za miešanje mora biti takav, da se kroz njih siše i benzin i denaturirani dehidrirani alkohol u omjeru, u kojem se po ovom propisniku oni imaju miešati t. j. 3,166:1. Odvodna ciev za mješavinu od sisaljki za miešanje do rezervoara za miešanje mora biti zajednička. Rezervoari u kojima se vrši miešanje, mogu istodobno služiti i za držanje mješavine do

sliedećeg miešanja, ali se miešanje benzina s denaturiranim dehidriranim alkoholom ima vršiti u praznim rezervoarima.

U tu svrhu mora biti svako mješalište, prie izdatog odobrenja pregledano od strane tehničkog nadzornika Državne riznice, odjela za državne prihode, i po njegovu izvještaju odjel za državne prihode donosi rješenje o odobrenju mješališta.

§ 15.

Za jedno miešanje može se upotriebiti najmanje 15.200 kilograma benzina i 4800 kilograma denaturiranog dehidriranog alkohola.

§ 16.

Miešanje benzina s denaturiranim dehidriranim alkoholom vrši se pod nadzorom tehničkog nadzornika Državne riznice, odjela za državne prihode, odnosno tehničkog nadzornika kod čistionice (rafinerije) mineralnog ulja, u prisustvu zapovjednika razdjela financijalne straže ili nadzornog organa u čistionici (rafineriji), ako je ovaj činovnik financijalne straže.

Miešanje se vrši tako, da se na 76 kilograma benzina doda 24 kilograma denaturiranog dehidrirnog alkohola.

Tehnički nadzornik dužan je utvrditi:

1. količinu benzina, namienjenog za miešanje, te da li isti odgovara propisanim uvjetima;

2. količinu nabavljenog denaturiranog dehidriranog alkohola, te da li isti odgovara propisanim uvjetima i

3. na temelju pronadjenih specifičnih težina benzina i alkohola specifičnu težinu, koju će imati smjesa.

Pošto se tehnički nadzornik uvjeri, da benzin i alkohol odgovaraju u svemu propisanim uvjetima za miešanje, izvršit će miešanje. Kada miešanje bude dovršeno, utvrdit će količinu dobivene mješavine i njezinu homogenost. Za tim će, po postojećim propisima iz mješavine uzeti uzorke u tri primjerka, od kojih će jedan predati kemijskom poduzeću, a drugi i treći primjerak poslati kemijskom laboratoriju na analizu. O izvršenom miešanju sastavit će propisni zapisnik u tri prmjerka, od kojih će jedan primjerak predati poduzeću, drugi nadzornom organu financijalne straže, a treći dostaviti na nadležnost Državnoj riznici, odjelu za državne prihode.

Troškovi puta i službenog rada tehničkog nadzornika padaju na teret stranke, a računaju se po uredbi o naknadi putnih i seobenih troškova državnih službenika gradjanskoga reda i po zakonskoj odredbi br. CCXLI-1034-Z. p. 1941.

§ 17.

Službenici, pod nadzorom kojih je smjesa spravljena, dužni su u zapisniku svojim podpisom potvrditi, da je miešanje izvršeno po odredbama ovoga propisnika i da dobijena smjesa odgovara propisima. Ovaj zapisnik podpisuje i vlastnik ili zastupnik poduzeća, u čijem je mješalištu izvršeno miešanje.

§ 18.

O količini proizvedene smjese mora se voditi nadzor, pa se u tu svrhu ima u svakom mješalištu osnovati posebna knjiga. U ovu knjigu upisivat će se: dan mie-

šanja, količina benzina, uzetoga za miešanje u kilogramima, njegova specifična težina, količina denaturiranog dehidriranog alkohola, uzetog za miešanje s benzinom u kilogramima, njegova specifična težina i alkoholni sadržaj, broj upotriebljenih rezervoara za miešanje kao i količina i specifična težina dobijene mješavine.

§ 19.

Najstrože je zabranjeno ma što dodavati proizvedenoj mješavini, te istu treba čuvati, da do nje ne bi doprla voda. Organi, koji vrše stalan nadzor nad mješalištem i inače, moraju paziti na izpravnost smjese, i ako ma što neizpravno utvrde, dužni su obustaviti upotrebu smjese i o tome hitno obaviestiti Državnu riznicu, odjel za državne prihode.

Količine smjese, koje se izdaju za pogon strojeva (motora) bez naplate državne trošarine, imadu se po postojećim propisima obojiti crvenom bojom.

§ 20.

Nadzorni organi financijalne straže dužni su s vremena na vrieme uzimati uzorke smjese, koja se nalazi u prometu i iste poslati kemijskom laboratoriju na analizu. Za izpravnost smjese u prometu odgovorna je osoba, kod koje se smjesa nadje, u koliko ne dokaže, da ju je kao takvu nabavila od druge osobe. Ako se kemijskom analizom utvrdi, da je smjesa, koja je nadjena u prometu, izmijenjena ma u kojem pravcu, kaznit će se odgovorna osoba po propisima 4. napomene uz točku 13. člana 72. zakona o državnoj trošarini.

§ 21.

Sudovi, u kojima se vrši odprema smjese, moraju biti čisti i suhi. Odprema smjese mora se uvijek vršiti pod službenim zaporom i za njezinu odpremu i nadzor vriede u svemu odredbe, koje su propisane za čisti benzin.

§ 22.

Količine čistog benzina, koje se na dan stupanja na snagu zakonske odredbe o obevezatnoj prodaji i upotrebi smjese benzina s alkoholom za pogon strojeva (motora) od 23. listopada 1941. broj CCCLXV-1781-Z. 1941. zateknu na zalihi kod maloprodavača i potrošača, mogu se i poslie stupanja na snagu ove odredbe prodavati i upotrebljavati za pogon strojeva (motora). Maloprodavači su osobe, koje drže na skladištu benzin s plaćenom trošarinom radi preprodaje potrošačima.

Sve ostale količine čistog benzina, koje su namienjene za pogon strojeva (motora), imadu se po stupanju na snagu spomenute zakonske odredbe odpremiti u mješališta i tu izmiešati s denaturiranim dehidriranim alkoholom. Odprema benzina u mješališta ima se vršiti po postojećim propisima, koji vriede za odpremu beztrošarinskih predmeta. U koliko je za ovaj benzin plaćena državna i banovinska trošarina, odprema ovakvog benzin u mješališta ima se vršiti isto tako sprovodnim listom, u kome se imadu upisati podatci uplate trošarine s oznakom, da se odprema vrši na temelju ovog propisnika. Vlastnicima ovakvog čistog benzina vratit će se naplaćene trošarine, ako molbi prilože sprovodni list, da je benzin zaista primljen u

mješalištu, i dokaz, da je na taj benzin plaćena trošarina.

§ 23.

Količine smjese benzina s alkoholom, izmiešane u dosadašnjem razmjeru, koje se zateknu kod prodavača i potrošača na dan stupanja na snagu zakonske odredbe o obvezatnoj prodaji i upotrebi smjese za pogon strojeva (motora), mogu se i poslie stupanja na snagu ove odredbe prodavati i upotrebljavati za pogon strojeva (motora).

§ 24.

Sve količine dehidriranog etilnog alkohola, denaturiranog s metilnim alkoholom u dosadašnjem razmjeru, koje se na dan stupanja na snagu spomenute zakonske odredbe zateknu na zalihi neizmiešane s benzinom, imadu se prije miešanja s benzinom ponovno denaturirati s metilnim alkoholom tako, da se dobije razmjer propisan u § 9. ovog propisnika.

§ 25.

Ovaj propisnik stupa na snagu 10 dana nakon proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 25. listopada 1941.

Broj: 1849-Z-1941.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

---

* **Narodne novine od 25. listopada 1941. br. 162.**

ZAKONSKA ODREDBA*

o Hrvatskom sveučilištu.

I. Obće uredjenje sveučilišta

§ 1.

Hrvatsko sveučilište u Zagrebu samostalan je i najviši učevni zavod Nezavisne Države Hrvatske, a ima ove fakultete: bogoslovni, mudroslovni, pravni, medicinski, poljodjelsko-šumarski, tehnički, veterinarski i farmaceutski.

§ 2.

Sveučilište i pojedini njegovi fakulteti pravne su osobe. Svoj zadatak vrše preko svojih organa pod neposrednim nadzorom ministra nastave.

§ 3.

Uredjenje fakulteta, te njihov nastavni i izpitni red propisuje ministar nastave na priedlog fakulteta.

Ministar nastave može propisati shodne odredbe u pogledu suradnje pojedinog fakulteta s ministrom iste struke.

Zakladnice i statute za sve zaklade sveučilišta odobrava ministar nastave na priedlog senata.

II. Sveučilištne oblasti

§ 4.

Sveučilištne oblasti jesu: rektor, senat, dekani, fakultetska vieća, niži i viši stegovni sud za nastavnike i za ostalo sveučilištno osoblje i stegovni sud za slušače.

---

* Po izpravku u Narodnim novinama od 8. studenoga 1941. broj 173.

A) Rektor

§ 5.

Rektor upravlja sveučilištem i predstavlja ga. On izvršuje odluke senata i rješava tekuće poslove sveučilišta, napose one, koji nisu izriekom stavljeni u nadležnost koje druge sveučilištne oblasti. Utvrdjuje dnevni red za sjednice senata, saziva ih i predsjeda im, čuva sveučilištni pečat i izdaje izprave, odobrava dopust nastavnicima do najviše 14 dana u školskoj godini i brine se za održavanje reda u svim prostorijama sveučilišta.

Rektor imenuje na priedlog senata odnosno fakultetskih vieća pisarničko, tehničko (§ 109. sl .d, e) i podvorničko osoblje.

§ 6.

Rektor se bira pri kraju školske godine na jednu godinu izmedju djelatnih redovnih profesora. Izbor obavlja posebno tielo, koje saziva rektor, a u nj odredjuje svako fakultetsko vieće iz svoje sredine četiri izbornika i dva zamjenika. Dvojica od izbornika moraju biti redoviti profesori, a dvojica mogu biti i izvanredni profesori.

Izboru predsjeda odstupajući rektor, ali nema prava glasa. Izbor se vrši tajnim glasovanjem.

Izabran je onaj kandidat, koji je dobio nadpolovičnu većinu svih glasova. Ako se to ne postigne ni ponovljenim biranjem, pristupa se užem izboru izmedju dvaju kandidata, koji su kod drugog biranja dobili najviše glasova. Ako je broj glasova jednak, odlučuje ždrijeb.

O izboru rektora podnosi se izvješće ministru nastave.

Novi rektor preuzima dužnost osam dana prije početka školske godine.

Isti profesor može biti ponovno biran rektorom.

§ 7.

Odstupajući rektor postaje prorektorom. Ako nema prorektora, izabire se on na jednaki način kao i rektor. Rektora zamjenjuje prema potrebi prorektor, a prorektora dekan, najstariji po sveučilištnoj profesorskoj službi.

B) Senat

§ 8.

Senat sastavljaju rektor, prorektor, dekani i prodekani svih fakulteta.

Kad je potrebno, može senat pozvati i druge predstavnike pojedinih fakulteta, najviše po dvojicu izmedju redovitih profesora svakoga fakulteta, koje izabire fakultetsko vieće. Ti prestavnici imaju savjetni glas.

§ 9.

Senat vrši ove poslove:

1. vieća o svim pitanjima, koja se tiču cjelokupnog sveučilišta;

2. sastavlja na temelju priedloga fakulteta nacrt godištnjeg proračuna za sveučilište;

3. izradjuje i predlaže ministru nastave na odobrenje propise o ustrojstvu družtvovne pomoći slušačima;

4. rukuje obćim zakladama sveučilišta i nadgleda njegovu imovinu;

5. u izboru nastavnika daje svoje obrazloženo mišljenje i predlaže ga ministru nastave na odluku (§ 32.);

6. bira izmedju redovitih profesora pet članova i dva zamjenika u niži stegovni sud, zatim stegovnog iztražitelja i tužitelja za niži i viši stegovni sud;

7. bira i predlaže ministru nastave na imenovanje sveučilištnog tajnika i perovodno osoblje rektora;

8. daje obrazloženo mišljenje o priedlozima fakulteta za prestanak sveučilištne nastavničke službe po § 58. ove zakonske odredbe;

9. razpravlja i odlučuje o izboru počastnih doktora na temelju priedloga fakulteta;

10. vodi nadzor nad predavanjima Pučkog sveučilišta;

11. bira 4 predstavnika u Hrvatsku narodnu i sveučilištnu knjižnicu (§ 74.);

12. odredjuje svoj poslovni red;

13. predlaže ministru nastave vjerskog propovjednika za slušače rimokatoličke i islamske vjeroizpoviesti u sporazumu s nadbiskupskim ordinarijatom odnosno Reis-ul-ulemom;

14. odlučuje o svim pitanjima, koja su mu stavljena u nadležnost ovom zakonskom odredbom i drugim zakonskim propisima, zatim o predmetima, koji se tiču sveučilišta, a ne pripadaju nadležnosti nijednoga drugog sveučilištnog organa.

§ 10.

Sjednice senata saziva rektor po potrebi, a za vrieme školskoga rada najmanje svaki mjesec jedanput.

Saziv senata mogu tražiti najmanje tri četvrtine članova senata ili pojedina fakultetska vieća ili ministar nastave, naznačivši predmet razprave. U tom slučaju mora rektor sazvati senat najdalje za osam dana po primitku zahtjeva.

Sjednica senata se saziva i za vrieme školskih praznika, ako to zahtieva obći probitak sveučilišta.

§ 11.

Za valjanost zaključaka senata potrebna je prisutnost bar tri četvrtine njegovih članova. O dužnosti prisustvovanja sjednicama vriedi odredba § 53.

C) Dekani

§ 12.

Dekan upravlja fakultetom, izvršuje odluke fakultetskog vieća, rješava tekuće poslove i brine se za nastavu i izpite na fakultetu. O važnijim odlukama i dogodjajima izvješćuje na sliedećoj sjednici vieća.

Dekan napose nadzire fakultetske zavode, klinike, seminare, laboratorije, upravu dobara, pazi na vršenje nastavničkih dužnosti nastavnika i pomoćnoga nastavnog osoblja; nadgleda cjelokupan rad upravnog, računskog, tehničkog i podvorničkog osoblja fakulteta; izradjuje priedloge za sastav izpitnih povjerenstava; postavlja zamjenu za članove izpitnih povjerenstava u slučaju njihove bolesti ili inake spriečenosti; skuplja podatke za priedlog proračuna fakulteta; saziva sjednice fakultetskog vieća i predsjeda im.

§ 13.

Dekana bira fakultetsko vieće na godinu dana izmedju redovitih profesora pri kraju školske godine u skladu s odredbom § 6. st. 3. ove zakonske odredbe. Odstupajući dekan postaje prodekan.

O izvršnom izboru podnosi se izvješće rektoru i preko rektora ministru nastave.

Novi dekan preuzima dužnost osam dana prije početka školske godine.

U svim dužnostima zamjenjuje dekana prodekan, a prodekana po sveučilištnoj profesorskoj službi najstariji profesor ili profesor, kojega odredi fakultetsko vieće, ako su ovi opravdanim razlogom zapriečeni.

D) Fakultetsko vieće

§ 14.

Fakultetsko vieće sastavljaju svi redoviti i izvanredni profesori.

Predsjednik je vieća dekan, a perovodja po službi najmladji izvanredni profesor.

Ostale nastavnike fakulteta može dekan pozvati na sjednicu fakultetskog vieća, ako je potrebno, da se preslušaju u pitanjima struke, koju predaju, ali nemaju prava glasa.

§ 15.

Fakultetsko vieće vrši ove poslove:

1. bira dekana i po potrebi prodekana;
2. sastavlja red predavanja za svako poljeće;
3. brine se za popunjenje izpražnjenih katedra i za zamjenjivanje odsutnih i bolestnih nastavnika;

4. bira i s obražloženjem predlaže preko senata profesore, docente i suplente;

5. bira i predlaže za imenovanje ostale nastavnike i pomoćno nastavno osoblje, tajnika fakulteta, uredsko perovodno, knjižničko stručno, pisarničko, tehničko i podvorničko osoblje;

6. stavlja priedlog za prestanak sveučilištne nastavničke službe po § 58. ove zakonske odredbe.

7. daje mišljenje o dopustima nastavnika preko 14 dana;

8. izradjuje priedlog proračuna za svoj fakultet;

9. rukuje poklonima, zakladama i fondovima fakulteta i nadzire njegovu imovinu;

10. brine se za sgrade, prostorije, potrebne za nastavu, i za zavode;

11. odlučuje o uračunavanju poljeća slušačima;

12. odlučuje o priznanju diploma inozemnih fakulteta po propisima zakona o nostrifikaciji diploma;

13. odlučuje o razporedu izpita i o sastavu izpitnih povjerenstava;

14. odredjuje svoj poslovni red;

15. odlučuje o svim pitanjima, koja su mu stavljena u nadležnost ovom zakonskom odredbom i drugim zakonskim propisima.

§ 16.

Sjednice fakultetskog vieća saziva dekan za vrieme školskoga rada svaki mjesec, a inače prema potrebi ili na zahtjev četvrtine članova vieća. U potonjem slučaju ima dekan sazvati sjednicu najkasnije za osam dana, odkad je primio zahtjev saziva. Odredba § 10. st. 3. vriedi i za sjednicu vieća.

§ 17.

Vieće može valjano odlučivati, ako je prisutna najmanje polovica članova. Odluke vieća stvaraju se većinom glasova prisutnih.

E) Niži i viši stegovni sud

§ 18.

U niži stegovni sud bira senat izmedju redovitih profesora pet članova i dva zamjenika kao i stegovnog iztražitelja i tužitelja na godinu dana. Jedan član suda i jedan zamjenik moraju biti profesori pravnoga fakulteta. Sud je nadležan za sve stegovne prestupke nastavnog i ostalog sveučilištnog osoblja.

§ 19.

Viši stegovni sud sastavljaju rektor i dekani sviju fakulteta. Njihovo zamjenjivanje vrši se po odredbi §§ 7. i 13. st. 5. ove zakonske odredbe. Dužnost iztražitelja i tužitelja vrši ista osoba kao i kod nižeg suda.

§ 20.

Postupak stegovnih sudova vrši se po propisima zakona o činovnicima, a u koliko ih nema, po propisima kaznenoga postupka.

F) Stegovni sud za slušače

§ 21.

Stegovne propise za slušače sastavlja senat nakon saslušanja predstavnika ustaške sveučilištne mladeži, a odobrava ih ministar nastave.

III. Nastavnici

§ 22.

Nastavnici sveučilišta jesu: 1. redoviti profesori, 2. izvanredni profesori, 3. sveučilištni docenti, 4. počastni i naslovni profesori, 5. privatni docenti, 6. suplenti, 7. pomoćni (honorirani) nastavnici, 8. stalni i pomoćni lektori, 9. učitelji vještina.

Popunjavanju mjesta nastavnika predhodi redovito natječaj.

§ 23.

Profesori i docenti sveučilišta uživaju podpunu slobodu naučavanja, koliko ih u tom zakon ne ograničuje.

Svaki profesor dužan je znanstveno raditi, objelodanjivati svoje radove i brinuti se za izobrazbu znanstvenih radnika.

§ 24.

Redoviti i izvanredni profesori stiču imenovanjem u svojoj službi stalnost i nepremjestivost.

§ 25.

Bez natječaja može se za redovitog profesora pozvati priznati učenjak izvan fakulteta ili izabrati izvanredni profesor fakulteta, ako je novim radom stekao znanstvenu kvalifikaciju za redovitog profesora.

U natječaju može se redovitim profesorom izabrati kandidat, koji je habilitiran za tu struku ili po mišljenju fakulteta ima spremu, koja odgovara toj kvalifikaciji, i onaj, koji je svojim znanstvenim radom potvrdio, da samostalno i s uspjehom obradjuje struku, za koju se bira.

§ 26.

U slučaju poziva ili izbora bez natječaja podnose dvojica redovitih profesora pismeni izvještaj, u kome se navodi životopis kandidata i sav njegov znanstveni rad. Ako fakultet nema dvojice stručnjaka za izvještaj, fakultetsko vieće može tražiti mišljenje stručnih profesora u drugim fakultetima ili visokim školama u državi.

Izvjestitelji ne mogu biti redoviti profesori katedre, na koju se poziva ili za koju se izabire novi nastavnik, kao ni osobe, koje su s kandidatom rodjaci u izravnoj lozi, u pobočnoj lozi do uključivo četvrtog koljena, rodjaci po tastbini do uključivo drugog koljena, kao ni ženitbeni drug.

§ 27.

Za izbor redovitog profesora traži se absolutna većina glasova svih redovitih profesora toga fakulteta.

§ 28.

Natječaj za redovitog profesora ima dekan na temelju zaključka fakultetskog vieća oglasiti u Narodnim novinama, a prema potrebi i u drugim domaćim novinama.

U oglasu natječaja ima se točno navesti katedra i predmet, za koji se traži profesor, i rok, do kojega se kandidati imaju prijaviti. Taj rok ne može biti kraći od šest tjedana ni duži od šest mjeseci, računajući od prvog oglasa u Narodnim novinama. U tom roku mora se natječaj oglasiti najmanje tri puta, ali u razmaku od najmanje tri dana, a najviše od osam dana.

§ 29.

Natjecatelji moraju u odredjenom roku podnieti molbu dekanu. Molbi treba priložiti sve izprave, koje su potrebne za imenovanje u državnu službu, doktorsku diplomu, odnosno svjedočbu diplomskog izpita (§ 92.), opis života (curriculum vitae), u kojemu treba napose navesti tok studija i rad poslie svršenih sveučilištnih nauka, te predložiti sve objavljene znanstvene i stručne radnje.

Fakultetski propisi mogu pored doktorske diplome tražiti i diplomu o završenim fakultetskim naukama.

§ 30.

Dekan iznosi molbe pred fakultetsko vieće, koje bira iz svoje sredine dvojicu izvjestitelja prema odredbama § 26. ove zakonske odredbe.

§ 31.

U slučaju poziva ili izbora za redovitog profesora može fakultetsko vieće predložiti i više kandidata bilo odredjujući red, kojim bi se imali uzeti u obzir, bilo predlažući sve podjednako (aequo loco).

Kod svakoga izbora nastavnika, o kojemu se razpravlja u senatu, odredjuje fakultetsko vieće dva delegata, koji sudjeluju s pravom glasa u razpravi o tom izboru. Jedan delegat ima zastupati možebitne priedloge manjine.

§ 32.

Priedlog fakultetskog vieća dostavlja dekan u roku od deset dana preko rektorata senatu. Ako se senat s priedlogom ne slaže, mora ga svojim obrazloženim mišljenjem poslati ministru nastave na odluku. Pri

tom ocjenjuje senat formalnu, moralnu i stručnu kvalifikaciju kandidata.

§ 33.

U natječaju se može za izvanrednog profesora izabrati kandidat, koji je habilitiran za tu struku ili imade po mišljenju fakulteta spremu, koja odgovara toj kvalifikaciji, i kandidat, koji imade samostalnih znanstvenih radnji iz struke, za koju se natječe, ali fakultet misli, da ga ti radovi još ne preporučuju dovoljno za redovitog profesora.

§ 34.

Za izbor izvanrednog profesora i sveučilištnog docenta traži se absolutna većina glasova svih redovitih i izvanrednih profesora toga fakulteta.

§ 35.

Sveučilištni docent može se izabrati na temelju natječaja izmedju kandidata, koji su habilitirani kao privatni docenti, a izuzetno i izvan kruga privatnih docenata, ako za to postoje važniji razlozi.

§ 36.

Za natječaj i dalji postupak kod izbora izvanrednog profesora i sveučilištnog docenta primjenjuju se odredbe §§ 28.—32. ove zakonske odredbe tako, da jedan od izvjestitelja može biti i izvanredni profesor.

§ 37.

Docent ne polaže državni stručni izpit u smislu propisa zakona o činovnicima.

§ 38.

Imenovani docent ima se poslie pete i desete godine od imenovanja podvrći nanovo izboru. Ako se rok navršuje u vrieme školskih praznika, izbor se obavlja u posljednjoj sjednici prije završetka školske godine.

§ 39.

Za počastnog profesora može biti izabran priznati učenjak ili bivši sveučilištni profesor.

Naslov redovitog profesora može se podieliti izvanrednom profesoru docentu ili privatnom docentu.

Izbor počastnog i naslovnog profesora vrši se po odredbama ove zakonske odredbe na isti način, kao i izbor redovitog i izvanrednog profesora.

Počastni profesor nema prava na nagradu za svoja predavanja, ali mu je ministar nastave može iznimno odrediti.

§ 40.

Vrieme, što su ga profesori, docenti i asistenti proveli prije, nego su došli na to mjesto, u ma kojoj državnoj ili samoupravnoj ili privatnoj službi, odnosno u ma kojem akademskom slobodnom zvanju iza polučene fakultetske spreme bilo u državi bilo u inozemstvu, računa im se kao vrieme stvarno provedeno u djelatnoj državnoj službi u smislu činovničkog zakona za napredovanje i za mirovinu.

O uračunavanju odlučuje ministar nastave na priedlog nadležnih sveučilištnih oblasti.

§ 41.

Naslov privatnog docenta, spojen s dopuštenjem predavanja (venia docendi) na kojem fakultetu, dobiva

se imenovanjem sa strane ministra nastave, a na priedlog fakultetskog vieća i senata († 32.), na temelju habilitacionoga postupka, koji će se urediti posebnom naredbom ministra nastave.

§ 42.

Privatni docent dužan je držati bar svakog drugog poljeća jedan kolegij od dva sata tjedno iz struke, za koju je habilitiran. Ako privatni docent ne vrši svoje dužnosti, može fakultetsko vieće zaključiti i preko senata predložiti ministru nastave, da mu oduzme podieljeno dopuštenje predavanja. Isti priedlog može se staviti, ako docentov rad i držanje u javnosti nije u skladu s položajem i pozivom sveučilištnog nastavnika.

§ 43.

Kad se isprazni mjesto profesora ili docenta, koji sam predaje dotičnu struku, a nije odmah moguće popuniti ga redovitim načinom, može se imenovati suplent, koji će vršiti sve nastavničke dužnosti, dok ne bude opet moguće redovito popuniti ispražnjeno mjesto. U tu svrhu predlaže fakultetsko vieće ministru nastave prikladnoga stručnjaka iz fakulteta ili izvan fakulteta obrazloživši mu potrebu, a senat daje o priedlogu svoje mišljenje.

§ 44.

U nedostatku, odsutnosti ili preobterećenosti proprofesora ili docenta može fakultetsko vieće izabrati stručnjaka iz fakulteta ili izvan fakulteta za pomoćnog nastavnika i predložiti ga ministru nastave za imenovanje, dok traje potreba, ali najduže za tri godine.

Sveučilištni nastavnici mogu biti pomoćni nastavnici za predmete, koji su srodni njihovima, ili za srodne predmete na drugim fakultetima, ali ne mogu imati ni u kojem slučaju ukupno više od šest honoriranih sati na tjedan, a nikada ne mogu na svom fakultetu biti pomoćni nastavnici za svoje predmete.

§ 45.

Za predavanje živih jezika imenuje ministar nastave stalnim ili pomoćnim lektorima osobe s fakultetskom ili višom stručnom spremom po izboru fakultetskog vieća, izvršenom na temelju natječaja, i po suglasnosti senata. Za postupak natječaja i izbora vriede propisi ove zakonske odredbe o izboru profesora. Poslie svake tri godine lektori se podvrgavaju novom izboru. Ako ne budu izabrani, stavljaju se ministru nastave na razpolaganje. Lektori ne polažu stručnoga izpita.

§ 46.

Za predavanje vještina postavljaju se viši ili niži učitelji vještina.

Višim učiteljem vještina može se imenovati na temelju razpisanoga natječaja osoba, koja ima višu stručnu spremu i položen državni stručni izpit.

Nižim učiteljem vještina može se imenovati na temelju razpisanog natječaja osoba, koja ima srednju stručnu spremu i položen državni stručni izpit.

Kao viša stručna sprema smatra se fakultetska sprema odnosno diploma visoke stručne škole sa završnim izpitom, a kao srednja stručna sprema smatra se izpit zrelosti u srednjoj školi ili zaključni izpit u

srednjoj stručnoj školi. Pobliže odredbe o kvalifikaciji stručnih škola propisuju se u fakultetskim propisima. Glede izbora i trajanja službe učitelja vještina vriedi propis § 45. ove zakonske odredbe.

§ 47.

Mjesto lektora i učitelja vještina može se u potrebi popuniti bez natječaja pomoćnim nastavnikom.

§ 48.

Nastavnici svih vrsta osim privatnih docenata mogu biti ugovorni, napose ako su strani državljani. Njihov izbor teče po propisima ove zakonske odredbe za dotičnu vrstu nastavnika. Pošto je izbor konačno izvršen, fakultetsko vieće odredjuje beriva, te se izbor i priedlog vieća podnose ministru na odobrenje. Po ministrovu odobrenju zaključuje ugovor rektor prema propisima zakona o činovnicima.

§ 49.

Ugovorni nastavnici ne mogu obnašati čast rektora ili dekana, niti mogu biti članovi fakultetskog vieća. oni se moraju odazvati pozivu rektora ili dekana na sjednice koje sveučilištne oblasti, te imaju u takvu slučaju savjetni glas.

§ 50.

Suplenti dobivaju mjesečnu nagradu i to:

a) ako za vrieme supliranja ne obavljaju svoje vlastite s plaćom povezane javne službe, četvrtinu plaće i položajnog doplatka izvanrednog profesora u najnižoj grupi;

b) ako za vrieme supliranja obavljaju čitavu svoju s plaćom povezanu javnu službu, polovicu plaće i položajnog doplatka izvanrednog profesora u najnižoj grupi;

c) ako nemaju nikakve plaće iz javnih sredstava, sva beriva izvanrednog profesora u najnižoj grupi.

Ako suplent dolazi na izpražnjeno proračunsko mjesto docenta, dobiva podpuna beriva docenta, kako su u proračunu osigurana za to mjesto.

Uz to primaju suplenti u podpunosti nagrade i doplatke, koje bi primao profesor za vršenje posebnih dužnosti, koliko i sami vrše te dužnosti (znanstveni, zavodski i seminarski doplatak i sl.).

Beriva se izplaćuju na teret istih stavaka proračuna, iz kojih bi se izplaćivala, kada bi odnosno mjesto bilo popunjeno redovitim načinom.

Pomoćnom nastavniku odredjuje nagradu ministar nastave.

§ 51.

Profesori, docenti, pristavi i asistenti mogu dobiti znanstveni doplatak u visni polovice svojih beriva. O tome odlučuje ministar nastave na priedlog fakultetskog vieća, uvažujući pri tome znanstveni rad i dopuštene nuzgredne poslove (stavka 2. § 56.).

§ 52.

Za obavljanje rektorskih i dekanskih dužnosti pripada rektoru posebna mjesečna nagrada od 50%, a dekanima od 30% njihovih mjesečnih beriva. Ta nagrada pripada zamjenicima rektora odnosno dekana, ako ih u vršenju njihovih dužnosti zamjenjuju neprekidno više od mjesec dana.

Nadstojnici zavoda, kabineta, seminara i laboratorija, klinika, fakultetske knjižnice i pomoćnih ustanova, predvidjenih fakultetskim nastavnim redom, dobivaju takodjer posebnu mjesečnu nagradu od 20% svojih mjesečnih beriva.

Te nagrade ne ulaze u temelj za odmjerenje mirovine.

Ako je nastavnik na čelu više ustanova u sastavu jedne te iste katedre, prima samo jednu nadstojničku nagradu.

§ 53.

Nastavnici su dužni svoja predavanja udesiti tako, da promiču znanstveno nastojanje a podjedno slušačima pruže stručno obrazovanje i spreme ih za njegovu primjenu u budućem zvanju. Dužni su držati propisana predavanja, vježbe i izpite, te dolaziti na sjednice, na koje su pozvani.

Najmanji broj predavanja i vježbi za profesore iznosi šest sati na tjedan, od čega mora biti bar polovina predavanja. Za ostale nastavnike odredjuje broj sati fakultetsko vieće.

Nastavnici su dužni, da uviek na vrieme izvieste dekana o svojoj bolesti ili drugoj kakvoj smetnji, zbog koje ne mogu držati predavanja i izpite, ili dolaziti na sazvane sjednice.

Izostanak od predavanja, izpita i sjednica sbog službenih poslova izvan sveučilišta ne smatra se dopustom.

U drugoj polovici svakoga poljeća prijavljuju nastavnici dekanu na njegov poziv svoja predavanja za iduće poljeće. Fakultetsko vieće može stavljati prijavljenom razporedu svoje primjetbe, a po potrebi i mienjati ga.

Docenti odredjuju svoja predavanja u sporazumu s profesorom dotične struke, ako ga ima.

§ 54.

U isto vrieme ne može na istom fakultetu biti na dopustu toliko nastavnika, da bi nastava i poslovi sveučilištnih oblasti trpjeti štetu. Rektor u sporazumu s dekanom prosudjuje opravdanost molbe za dopust, te ga odobrava najviše do 14 dana u toku jedne školske godine.

Kad traži dopust duži od 14 dana, mora nastavnik predati dekanu pismenu molbu i navesti razloge, zašto traži dopust, i način, na koji misli naknaditi propuštena predavanja i vježbe.

Dopust, duži od 14 dana, odobrava ministar nastave na priedlog fakultetskog vieća. On može ovlastiti rektora, da odobrava dopuste u trajanju od 14 do 30 dana.

Rektoru daje dopust od preko 14 dana ministar nastave.

O kraćim dopustima izpod 14 dana u jednoj školskoj godini rektor samo izvješćuje ministra nastave.

§ 55.

Dopust u znanstvene svrhe u trajanju od jednog do dva poljeća mogu nastavnici dobiti samo na priedlog fakultetskog vieća. Takve molbe mogu se rješavati samo na kraju poljeća, prije nego se ustanovi red predavanja i vježbi za sliedeće poljeće. Priedlog treba obrazložiti i ujedno navesti, na koji će se način naknaditi ili zamieniti predavanja i vježbe dotičnog nastavnika.

§ 56.

Nijedan profesor, docent, učitelj ili asistent ne može primiti službe, koja je nespojiva s njegovim nastavničkim i naučnim dužnostima. Ako takvu službu primi, prestaje mu nastavnička služba na sveučilištu.

Za vršenje poslova, koji nisu nespojivi s nastavničkim i naučnim dužnotima, potrebna je dozvola, koju daje i oduzima senat na priedlog fakultetskog vieća.

§ 57.

Nastavnici sveučilišta mogu davati pojedina stručna mišljenja ili na poziv javnih oblasti ili s dozvolom fakultetskog vieća.

Nastavnici, koji se pri davanju mišljenja privatnim strankama služe sredstvima sveučilištnih zavoda i njihovim prostorijama, dužni su platiti odgovarajuću naknadu. Visinu naknade odredjuju fakultetska vieća. Primljene svote troše se za nabavljanje potrošenih sredstava i našastara zavoda.

§ 58.

Profesori služe do navršene 70 godine života. Imaju pravo tražiti umirovljenje, pošto su navršili 35 godina službe, priznate za mirovinu, ili 60 godina života.

Nijedan profesor ne može biti premješten u drugu službu ili drugi fakultet, niti postavljen na drugi položaj, bez svog pristanka.

Redovitom i izvanrednom profesoru može prestati nastavnička služba: 1. na priedlog fakultetskog vieća i senata, kada je tako oslabio, da ne može stalno vršiti svoju dužnost; 2. temeljem osude stegovnog suda.

§ 59.

Kada profesor toliko oslabi, da ne može vršiti svoje dužnosti, obraća se dekan fakulteta, na kome profesor predaje, rektoru s priedlogom, da sastavi liečničko povjerenstvo od tri člana. Taj zahtjev rektor dostavlja ministru nastave. Povjerenstvo se odredjuje po propisima zakona o činovnicima. Njegov nalaz je temelj za postupak po prednjem paragrafu.

§ 60.

Profesor se u sveučilištnu službu ne može vratiti bez novog izbora, a kad se vrati, pripadaju mu položaj i beriva, koja bi imao, da je ostao u nastavničkoj službi.

§ 61.

Lektori, stalni i pomoćni, dužni su držati sva predavanja i vježbe, za koje su postavljeni, u sporazumu i po uputama stručnih profesora, koje odredi fakultetsko vieće. Ti profesori imaju pravo nadgledati sav njihov rad. Broj sati predavanja i vježbi odredjuje se nastavnim redom odnosno odlukama fakultetskih vieća, ali ne može biti manji od šest sati na tjedan.

IV. Nastavno pomoćno osoblje.

§ 62.

Sveučilištnim nastavnicima i nadstojnicima znanstvenih zavoda pridjeljuju se asistenti, asistenti volonteri, pomoćni asistenti, činovnički vježbenici i pristavi radi što uspješnijeg promicanja znanstvenog rada. U tu svrhu mora se prema potrebi znanstvenoga i nastavničkoga rada u godišnjem državnom proračunu osigurati dovoljno pokriće.

Za zdravstvene ustanove medicinskog fakulteta ustanovit će se broj i položaj liečničkog osoblja u pomoćnoj službi fakultetskom naredbom, koja će se donieti u sporazumu s ministarstvom zdravstva.

§ 63.

Asistente činovnike, činovničke vježbenike, asistente volontere i pomoćne asistente imenuje ministar nastave.

Za asistenta može biti imenovana osoba s fakultetskom spremom, koju predlaže fakultetsko vieće.

Izbor u fakultetskom vieću vrši se na priedlog profesora ili nadstojnika zavoda, koji mora obrazložiti potrebu ili naznačiti kandidate podnoseć izvješće o njihovoj kvalifikaciji.

§ 64.

Asistent se bira ponovno svake treće godine, računajući od dana imenovanja. Ako ne bude izabran, stavlja se na razpolaganje ministru nastave.

Nakon šest godina asistentske službe može se asistent izabrati za pristava. I on je podvrgnut novom izboru poslie prve tri godine. Tko se od pomoćnog nastavnog osoblja za dvadeset godina pomoćne službe ne habilitira, stavlja se ministarstvu nastave na razpolagnje.

§ 65.

Asistentski vježbenici, pomoćni asistenti i asistenti volonteri, koji nakon svršenog fakulteta nisu položili koji drugi državni stručni izpit, moraju polagat asistentski državni izpit poslie dvie godine, a najkasnije prije svršetka treće godine od dana izbora.

Prigodom prielaza u drugu službu vriedi taj izpit kao svaki drugi državni izpit, osim sudačkog izpita.

Propisnik o asistentskom izpitu izdaje ministar nastave na priedlog sveučilištnog senata.

§ 66.

Na priedlog nadstojnika zavoda, seminara i t. d., a po zaključku fakultetskog vieća može dekan imenovati iz redova slušača demonstratore sa stalnom mjesečnom nagradom, koju odredjuje dekan u okviru razpoloživih proračunskih sredstava.

V. Katedre, nastavni i naučni zavodi.

§ 67.

Profesorska katedra obuhvaća samostalno naučno područje, koje se može sastojati od više predmeta.

Broj katedra na pojedinim fakultetima nije ograničen, a sada iznosi: na bogoslovnom 14, na mudroslovnom 42, na pravnom 24, na medicinskom 28, na poljodjelsko-šumarskom 24, na tehničkom 46, na veterinarskom 22, na farmaceutskom 6. Naziv i značaj pojedinih postojećih katedra propisuju fakultetski propisnici.

Nove profesorske katedre mogu se nakon saslušanja fakultetskog vieća i senata osnivati zakonskom odredbom. Pobudu za nove katedre može dati i ministar nastave.

Koji predmeti ulaze u pojedine katedre i kako će se ti predmeti razporediti u nastavi, odredit će se nastavnim redom pojedinih fakulteta.

§ 68.

Katedru redovito zastupa jedan profesor. Kad ga nema, može ga zamieniti docent ili suplent.

Prema potrebi nastave mogu se uz katedru postavljati docenti.

Na istu katedru može se postavljati drugi, redovito izvanredni profesor samo onda: a) kad je broj upisanih slušača kroz tri poljeća redom toliko narastao, da jedan nastavnik ne može s tim brojem raditi; b) kad je proširenje nastave nekoga znanstvenog područja opravdano s gledišta obćih znanstvenih ili narodnih probitaka.

§ 69.

Za sporedne predmete, koji su slušačima potrebni za obrazovanje u njihovoj struci, stavljaju se pomoćni nastavnici i to profesori odnosno docenti, pristavi ili asistenti istoga ili drugih fakulteta ili stručnjaci izvan sveučilišta.

§ 70.

Za nadopunu predavanja i pojačanje nastave i znanstvenog rada predvidjaju se nastavnim redom nastavne i znanstvene ustanove (zavodi, klinike, kabineti, laboratoriji, muzeji, seminari, fakultetske knjižnjice i dr.) u pojedinim fakultetima, u kojima će slušači pod nadzorom profesora i pomoćnog nastavnog osoblja vršiti potrebne vježbe, upoznavati stručnu literaturu i upućivati se u samostalan rad.

Osnivanje novih znanstvenih i nastavnih ustanova odobrava ministar nastave na priedlog fakultetskog vieća i po mišljenju senata.

§ 71.

Nastavne i znanstvene ustanove mogu se osnovati ili za pojedine znanosti ili za više srodnih znanosti u jednom ili za iste znanosti zajedno u više fakulteta,

ako se one predaju u više fakulteta. Prema tome o njihovu se uredjaju brine ili jedan fakultet ili dva i više fakulteta zajedno.

Na isti način osnivaju se i seminari.

Pobliže uredjenje pojedinih ustanova, imenovanja njihovih rukovoditelja, rad u njima i odnos nadstojnika zavoda i pomoćnog osoblja propisuje se posebnim propisnicima, koje nadstojnik ustanove predlaže fakultetskom vieću ili preko zanimanih fakultetskih vieća senatu, ako zavod služi za potrebe više fakulteta. Te propisnike odobrava ministar nastave.

§ 72.

Za nabavu raznog gradiva, i predmeta koji se troše u znanstvenim ustanovama, moraju se svake godine osigurati sredstva u proračunu ministarstva nastave, ministarstva zdravstva, ministarstva pravosudja i bogoštovlja, ministarstva seljačkog gospodarstva, ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu, ministarstva prometa i javnih radova.

Prema podatcima akademskog senata o tim potrebama ministar nastave dostavlja napried navedenim ministarstvima priedlog, da se u njihov proračun unesu stavke za podmirenje potreba onih fakulteta, koji im odgovaraju po svojoj vrsti.

§ 73.

U ustanovama, u kojima suradjuje više nastavnika, odredjuje nadstojnika fakultetsko vieće. Ako ustanova služi za potrebe više fakulteta, odlučuje o tome senat na priedlog fakulteta.

Nadstojnici sveučilištnih nastavnih i znanstvenih ustanova podnose na kraju školske godine fakultetskom vieću izcrpljiv izvještaj o radu, stanju i potrebama svoje ustanove. Oni su dužni i inače davati razjašnjenja i izvještaje, kada fakultetsko vieće zatraži. Fakultetsko vieće može samo, ili na molbu nadstojnika, u svako doba odrediti pregled našastara, a pregled se mora izvršiti bar svake treće godine. Pri pregledu našastara vrše se ujedno opravdani odpisi iz našastara prem postojećim propisima. Pregled može odrediti i rektor, ako ima opravdanih razloga za to.

Nadstojnici sveučilištnih ustanova podnose na poziv dekana fakultetskom vieću priedlog proračuna za ustanove, kojima upravljaju. Dekan upućuje priedlog nakon prihvata u fakultetskom vieću rektoru, a ovaj senatu.

VI. Sveučilištna knjižnica i Pučko sveučilište.

§ 74.

Hrvatska narodna i sveučilištna knjižnica, kojoj će svrhu i uredjenje propisati posebna zakonska odredba, pomaže njegovanje znanosti u svim granama i pravcima. U tom pogledu ona suradjuje s fakultetskim, zavodskim i seminarskim knjižnicama sveučilišta. Radi te suradnje senat izašilje u ovu knjižnicu četiri svoja predstavnika, od kojih jedan mora biti profesor hrvatskog jezika ili književnosti.

§ 75.

Uredjenje fakultetskih, zavodskih i seminarskih knjižnica propisuje ministar nastave na priedlog fakultetskih vieća i po saslušanju senata.

Fakultetskom knjižnicom upravlja glavni knjižničar fakulteta, kojemu je pridieljeno potrebno osoblje (knjižničari, pomoćni činovnici, podvornici). Glavni knjižničar mora imati fakultetsku spremu i knjižničarski stručni izpit u smislu zakonske odredbe o Hrvatskoj narodnoj i sveučilištnoj knjižnici. Sprema i položaj ostaloga osoblja jednaki su spremi i položaju istovrstnog osoblja Hrvatske narodne i sveučilištne knjižnice.

Propisi o uredjenju knjižnica na pojedinim fakultetima mogu glavnom knjižničaru povjeriti takodjer upravu ili nadzor nad posebnim zavodskim i seminarskim knjižnicama toga fakulteta.

Glavnog knjižničara, knjižničare i asistente imenuje ministar nastave na priedlog fakultetskog vieća, a po saslušanju senata. Izbor u fakultetskom vieću obavlja se po natječaju. Ostalo osoblje knjižnice imenuje bez natječaja rektor na priedlog fakultetskog vieća.

§ 76.

Za širenje znanosti izvan kruga sveučilišta postoji ustanova pučkih sveučilištnih predavanja (Pučko sveučilište), koju vodi odbor, što ga biraju fakulteti iz redova profesora i docenata. Sastav i rad odbora odredjuje se propisnikom, koji na priedlog senata izdaje ministar nastave. Pučka sveučilištna predavanja stoje pod nadzorom rektora i senata.

VII. Slušači.

§ 77.

Slušači sveučilišta mogu biti redoviti i izvanredni.

§ 78.

Za redovite slušače primaju se osobe sa svjedočbom zrelosti klasične gimnazije ili realne gimnazije ili realke. Nikakva druga svjedočba ne može zamieniti svjedočbu zrelosti, koja se ovdje traži. Na pravni fakultet mogu se kao redoviti slušači upisati iznimno svršeni učenici šerijatsko-sudačke škole, a na pravni i mudroslovni fakultet i svršeni učenici Gazi-Husrefbegove medrese u Sarajevu. Fakultetskim nastavnim redom odredjuje se, jesu li za primanje u pojedini fakultet potrebni dopunski izpiti, a ako jesu, na koji će se način i u kojem roku polagati. Ti se dopunski izpiti mogu polagati u gimnazijama, realnim gimnazijama i realkama ili na fakultetu, na kojem se predaje taj predmet.

Za prvi upis slušača na fakultet mogu se fakultetskim propisnikom izdati odredbe o zdravstvenim uvjetima slušača.

§ 79.

Fakultetsko vieće može na početku svake školske godine odlučiti, pod kojim uvjetima mogu dekani upisivati izvanredne slušače bez posebnog rješenja fakultetskog vieća za svaki slučaj.

Poljeće izvanrednog upisa može ministar nastave uračunati u redovni studij u osobitim slučajevima, a na priedlog fakultetskog vieća.

§ 80.

Slušači, koji prinesu svjedočbu o položenom izpitu zrelosti u kojoj inozemnoj gimnaziji, realnoj gimnaziji, ili realci, i slušači, koji su prije učili na inozemnim

sveučilištima i visokim školama, a imaju svjedočbu zrelosti, mogu se upisati po odobrenju fakultetskoga vieća, koje prije toga odlučuje, prima li se prijavljeni slušač i priznaje li mu se prijašnji visoki studij, bilo čitav bilo tek pojedino poljeće i izpiti. Pri tom odlučuju medjunarodni ugovori, a ako ih nema, vriedi načelo reciprociteta.

§ 81.

Školska godina ima dva poljeća: prvo traje od 1. listopada do 15. veljače, a drugo od 1. ožujka do 30. lipnja.

Na tehničkom fakultetu mogu se naredbom ministarstva nastave uvesti godišnje tri tromjesečja umjesto dva poljeća. Pojedino tromjesečje jednako je u pogledu trajanja studija poljeću.

§ 82.

Svojstvo sveučilištnog slušača dobiva se upisom (imatrikulacijom) u glavnoj knjizi slušača, koju vodi rektorat.

Upisi slušača vrše se u dekanatima, i to od 1. do 10. listopada i od 1. do 10. ožujka. Kandidati su dužni pri upisu predati čitljivo izpunjen nacional u dva primjerka i izpunjen indeks i izkaznicu. Jedan primjerak nacionala, krstni (rodni) list i svjedočba zrelosti ostaju u pismohrani dekanata, drugi primjerak nacionala dostavlja se rektoratu za unos u matrikulacionu knjigu, a ovjerovljen indeks i izkaznica predaju se slušaču.

O produženju rokova, odredjenih za upis, odlučuje prema potrebi sveučilištni senat.

Naknadne upise može fakultetsko vieće izuzetno na obrazloženu molbu odobravati slušačima, koji se pri-

jave do 5. studenoga i do 5. travnja uključivo, a za upis na pravnom fakultetu do 15. studenoga odnosno do 15. travnja uključivo.

Pored imena naknadno upisanih slušača stavlja se u primjedbi uviek broj odluke fakultetskoga vieća, kojom je odobren naknadni upis .

§ 83.

Na početku svakoga poljeća u roku, koji odredi dekan fakulteta, dužan je svaki slušač donieti svakome svom nastavniku indeks, da mu svojim izvornim podpisom potvrdi upisana predavanja i vježbe. Pred kraj svakoga poljeća nastavnik na isti način potvrdjuje svojim podpisom, da je slušač uredno polazio upisana predavanja i vježbe. Iza toga slušač podnosi indeks dekanatu radi potvrdjivanja poljeća.

Ako dekan ustanovi, da slušač nema broja sati, koji je propisan nastavnim redom, neće mu potvrditi to poljeće, a predmete, za koje nema urednog nastavnikova podpisa, brisat će mu.

§ 84.

Ako dekan ustanovi, da za upis postoje zapreke, navedene u ovoj zakonskoj odredbi, odbija molbu, i ubilježuje to u nacionalu. Protiv toga može se molitelj prizvati na fakultetsko vieće u roku od osam dana, računajući od dana, kada je odbijen.

§ 85.

Slušači uplaćuju prigodom upisa pristojbe, propisane od fakultetskoga vieća.

§ 86.

Slušač može opetovano upisivati isto poljeće.

§ 87.

Slušač dobiva po upisu izkaznicu, koju izdaje fakultet. Trošak za izkaznicu snosi slušač.

Izkaznica vriedi samo za ono poljeće, u kojem je slušač upisan, t. j. od početka onoga poljeća, u kojemu je upisan, do početka idućega. Ako je prestala vriediti, ima se produžiti; bez takva produženja izkaznica ne vriedi.

Ako slušač odlazi sa sveučilišta, ima izkaznicu predati. Za izgubljenu izkaznicu izdaje se slušaču duplikat na njegov zahtjev i uz naknadu troška. Ta iskaznica mora nositi oznaku »duplikat«.

§ 88.

Slušači slobodno biraju predavanja, koja žele slušati, ali mogu izpite polagati samo prema odredbama fakultetskoga izpitnog reda. Izpite može slušač polagati samo onda, ako je proveo na fakultetu bar jedno priznato poljeće.

§ 89.

U sveučilištnim sgradama ne mogu se držati nikakvi sastanci ni skupštine bez znanja i privole rektora, koji može tu ovlast prenieti na dekane.

Radi održavanja reda može rektor obustaviti predavanja u čitavom sveučilištu ili samo na pojedinom fakultetu najviše za tri dana, o čemu je dužan izviestiti sveučilištni senat. O obustavi predavanja za daljih 10 dana odlučuje senat, a preko toga ministar nastave na priedlog senata. O svakoj obustavi predavanja ima se ministar nastave odmah izviestiti.

§ 90.

Slušači mogu na sveučilištu osnovati stručna družtva. Na svakom fakultetu može postojati samo jedno stručno družtvo.

Pobliže odredbe o osnivanju, ustrojstvu i radu ovih družtava propisat će se naredbom ministra nastave na priedlog senata i predstavnika ustaške sveučilištne mladeži.

VIII. Izpiti.

§ 91.

Izpiti su bezplatni, a diele se na diplomske i stroge izpite (rigoroze). Sastav povjerenstva, uvjeti za puštanje na izpit, izpitni rokovi i način polaganja izpita odredjuje se izpitnim redom ili posebnim fakultetskim propisnicima.

Pozitivne su ocjene: dovoljno, dobro, veoma dobro i izvrsno, a negativne: nedovoljno.

§ 92.

Kadidatu, koji položi sve izpite, propisane izpitnim redom, izdaje dekanat na njegov trošak diplomu, koju podpisuju rektor i dekan. Ona svjedoči, da je kandidat svršio sveučilištne nauke, i da ima fakultetsku spremu. Naslov, koji kandidat njome stiče, odredjuje se fakultetskim propisima.

Diploma mudroslovnog fakulteta daje pravo na naslov: profesor. Slušači, koji su diplomirali od godine 1914., pa do dana proglašenja ove zakonske odredbe, a još nemaju prava na naslov profesor, zatražit će od rektorata, da im izda posebnu potvrdu, kojom im se priznaje pravo na taj naslov, dok će se od dana pro-

glašenja ove zakonske odredbe priznavati pravo na taj naslov u samoj diplomi.

§ 93.

Kandidat, koji položi izpitnim redom propisane stroge izpite na osnovi doktorske disertacije, stiče naslov doktora. Pošto je javno promoviran, dobiva na svoj trošak doktorsku diplomu, koju podpisuje rektor, dekan i promotor. Oblik i sadržaj doktorske diplome i način obavljanja promocije odredjuje senat. Svi doktori sveučilišta upisani su u posebnoj knjizi, koju čuva rektorat. U njoj se promovirani doktor podpisuje vlastitom rukom.

§ 94.

Doktorski naslov gubi se: 1. gubitkom častnih prava pravomoćnom osudom kaznenog suda, 2. kad se utvrdi, da prema disertaciji nije samostalan rad kandidatov, što utvrdjuje nadležno fakultetsko vieće, 3. ako se i inače pokaže nedostojnim toga naslova. O gubitku doktorskoga naslova u slučajevima pod 2. i 3. odlučuje senat na priedlog fakultetskog vieća.

Gubitak doktorskog naslova bilježi se u doktorskoj knjizi i objavljuje na oglasnoj ploči sveučilišta i fakulteta i u Narodnim novinama.

U slučaju pod 1. stiče se doktorski naslov nakon povratka častnih prava prema propisima kaznenoga zakona ponovnom promocijom, o čemu odlučuje senat.

§ 95.

Nostrifikacija diploma stranih sveučilišta vrši se po zakonu o nostrifikaciji (primanju) diploma sa stranih sveučilišta i visokih škola.

§ 96.

Naslov počastnog doktora daje se u ime sveučilišta osobama, osobito zaslužnim za znanost.

Odluke o davanju počastnih doktorata donosi fakultetsko vieće na osnovi obrazloženog priedloga dvojice redovitih profesora, po pristanku 3/4 svih članova fakultetskog vieća.

Odluka fukultetskog vieća podnosi se na odobrenje senatu, a za njegovu odluku potreban je pristanak 2/3 od ukupnog broja članova senata.

Naslov počastnog doktora gubi se gubitkom častnih prava i ne može se više vratiti.

IX. Sveučilištni uredi.

§ 97.

Rektor i dekan vrše poslove svoga djelokruga uz pomoć svojih ureda, kojima je pridieljeno potrebno uredsko osoblje. Uz rektorat i dekanate postoje za obavljanje računskih poslova rektorsko računovodstvo i fakultetska računovodstva svako s potrebnim brojem stručnog osoblja.

§ 98.

Na sveučilištu postoji nadstojničtvo klinika medicinskog fakulteta, nadstojničtvo veterinarskih klinika i nadstojničtvo pokusnog dobra Maksimir, a po potrebi mogu postojati posebne uprave sveučilištnih odnosno fakultetskih dobara.

§ 99.

Za sve zavode jednog fakulteta postoji samo jedna blagajna, izuzimajući one, kod kojih je to posebnim

propisnikom drugačije uredjeno. Odgovornost za upravljanje tom blagajnom nosi dekan.

Bez odobrenja fakultetskog vieća ne smiju se od slušača ubirati nikakve pristojbe.

§ 100.

Kroz rektorat prolaze svi spisi, upućeni rektoratu sveučilišta ili senatu. U rektoratu se izradjuju svi predmeti, koji pripadaju djelokrugu rektora ili senata, tu se pohranjuju njihovi spisi, spisi stegovnih sudova i izpitnog povjerenstva za asistentski izpit. Rektorat vodi očevidnik slušača, nastavnika i svega sveučilištnog osoblja.

§ 101.

Na čelu je ureda rektorata tajnik sveučilišta. Uz njega je potreban broj pomoćnog osoblja.

§ 102.

Tajnik sveučilišta mora imati spremu pravnog fakulteta, položen stručni izpit i najmanje 12 godina stvarno provedene državne službe. On ima položaj i beriva izvanrednog profesora sveučilišta prema godinama službe.

Tajnici i perovodni činovnici sveučilišta i fakulteta moraju imati fakultetsku spremu.

§ 103.

Činovnici rektoratskog računovodstva i fakultetskih računovodstva, činovnici i osoblje pisarnica moraju imati odgovarajuću spremu istovrstnih državnih činovnika.

§ 104.

Perovodno osoblje bira senat za ured rektorata, a fakultetsko vieće za urede fakulteta putem razpisanog natječaja, te se predlaže na imenovanje ministru nastave.

Ostalo osoblje bira senat odnosno fakultetska vieća, a imenuje ga rektor.

§ 105.

Računovodstvo rektorata s potrebnim brojem činovničkog osoblja vrši sve računske i blagajničke poslove rektorata prema postojećim propisima. Glavar računovodstva vodi sve dopisivanje svoga odsjeka, podpisuje s rektorom sve izplatne naloge. On vodi očevidnik primitaka i izdataka sveučilištne vlastite imovine, darova, zaklada i fondova, koliko ne spadaju u djelokrug fakultetskog računovodstva, i na nalog rektora, odnosno na zahtjev dekana, pregledava računsko i blagajničko poslovanje fakultetskih računovodstava.

Propisnik o računovodstvenoj službi na sveučilištu propisuje ministar nastave u sporazumu s Državnom riznicom, a po saslušanju senata.

§ 106.

Kroz dekanat prolaze svi spisi, upućeni dekanu, fakultetu ili fakultetskom vieću. U njemu se izradjuju svi predmeti, koji pripadaju djelokrugu dekana i fakultetskog vieća, tu se sredjuju i čuvaju fakultetski spisi, vodi očevidnik upisanih slušača, nastavnika i svega osoblja fakulteta i njegovih ustanova.

§ 107.

Na čelu ureda dekanata je tajnik fakulteta. Uz njega je potreban broj pomoćnog osoblja. Unutrašnji poslovni red ureda propisuje dekan.

§ 108.

Računovodstvo fakulteta obavlja računske i blagajničke poslove fakulteta i njegovih ustanova prema propisima § 105. ove zakonske odredbe.

§ 109.

Medju upravno i tehničko osoblje spadaju:

t) kao činovnici, koji moraju imati fakultetsku spremu i državni stručni izpit: upravitelj uzornog (pokusnog) dobra, upravitelji klinika medicinskog fakulteta, upravitelji veterinarskih klinika;

b) kao činovnici, koji moraju imati fakultetsku spremu: ljekarnici, prosektori, liečnici, astronomski observatori, kustosi, poljodjelski i šumarski pristavi;

c) kao činovnici, koj moraju imati podpunu srednju ili srednju stručnu školu sa zaključnim izpitom: observatori, kartografi, knjižničari, dentisti (zubni tehničari), upravitelji sveučilištnih dobara, laboranti, vrtlari, fotografi, rentgenizatori, kalkulatori, stručni majstori, bolničari, (bolničarke, častne sestre), crtači, preparatori, ekonomi i radionički poslovodje;

d) kao činovnici, koji moraju imati nižu srednju ili njoj ravnu stručnu školu: vrtlari, kalkulatori, fotografi, primalje, rentgenizatori, stručni majstori, laboranti, crtači, zubni tehničari, pomoćnici radioničkih poslovodja, ložači, bolničari (bolničarke, častne sestre), preparatori i pedeli;

e) kao dočinovnici, koji moraju imati dva razreda srednje ili niže stručne škole ili majstorski ili stručni izpit: vrtlari, primalje, stručni majstori, laboranti, ložači, mehaničari, vozači samovoza, bolničari (bolničarke, častne sestre), i pedeli.

Za imenovanje na činovničko mjesto službenici pod b) i c) moraju imati državni stručni izpit, koji se polaže po pravilima, koja propisuje ministar nastave na priedlog senata.

Pravila za stručne izpite osoblja pod d) i e) propisuje rektor na priedlog fakultetskih vieća, a po saslušanju senata.

Sve navedene službenike bira fakultetsko vieće, ako su to činovnici i službenici fakulteta, a senat, ako su to činovnici i službenici rektorata. Činovnike pod a) i b) imenuje ministar nastave, a ostale rektor.

Za spremu i službeni položaj podvornika vriede propisi zakona o činovnicima.

§ 110.

Pored tehničkog osoblja, spomenutog u prijašnjem paragrafu, mogu se za pojedine tehničke poslove imenovati kao pomoćno osoblje honorirani službenici i dnevničari. Njih imenuje prema proračunu rektor, ako pripadaju rektoratu, a dekan na priedlog nadstojnika zavoda, ako pripadaju fakultetu.

§ 111.

Za pomoćno nastavno i stručno osoblje, te upravno tehničko i pomoćno osoblje vriede u pogledu podjeljivanja dopusta propisi zakona o činovnicima.

§ 112.

Svi natječaji, predvidjeni ovom zakonskom odredbom, razpisuju se na način, kako je to odredjeno za razpisivanje natječaja za mjesto redovitog profesora, no natječaj se oglašuje samo jedanput u Narodnim novinama.

X. Prelazne odredbe.

§ 113.

Za one službenike sveučilišta, za koje do dana 10. travnja 1942. ne usliedi rješenje na temelju zakonske odredbe o izpravljanju neizpravnosti i nepravda počinjenih činovnicima i službenicima kod postavljanja, promaknuća i umirovljenja od 22. travnja 1941. broj XX-21. Z. p., smatra se, da su preuzeti u službu Nezavisne Države Hrvatske, i na njih se nakon toga ne može primieniti propis § 2. spomenute zakonske odredbe.

§ 114.

Propisi §§ 24.—48., 58., 60. i 64. ove zakonske odredbe, u koliko se odnose na izbor i stalnost nastavnika, ne će se primjenjivati kroz vrieme od pet godina od dana stupanja na snagu ove zakonske odredbe.

Kroz ovo vrieme imenovat će se profesori odredbom Poglavnika, a ostalo nastavno osoblje odlukom ministra nastave.

§ 115.

Završne svjedočbe, koje su primili učenici škola, navedenih u § 78. ove zakonske odredbe, na temelju zakonske odredbe o izdavanju školskih svjedočaba koncem 1940.—41. školske godine od 8. svibnja 1941. broj LXXV-123 Z. p. jednake su u pogledu primanja

redovitih slušača svjedočbama zrelosti spomenutih škola, to jest vriede i kao svjedočbe VIII. razreda i kao svjedočbe zrelosti.

§ 116.

Promjena kvalifikacije za ma koju sveučilištnu službu, izvršena ovom zakonskom odredbom, ne odnosi se na osobe, koje u času stupanja ove zakonske odredbe na snagu odnosnu službu izvršuju, ni na njihovo napredovanje u službi.

§ 117.

Kod kandidata za nastavnička mjesta osobitih struka tehničkog fakulteta može unutar pet godina od stupanja na snagu ove zakonske odredbe doktorsku diplomu zamieniti diploma završenih fakultetskih nauka, a znanstvene radove samostalni stručni radovi osobite vriednosti.

§ 118.

Za pojedine tehničke poslove može se unutar pet godina od stupanja ove zakonske odredbe na snagu u izuzetnom slučaju uzeti u ugovornu službu stručnjak strani državljanin (§ 48. ove zakonske odredbe).

§ 119.

Odredba § 40. primjenjuje se na sve, koji su kod stupanja ove zakonske odredbe na snagu zatečeni na mjestu redovitog ili izvanrednog profesora ili žive kao umirovljeni sveučilištni profesori.

Fakultetska vieća moraju svoj obrazloženi priedlog staviti u roku od šest mjeseci nakon stupanja ove zakonske odredbe na snagu.

§ 120.

Do izdanja novih izpitnih i nastavnih redova vriede dosadanji propisi, koliko nisu protivni odredbama ove zakonske odredbe. Ako bi se u tom pokazale nejasnoće ili pojavila neslaganja, odlučuje ministar nastave svojim tumačenjem po saslušanju senata.

§ 121.

U § 1. predvidjeni farmaceutski fakultet osnovat će se i urediti posebnom naredbom ministra nastave.

§ 122.

Izbor rektora i dekana za školsku godinu 1941.-42. ima se obaviti u roku od 14 dana po stupanju ove zakonske odredbe na snagu.

§ 123.

Molbe za podjeljenje venia docendi, koje su predane prije stupanja na snagu ove zakonske odredbe, ako je postupak u tečaju, prosudjuju se prema dosadašnjim zakonskim propisima.

§ 124.

Ova zakonska odredba stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.* Njome se stavlja izvan snage zakon o univerzitetima od 28. VI. 1930. sa svim izmjenama, obća naredba sveučilišta od 12. IX. 1940. i drugi protivni joj propisi.

* Narodne novine od 25. listopada 1941. br. 162.

Zakonska odredba o aktivnoj nastavničkoj službi profesora sveučilišta i visokih škola s položajem sveučilištnog fakulteta od 12. svibnja 1941. br. LXVI-100-Z. p. ostaje na snazi.

U Zagrebu, 23. listopada 1941.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCCLIX-1433-Z-1941.

Doglavnik, ministar nastave:
Dr. M. Budak, v. r.

Ministar zdravstva:
Dr. Ivo Petrić, v. r.

Zamjenik ministra
seljačkog gospodarstva
ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Ministar šumarstva i rudarstva:
Ing. Ivica Frković, v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

Ministar
prometa i javnih radova:
Ing. Bešlagić, v. r.

Državni rizničar:
Dr. Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

Velika župa Cetina

Broj: 6160-1941.

NAREDBA

o najnižim nadnicama i plaćama poljodjelskih radnika na području Velike Župe »Cetina« u Omišu.

Na temelju § 11. Zakonske odredbe broj CXCVI-667 Z. p.-41., od 15. srpnja 1941. godine, o odredjivanju najnižih nadnica za radnike i najniže dopustive plaće za privatne namještenike, propisujem i proglašujem ovu

NAREDBU

1.) Poljodjelskim radnikom u smislu ove naredbe ima se smatrati ona osoba, koja obavlja neki poljodjelski rad kod drugoga i kojoj je taj rad glavno zanimanje i glavno vrelo privrede.

2.) Visina nadnice ili plaće poljodjelskih radnika, ustanovljuje se slobodnom pogodbom pojedinih poljodjelskih radnika, odnosno grupe radnika i njihovih zakonitih zastupnika ili štitnika (ako su maloljetni) i pojedinih vlastnika, odnosno zakonitih predstavnika poljodjelskih gospodarstava, no ni u nijednom slučaju ugovorena visina nadnice ili plaće ne može biti manja od visine propisane u tački 3 ove naredbe.

3.) Kao najniže dnevne nadnice za pojedine poljodjelske poslove odredjuju se:

a) za navrtače loze, obrezivače voćaka, klaštrioce maslina, i za osobe koje obavljaju slične poslove za

koje je potrebno i neko teoretsko znanje te osobita vještina, po 70 Kn, sa hranom, ili 110 Kn bez hrane.

b) za kosce, krčioce ledina, poljevače u vinogradima, mlatilce žita. drvosječe i slično po 50 Kn, sa hranom ili po 85 Kn bez hrane.

c) za kopanje motikom: vinograda i svih okopavina te u vrtovima: za muške po 40 Kn, sa hranom ili 70 Kn bez hrane, za ženske po 30 Kn, sa hranom ili 60 Kn bez hrane,

d) za sve ostale poljodjelske poslove: za odrastle mužkarce iznad 18 godina života 30 Kn sa hranom ili 60 Kn. bez hrane, odrastle ženske iznad 18 godina života 25 Kn. sa hranom ili 55 Kn. bez hrane, mladići i djevojke od 15 do 18 godina života 20 Kn sa hranom ili 45 Kn bez hrane.

Djeca izpod 15 godina života i mužka a pogotovo ženska, ne smiju biti zaposlena pri nijednom težem poslu. Ako ih se upotriebi za lakše radove u berbi grožđa i duhana, branju maslina, prikupljanju siena itd. tada im se ima platiti dnevno bez razlike na spol 15 Kn sa hranom ili 40 Kn. bez hrane.

4.) Kao najniža nadnica za sprežnu stoku (konjsku ili volovsku) sa poslugom od 1 odrastlog čovjeka odredjuje se: u ljetu i jeseni 200 Kn sa hranom goniča i za stoku ili 300 Kn. bez hrane, u zimi i proljeću 150 Kn. sa hranom ili 250 Kn. bez hrane.

5.) Kao najniža mjesečna plaća za stalno namještene poljodjelske radnike i radnice, koji duže ili kraće vrieme s domarima rade, imaju stan i hranu te obuću, odredjuje se:

a) za odrestle muške 600 Kn., ženske 400 Kn.

b) za mladiće 400 Kn., a za djevojke 250 Kn.

c) za djecu izpod 15 godina života i mužku i žensku 150 Kn.

6.) Akordni poslovi ili poslovi po komadu imadu se unapried ugovoriti i to tako, da u svakom slučaju nadnica bude barem za 10% veća od gore predvidjenih najmanjih nadnica.

7.) Isplata nadnica i plaća, ako nije drugačije ugovoreno, ima usliediti nadničarima, koji rade iz dana u dan, odmah po svršetku rada, onima koji rade nedjeljno, svršetkom nedjelje a onima koji primaju plaće mjesečno, koncem svakog mjeseca.

8.) Za slučaj nevremena ili koje zapreke za nastavak rada nadničara plaća se do pola dana pola nadnice, a preko pola dana ciela nadnica.

Početak rada, odmor kod rada i svršetak rada ima biti po mjesnom običaju.

Nedjeljom rad je zabranjen, a dopušta se iznimno ako sezonski radovi kao neodgodivi zahtijevaju žurni svršetak, u kojem slučaju nadnica nadničara je za 50% veća od propisane, odnosno pogodjene nadnice.

9.) Svaki spor, koji bi nastao iz ovoga radnog odnosa rješavat će se:

a) neposrednim pregovorima medju samim strankama, a ako ovi ne uspiju, obe stranke imaju pravo da se obrate na

b) Obćinsko poglavarstvo za posredovanje.

Po primitku molbe za posredovanje Obćinsko je poglavarstvo dužno da u roku od 3 (tri) dana pozove stranke i da posredjuje, da se spor rieši. Ako ovo posredovanje ne uspije, Obćinsko poglavarstvo će zaključiti zapisnik posredovanja i u roku od 48 sati sve spise o tome ustupit će sa svojim mišljenjima nadležnoj

c) Kotarskoj oblasti, koja će u roku od 5 (pet) dana provesti postupak i završiti po propisima zakona o obćem upravnom postupku.

Nezadovoljnoj stranci pripada prvo utoka proti odluci Kotarske oblasti u roku od 8 dana na Veliku Župu Cetina u Omišu.

10.) Prekršitelji ove naredbe će se kazniti, ako su poslodavci globom do 1.500 Kn. ili zatvorom do 30 dana, a ako su posloprimci globom do 500 Kn. ili zatvorom do 10 dana. U slučaju neutjerivosti globa se pretvara u zatvor računajući za svakih 50 Kn 1 (jedan) dan zatvora.

Globe teku u korist obćinske zaklade za uzdržavanje i potpomaganje nevoljnih i ubogih (§ 76 br. 3 Z. o o.).

11.) Ova naredba stupa na snagu, kad bude objavljena u Narodnim novinama.*

U Omišu, dne 2. listopada 1941.

Veliki župan:

Ante Leutić, v. r.

* Narodne novine od 27. listopada 1941. br. 163.

NAREDBA

o ukidanju duhovnog suda hrvatske starokatoličke crkve u Zagrebu i o vodjenju matica za pripadnike ove crkve.

§ 1.

Ovim se stavlja izvan snage objašnjenje ministarstva vjera od 10. travnja 1926. br. 1604 i sva druga ministarska objašnjenja, kojima je bilo priznato pravo obstanka i djelovanja duhovnom sudu hrvatske starokatoličke crkve u Zagrebu u ženitbenim stvarima za unutrašnje crkveno područje vjere i savjesti, i naredjuje se, da se duhovni sud hrvatske starokatoličke crkve u Zagrebu ukida, pa se hrvatskoj starokatoličkoj crkvi u buduće zabranjuje sudovanje u ženitbenim stravima i za unutrašnje crkveno područje vjere i savjesti.

§ 2.

Matice rodjenih, vjenčanih i umrlih pripadnika hrvatske starokatoličke crkve imadu u buduće voditi obćinska odnosno gradska poglavarstva prema postojećim propisima o vodjenju matica.

Nalaže se svim župnim uredima hrvatske starokatoličke crkve, da spomenute matice odmah predadu radi daljega vodjenja nadležnim obćinskim odnosno gradskim poglavarstvima.

Kotarske oblasti i gradska poglavarstva imaju se brinuti, da se ova naredba odmah izvrši.*

U Zagrebu, 27. listopada 1941.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Broj: 1866-Z.-1941. *Dr. Mirko Puk*, v. r.

*** Narodne novine od 28. listopada 1941. br. 164.**

Ministarstvo nastave
Odjel za srednje školstvo

Broj: 52916-1941.

NAPLAĆIVANJE ŠKOLARINE U PRIVATNIM GIMNAZIJAMA I UČITELJSKIM ŠKOLAMA

Radi toga, da se uklone nejasnosti, kome pripada školarina u onim privatnim gimnazijama, učiteljskim i gradjanskim školama, u koje na molbu uprave privatne škole upućuje ministarstvo nastave i u kojima takvi učenici plaćaju školarinu jednaku državnoj, nadopunjujem ovdašnje rješenje broj 35638 od 9. rujna 1941. (Narodne novine od 25. rujna 1941.) i odredjujem, da školarina u takvim školama pripada upravi privatne škole, ali to samo u onom slučaju, ako nastavnici te škole nisu plaćeni od države. I takve škole dužne su ubirati školarinu na jednak način kao i državne, a financijske knjige čuvaju u svojoj pismohrani.

Svi ostali propisi rješenja br. 35638 od 9. rujna 1941. ostaju u podpunosti na snazi.*

U Zagrebu, dne 15. listopada 1941.

Doglavnik, ministar nastave:

Dr. M. Budak, v. r.

* Narodne novine od 29. listopada 1941. br. 165

STVARNO KAZALO

(ZA VII. KNJIGU — SVEZAK 61—70).

(Brojevi označuju stranice, a oni u zagradi broj svezka)

NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB, ILICA 30

Izvadak iz našeg nakladnog popisa knjiga:

Bazala-Helebrant: Zakon o osiguranju (br. 1063) Kn 70.—
Barošić-Goglia: Šumski zakon (br. 1064) Kn 62.—
Cavaleri Celso: Tumač zakonu o nužnim prolazima (br. 2076) Kn 112.—
Ćimić dr. E.: Rješidbe kr. stola sedmorice (br. 1—725) (br. 1066) Kn 140.—
— Rješidbe kr. stola sedmorice (br. 726—1260) (br. 1063) Kn 154.—
Desinčin dr. M.: Ovršni postupak (br. 1735) Kn 26.—
— Tumač I. Kn 32.50
— Tumač II. Kn 32.50
Domazetović: O kaznenim odredbama (br. 1070) Kn 34.—
Gesetzartikel des Landtages der Königreichs Kroatien, Slavonien u. Dalmatien (br. 1071) Kn 104.—
Gjukić R.: Potporna grana osiguranja za slučaj bolesti po zakonu o osiguranju radnika (Potpora osiguranih radnika i službenika) sa tablicom (br. 2846) Kn 19.50
Goglia dr.: Zakon o lovu, ribolovu, etc. (br. 1072) Kn 77.—
— Zakon o uredjenju zemljišnih zajednica (br. 1073) Kn 98.—
Haf: Nekoliko spisa o pučkoj zadrugi (br. 1074) Kn 9.—
Haladi Fr.: Zakon o vodnom pravu (br. 1075) Kn 182.—
— Zakon o komasaciji (br. 1076) Kn 154.—
Hube: O značenju prava rimskoga Kn 12.—
Kostrenčić prof.: Hrvatska pravna povijest (br. 1264) Kn 117.—
Košutić M.: Gruntovno pravo (br. 1081) Kn 91.—
Malin dr. I.: Zakon urbarski o komasaciji (br. 1085) Kn 93.—
Manakin V.: Stručni Registar Zakona, uredaba i naredaba bivše banovine Hrvatske za knjige I.—V. od 26. VIII. 1939. do 13. VI. 1940. izašlih u nakladi knjižare St. Kugli (br. 2778) Kn 12.—
Mataić: Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga I.
svezak 1. (br. 2860) Kn 8.—
svezak 2. (br. 2861) Kn 8.—
svezak 3. (br. 2862) Kn 8.—
svezak 4. (br. 2863) Kn 10.—
svezak 5. (br. 2864) Kn 8.—
svezak 6. (br. 2865) Kn 8.—
svezak 7. (br. 2866) Kn 8.—
svezak 8. (br. 2867) Kn 8.—
svezak 9. (br. 2868) Kn 8.—
svezak 10. (br. 2869) Kn 8.—
— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 11. travnja do 26. svibnja 1941. — Knjiga I. (Svezak 1.—10.) tvrdo vezano (br. 2874) Kn 100.—
— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga II.
svezak 11. (br. 2870) Kn 8.—
svezak 12. (br. 2871) Kn 8.—
svezak 13. (br. 2872) Kn 8.—
svezak 14. (br. 2873) Kn 8.—
svezak 15. (br. 2886) Kn 8.—
svezak 16. (br. 2887) Kn 8.—
svezak 17. (br. 2888) Kn 8.—
svezak 18. (br. 2889) Kn 8.—
svezak 19. (br. 2890) Kn 8.—
svezak 20. (br. 2891) Kn 8.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 27. svibnja do 20. lipnja 1941. — Knjiga II. (Svezak 11.—20.) tvrdo vezano (br. 2875) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga III.

svezak 21. (br. 2892)	Kn 8.—
svezak 22. (br. 2893)	Kn 8.—
svezak 23. (br. 2894)	Kn 8.—
svezak 24. (br. 2895)	Kn 8.—
svezak 25. (br. 2896)	Kn 8.—
svezak 26. (br. 2897)	Kn 8.—
svezak 27. (br. 2898)	Kn 8.—
svezak 28. (br. 2899)	Kn 8.—
svezak 29. (br. 2900)	Kn 8.—
svezak 30. (br. 2901)	Kn 8.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 1. do 31. srpnja 1941. — Knjiga III. (Svezak 21.—30.) tvrdo vezano (br. 2902) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga IV.

svezak 31. (br. 2903)	Kn 8.—
svezak 32. (br. 2904)	Kn 8.—
svezak 33. (br. 2905)	Kn 8.—
svezak 34. (br. 2906)	Kn 8.—
svezak 35. (br. 2907)	Kn 9.—
svezak 36. (br. 2908)	Kn 8.—
svezak 37. (br. 2909)	Kn 8.—
svezak 38. (br. 2910)	Kn 8.—
svezak 39. (br. 2911)	Kn 8.—
svezak 40. (br. 2912)	Kn 9.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 1. do 21. kolovoza 1941. — Knjiga IV. (Svezak 31.—40.) tvrdo vezano (br. 2913) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — Knjiga V.

svezak 41. (br. 2914)	Kn 8.—
svezak 42. (br. 2915)	Kn 9.—
svezak 43. (br. 2916)	Kn 8.—
svezak 44. (br. 2917)	Kn 8.—
svezak 45. (br. 2918)	Kn 8.—
svezak 46. (br. 2919)	Kn 10.—
svezak 47. (br. 2920)	Kn 8.—
svezak 48. (br. 2921)	Kn 8.—
svezak 49. (br. 2922)	Kn 8.—
svezak 50. (br. 2923)	Kn 8.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 22. kolovoza do 10. rujna 1941. — Knjiga V. (Svezak 41.—50.) tvrdo vezano (br. 2924) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd — Knjiga VI.

svezak 51. (br. 2925)	Kn 9.—
svezak 52. (br. 2926)	Kn 10.—
svezak 53. (br. 2927)	Kn 9.—

svezak 54. (br. 2928) Kn 9.—
svezak 55. (br 2929) Kn 9.—
svezak 56. (br. 2930) Kn 9.—
svezak 57. (br. 2931) Kn 9.—
svezak 58. i. 59. (br. 2932/3) Kn 15.—
svezak 60 (br. 2938) Kn 9.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 11. do 30. rujna 1941. — **Knjiga VI.** (Svezak 51.—60) tvrdo vezano (br. 2937) Kn 100.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — **Knjiga VII.**

svezak 61. (br. 2939) Kn 9.—
svezak 62. (br. 2940) Kn 9.—
svezak 63. (br. 2941) Kn 9.—
svezak 64. (br. 2942) Kn 9.—
svezak 65. (br. 2943) Kn 9.—
svezak 66. (br. 2944) Kn 9.—
svezak 67. (br. 2945) Kn 9.—
svezak 68. (br. 2946) Kn 9.—
svezak 69. i 70. (br. 2947/8) Kn —.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 1. do 29. listopada 1941. — **Knjiga VII.** (Svezak 61.—70) tvrdo vezano (br. 2950) Kn —.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — **Knjiga VIII.**

svezak 71. (br. 2951) Kn —.—
svezak 72. (br. 2952) Kn —.—
svezak 73. (br. 2953) Kn —.—
svezak 74. (br. 2954) Kn —.—
svezak 75. (br. 2955) Kn —.—
svezak 76. (br. 2956) Kn —.—
svezak 77. (br. 2957) Kn —.—
svezak 78. (br. 2958) Kn —.—
svezak 79. (br. 2959) Kn —.—
svezak 80. (br. 2960) Kn —.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 30. listopada do 20. studenoga 1941. — **Knjiga VIII.** (Svezak 71.—80) tvrdo vezano (br. 2961) Kn —.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd. — **Knjiga IX.**

svezak 81.—83. (br. 2962) Kn —.—
svezak 84. (br. 2963) Kn —.—
svezak 85. (br. 2964) Kn —.—
svezak 86. (br. 2965) Kn —.—
svezak 87. (br. 2966) Kn —.—
svezak 88. (br. 2967) Kn —.—
svezak 89. (br. 2968) Kn —.—
svezak 90. (br. 2969) Kn —.—

— Nezavisna Država Hrvatska - Zakoni, Zakonske odredbe, Naredbe itd., proglašene od 21. studenoga do 6. prosinca 1941. — **Knjiga IX.** (Svezak 81.—90.) tvrdo vezano (br. 2970) Kn —.—

Cijene bezobvezne